

Η

ΕΝΙΑΙΑ ΑΡΧΗ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΥΜΒΑΣΕΩΝ

3ο ΚΛΙΜΑΚΙΟ

Συνεδρίασε την 10-6-2022 με την εξής σύνθεση: Μιχαήλ Διαθεσόπουλος, Πρόεδρος και Εισηγητής, Μαρία Βύρρα και Χρυσάνθη Χαραλαμποπούλου, Μέλη.

Για να εξετάσει, την από 27-9-2021 Προδικαστική Προσφυγή με Γενικό Αριθμό Κατάθεσης (ΓΑΚ) ΕΑΔΗΣΥ 1834/28-9-2022 της ένωσης οικονομικών φορέων, νομίμως αποτελούμενη εκ των μελών της α) «.....» (πρώην) και β) «.....», νόμιμα εκπροσωπούμενων (εφεξής «προσφεύγουσα»).

Κατά της αναθέτουσας αρχής «.....», νομίμως εκπροσωπούμενου.

Του από 11-10-2021, κατόπιν της από 29-9-2021 κοινοποίησης της προσφυγής, παρεμβαίνοντος «.....», νόμιμα εκπροσωπούμενου (εφεξής «πρώτη παρέμβαση» και «πρώτος παρεμβαίνων» αντίστοιχα).

Και της από 11-10-2021, κατόπιν της από 29-9-2021 κοινοποίησης της προσφυγής, παρεμβαίνουσας ένωσης οικονομικών φορέων «.....», νόμιμα εκπροσωπούμενης (εφεξής «δεύτερη παρέμβαση» και «δεύτερη παρεμβαίνουσα» αντίστοιχα).

Με την ως άνω προδικαστική προσφυγή, η προσφεύγουσα ζητά την ακύρωση της από 17-9-2022 κοινοποιηθείσας με αρ. απόφασης Οικονομικής Επιτροπής της αναθέτουσας, καθ' ο μέρος απέκλεισε την ίδια και έκρινε αποδεκτή τη δεύτερη παρεμβαίνουσα, παρέλειψε δε πρόσθετες βάσεις αποκλεισμού κατά του πρώτου παρεμβαίνοντος, στο πλαίσιο της διαδικασίας ανάθεσης δημόσιας σύμβασης για την «.....», συνολικής προϋπολογισμένης δαπάνης 18.541.975,00 ευρώ άνευ ΦΠΑ και προαιρέσεων, που απεστάλη για δημοσίευση στην ΕΕΕΕ την 10-12-2020 και δημοσιεύθηκε στο ΚΗΜΔΗΣ με Μοναδικό ΑΔΑΜ την 15-12-2020 και στο ΕΣΗΔΗΣ με συστημικό α/α Η αναθέτουσα υποβάλλει τις από 13-10-2021

κοινοποιηθείσες Απόψεις της και η προσφεύγουσα και η δεύτερη παρεμβαίνουσα τα από 18-10-2021 υπομνήματά τους.

Η συζήτηση άρχισε αφού το Κλιμάκιο άκουσε τον Εισηγητή.

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα

Σκέφτηκε κατά το Νόμο

1. Επειδή, για την άσκηση της προσφυγής κατεβλήθη κατ' άρ. 5 ΠΔ 39/2017 και άρ. 363 Ν. 4412/2016 παράβολο με αρ. και ποσού 15.000,00 ευρώ.

2. Επειδή, στο πλαίσιο διαδικασίας εμπίπτουσας στην αρμοδιότητα της ΑΕΠΠ λόγω αξίας και χρόνου αποστολής προς δημοσίευση, ασκείται εμπροθέσμως και μετ' εννόμου συμφέροντος, η, από 27-9-2021 προσφυγή κατά της από 17-9-2021 εκτελεστής πράξης περάτωσης σταδίων δικαιολογητικών συμμετοχής και τεχνικών προσφορών, καθ' ο μέρος απεκλείσθη ο ίδιος και κρίθηκε δεκτός ο πρώτος παρεμβαίνων, ως και παρελείφθησαν πρόσθετες βάσεις αποκλεισμού κατά του μη εισέτι οριστικώς αποκλεισθέντος ως αμφισβητούντος τον αποκλεισμό του και άρα, δυνάμενου να επιστρέψει στη διαδικασία, διεκδικώντας την ανάληψη της σύμβασης και τυχόν και τον αποκλεισμό της νυν προσφεύγουσας σε επόμενο στάδιο, πρώτου παρεμβαίνοντος. Ομοίως εμπροθέσμως και μετ' εννόμου συμφέροντος από 11-10-2021, κατά παρέκταση από την 9-10-2021 στην αμέσως επόμενη εργάσιμη ημέρα και κατόπιν της από 29-9-2021 κοινοποίησης της προσφυγής, ασκούνται αμφοτέρες οι παρεμβάσεις. Άρα, η προσφυγή και οι παρεμβάσεις πρέπει να γίνουν τυπικά δεκτές και να εξετασθούν περαιτέρω κατ' ουσία.

3. Επειδή, όσον αφορά το στρεφόμενο κατά του πρώτου παρεμβαίνοντος σκέλος της προσφυγής, κατά το ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ της διακήρυξης, ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ, παρατήρηση νο. 6 επί παρατηρήσεων ορίστηκε ότι «Οι διαγωνιζόμενοι θα πρέπει να θεωρήσουν ότι η εισερχόμενη ιλύς έχει τυπικά χαρακτηριστικά αστικής ιλύος με ποσοστό στερεών 20%. Σε ότι αφορά τις ανάγκες του παρόντος διαγωνισμού, αρκεί οι διαγωνιζόμενοι να προβλέψουν τους ακόλουθους χώρους στην Γενική Διάταξη του έργου: - Χώρο διαστάσεων

300 μ2 για μελλοντική κατασκευή Μονάδας Υποδοχής ιλύος - Ένα επιπλέον κελί κομποστοποίησης-Χώρο για έναν επιπλέον σωρό ωρίμανσης», παραπέμποντας και στο σημ. 12 του ιδίου εγγράφου που απαιτεί να «Έχει προβλεφθεί ο ζητούμενος χώρος για μελλοντική κατασκευή Μονάδας Υποδοχής ιλύος, για ένα επιπλέον κελί κομποστοποίησης και για έναν επιπλέον σωρό ωρίμανσης». Άρα, στη νυν προσφορά και ως απαραίτητο στοιχείο αυτής απαιτήθηκε στην υποβαλλόμενη, σχεδιαζόμενη και προτεινόμενη γενική διάταξη του έργου, να προβλέπεται και να ενσωματώνεται στον σχεδιασμό και την πρόταση διάταξης και χώρος 300 τμ που προορίζεται για μελλοντική κατασκευή τέτοιας μονάδας, όπως και να προβλέπεται δυνατότητα χώρου επιπλέον σωρού και για επιπλέον κελί κομποστοποίησης. Εξάλλου, δεν ζητήθηκε απλά να καταλείπεται ακάλυπτος ένας τέτοιος χώρος στη γενική διάταξη, ήτοι οπουδήποτε και καθ' οιονδήποτε τρόπο, αλλά να «προβλεπεται» ως μέρος της γενικής διάταξης ένας χώρος προοριζόμενος για την κατασκευή μονάδας υποδοχής ιλύος και άρα, ο σχεδιαζόμενος χώρος θα πρέπει να πληροί τη δυνατότητα εκπλήρωσης του προορισμού του. Και ναι μεν δεν απαιτείται, όπως ορθά προβάλλει ο πρώτος παρεμβαίνων να τεκμηριώνεται ειδικώς η μελλοντική δυνατότητα κατασκευής, αλλά πάντως αυτή θα πρέπει να προκύπτει και να μην αντικρούεται σε κάθε περίπτωση, από τη σχεδιαστική διάταξη του χώρου. Ούτε η χωροθέτηση δύναται να είναι τέτοια, ώστε η μελλοντική κατασκευή να απαιτεί τροποποίηση της ήδη γενικής διάταξης, γιατί υπό τέτοια περίπτωση, δεν θα χρειαζόταν καν να «προβλεφθεί» στο νυν σχέδιο, όπως ζητήθηκε, αφού ούτως, θα δύνατο η μελλοντική κατασκευή κατά μελλοντική τροποποίηση της διάταξης και επιπλέον έργων, να χωροθετηθεί οπουδήποτε. Είναι δε σαφές πως ο λόγος για τον οποίο ζητήθηκε η νυν πρόβλεψη είναι ακριβώς, προκειμένου δια της νυν προβλέψεως τέτοιας χωροθέτησης, όταν στο μέλλον κατασκευαστεί η μονάδα αυτή να ενσωματωθεί άμεσα στον ήδη σχεδιασμό και όχι να απαιτήσει ανασχεδιασμό και κατασκευαστικές τροποποιήσεις και εργασίες. Κατά το υποβληθέν δια της προσφοράς του πρώτου παρεμβαίνοντος σχέδιο T2.2-MHX-ΓΝΔ.01, ο ως άνω χώρος χωροθετείται σε ιδιαίτερος επικλινές μέρος, που απαιτεί χωματουργικές και τοπογραφικές παρεμβάσεις, που δεν απεικονίζονται

και δεν προβλέπονται στο σχέδιο. Όσον αφορά την οδοποιία, ναι μεν ο χώρος εφάπτεται της στροφής του δρόμου στο μέσο της μικρής πλευράς-πλάτους του παραλληλόγραμμου σχήματός της, πλην όμως ουδόλως πέραν τούτου, προκύπτει πρόβλεψη πρόσβασης μέσω οδοποιίας. Η δε επαφή στη στροφή του δρόμου, σε αντίθεση με τις αιτιάσεις του πρώτου παρεμβαίνοντος δεν δύναται να νοηθεί ότι καλύπτει τέτοια πρόσβαση, πρώτον, διότι ακριβώς λόγω της στροφής-γωνίας του δρόμου ακριβώς στο σημείο που εφάπτεται με τον χώρο, η πρόσβαση είναι προδήλως περιορισμένη, αφού είναι όλως σημειακή, λόγω της γωνιούδους μορφής του δρόμου, αλλά και δυνητικά μη ακίνδυνη, αφού προϋποθέτει έξοδο του οχήματος επί στροφής και τρίτον, σε κάθε περίπτωση περιορίζει υπέρμετρα τον σχεδιασμό της μελλοντικής μονάδας με τις 2 μείζονες πλευρές-όρια της και τη μία ελάσσονα να αποκλείονται από πρόσβαση, με αποτέλεσμα να πρέπει να σχεδιαστεί η μονάδα με έξοδο-είσοδο επί της μικρής πλευράς του πλάτους της και επί της στροφής του δρόμου. Και ναι μεν δεν απαιτήθηκε συγκεκριμένος τρόπος, σημείο και σχήμα χωροθέτησης, προδήλως όμως προκύπτει ότι επειδή δεν ζητήθηκε απλά να καταλείπεται ένας χώρος εν γένει 300 τμ κενός, όπως και όπου αυτός προκύψει, αλλά να προβλεφθεί χώρος προς τον σκοπό μελλοντικής κατασκευής τέτοιας μονάδας, η χωροθέτηση προδιαγράφηκε οπωσδήποτε να είναι τουλάχιστον τέτοια, ώστε να επιτρέπει ακριβώς τέτοια κατασκευή και χρήση επί του ήδη σχεδιασμού, χωρίς χρεία ιδιαιτέρων κατασκευαστικών συμβιβασμών της μελλοντικής μονάδας και ούτως παρεμπόδισης κατασκευής της ή τυχόν τροποποίησης του ήδη σχεδιασμού. Εξάλλου, η έλλειψη δυνατότητας ευχερούς και άνευ ετέρου κατασκευής της μονάδας, αναιρεί και την ίδια την απαίτηση προβλέψεώς της, ενώ άλλωστε, ακριβώς δεδομένου του γωνιώδους της επαφής της με τον δρόμο και της μη πρόβλεψης άλλης οδοποιίας, η εν τέλει κατασκευή και άρα, πρόσβασή της στο οδικό δίκτυο, αν μη τι άλλο θα απαιτήσει πλάτυνση της οδοποιίας ακριβώς στο σημείο επαφής, πέραν της στροφής και δη, ακριβώς προς την ευχέρεια εξόδου από την στροφή προς είσοδο στη μονάδα, με συνέπεια ούτως να απομειωθούν τα τμ του προβλεφθέντος για αυτήν χώρου, τα οποία απαιτήθηκαν ειδικώς για την κατασκευή της και όχι για την κατασκευή

και άλλων επιπλέον έργων πρόσβασης σε αυτήν. Άρα, εμμέσως ούτως απομειώνεται και ο καταλειφθείς χώρος, παρότι τούτος ζητήθηκε να χωροθετηθεί ακριβώς και εν όλω κατά την ζητούμενη έκταση του για τον σκοπό της κατασκευής της μελλοντικής μονάδας, ενώ άλλωστε, ουδόλως τυχόν ο χώρος καταλείφθηκε σε μεγαλύτερη της ζητούμενης, επιφάνεια, ώστε τυχόν να δύνανται να απολείπονται 300 τμ εν τέλει ελεύθερα, κατόπιν σχετικών απαραίτητων για την κατασκευή και την πρόσβασή του στην οδοποιία, παρεμβάσεων. Άρα, ο νυν σχεδιασμός του πρώτου παρεμβαίνοντος πάσχει ουσιώδως ως προς τις προδιαγραφές εκπόνησης του και δεν είναι δυνατή η άρση τούτο με διευκρινίσεις, αφού αυτό θα απαιτούσε εκ νέου το πρώτον σχεδιασμό της γενικής διάταξης, με νέα χωροθέτηση του ως άνω χώρου, σε σχέση με την ήδη εκπονηθείσα, κατ' ουσιώδη τροποποίηση της προσφοράς. Επομένως, κατ' αποδοχή του συναφούς υπό β' ισχυρισμού της προσφυγής κατά του πρώτου παρεμβαίνοντα, η προσφορά του είναι άνευ ετέρου απορριπτέα.

Όσον αφορά τον υπό γ' κατά του πρώτου παρεμβαίνοντος ισχυρισμό της προσφυγής, το κεφ. 14.8 της ΤΕΧΝΙΚΗΣ ΣΥΓΓΡΑΦΗΣ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΩΝ περί ΟΠΤΙΚΟΥ ΔΙΑΧΩΡΙΣΜΟΥ, περιγράφει τους οπτικούς διαχωριστές που θα χρησιμοποιηθούν ως εξοπλισμός της υπό κατασκευή μονάδας, ορίζοντας επί αυτών ότι «Τέλος, θα εγκατασταθεί πλήρες σύστημα πεπιεσμένου αέρα (σύστημα αεροσυμπιεστή, αεριοφυλακίου, σωληνώσεων) για την τροφοδοσία των βαλβίδων των οπτικών διαχωριστών. Το σύστημα του πεπιεσμένου αέρα θα είναι εφοδιασμένο με όλο το απαραίτητο εξοπλισμό για την ομαλή λειτουργία του και η δυναμικότητά του θα καθορισθεί από τις απαιτήσεις των οπτικών διαχωριστών που θα εγκατασταθούν.» και επομένως, το σύστημα οπτικού διαχωρισμού θα πρέπει να περιλαμβάνει για τη λειτουργία των οπτικών διαχωριστών πλήρες σύστημα πεπιεσμένου αέρα, που θα περιλαμβάνει σύστημα αεροσυμπιεστή για την τροφοδοσία και λειτουργία των οπτικών διαχωριστών. Ο ΚΜΕ επί του ΤΕΥΧΟΥΣ 2.2 ΤΕΧΝΙΚΗ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ-ΤΕΧΝΙΚΕΣ ΠΡΟΔΙΑΓΡΑΦΕΣ ορίζει ότι «Το τεύχος 2.2 της μελέτης με θέμα: «ΤΕΧΝΙΚΗ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ – ΤΕΧΝΙΚΕΣ ΠΡΟΔΙΑΓΡΑΦΕΣ», θα περιλαμβάνει κατ'

ελάχιστον:... Αναλυτική τεχνική περιγραφή όλων των τμημάτων και εγκαταστάσεων, όλων των επιμέρους μονάδων επεξεργασίας.. Κατάλογο όλων των προβλεπόμενων μηχανολογικών διατάξεων συνοδευόμενα από τεχνικά φυλλάδια των κατασκευαστών Όλα τα μηχανήματα του βασικού εξοπλισμού θα συνοδεύονται και από σχέδια των γενικών διατάξεων (outline drawings). Τα συγκεκριμένα σχέδια αφορούν σχέδια του εξοπλισμού όλων των μονάδων επεξεργασίας (κατ' ελάχιστον κατόψεις, πλαϊνές όψεις και τυπικές τομές κάθε επιμέρους μονάδας)». Επομένως ζητήθηκαν για «τα μηχανήματα του βασικού εξοπλισμού», πέραν από τεχνικά φυλλάδια κατασκευαστών, που θα συνοδεύουν των κατάλογο μηχανολογικών διατάξεων και σχέδια γενικών διατάξεων του εξοπλισμού όλων των μονάδων επεξεργασίας και κατ' ελάχιστον κατόψεις, πλαϊνές όψεις και τυπικές τομές κάθε επιμέρους μονάδας. Ο πρώτος παρεμβαίνων, όπως δεν αντικρούει, δεν υπέβαλε τέτοια σχέδια για τον αεροσυμπιεστή πεπιεσμένου αέρα του οπτικού διαχωριστή, παρότι μάλιστα αυτός προδιαγράφηκε ως απαραίτητο και αναγκαίο εξάρτημα και μέρος του οπτικού διαχωριστή και της λειτουργίας του, η οποία εκ της ΤΣΥ προδιαγράφεται ως κρίσιμο στοιχείο της λειτουργίας και του σχεδιασμού της μονάδας. Εξάλλου, ακόμη και αν θεωρηθεί ότι η συγκεκριμένη απαίτηση υποβολής σχεδίων αφορούσε τον εξοπλισμό που ορίζεται από το ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι, όσον αφορά τον εκεί όρο περί απόδειξης χρόνου εγγύησης του βασικού εξοπλισμού και παρότι, ο τελευταίος αυτός όρος αναφέρεται στον εξοπλισμό του οποίου η εγγύηση θα πρέπει να αποδειχτεί προς βαθμολόγηση για το περί εγγύησης Κ3 κριτηρίου βαθμολόγησης του άρ. 14 της κυρίως διακήρυξης και πάλι, στον εντός της ΤΣΥ οριζόμενο ως βασικό, ως προς τη στοιχειοθέτηση χρόνου εγγύησης καλής λειτουργίας, εξοπλισμό, περιλαμβάνονται και οι οπτικοί διαχωριστές. Επομένως, αφού ο αεροσυμπιεστής προδιαγράφηκε ως αναγκαίο μέρος και εξάρτημα του συστήματος του οπτικού διαχωριστή, ομοίως θα έπρεπε να υποβληθούν σχέδια και για αυτόν, αφού ακόμη και αν η έννοια του βασικού εξοπλισμού λαμβανόταν υπόψη με βάση τον περί εγγύησης, όρο και μόνο και όχι με βάση το αναγκαίο και κρίσιμο για την επιτέλεση θεμελιωδών λειτουργιών της μονάδας, χαρακτήρα

και πάλι ούτως ή άλλως ανήκει στον βασικό εξοπλισμό ακόμη και υπό αυτή την εκδοχή και άρα, έπρεπε να υποβληθούν για αυτόν τέτοια σχέδια. Άλλωστε, αφενός τα τεχνικά φυλλάδια ζητήθηκαν διακριτά και επιπλέον των σχεδίων, απορριπτομένων των συναφών ισχυρισμών του πρώτου παρεμβαίνοντος περί υποβολής των φυλλαδίων, ως αλυσιτελών. Αφετέρου, εκ των φυλλαδίων δεν μπορεί να συναχθεί η μορφή των σχεδίων ούτε εξάλλου, ορίσθηκε πως τα σχέδια απαιτούνται αποκλειστικά για την απόδειξη διαστάσεων και μόνο του εξοπλισμού, ώστε τυχόν να αναπληρώνονται εκ των συναπαιτούμενων φυλλαδίων ή να δύνανται να προκύψουν δια διευκρινίσεων, μέσω των τεχνικών φυλλαδίων. Άλλωστε, αν η ως άνω απαίτηση σκοπούσε αποκλειστικά στις διαστάσεις εξοπλισμού, δεν θα ζητούσε κατόψεις, πλαινές όψεις και τομές, αλλά δια των ανωτέρω αντίθετα, προκύπτει η πλήρης μορφολογία του εξοπλισμού, που δεν δύναται όμως να προκύψει απλώς εκ των διαστάσεων και των φωτογραφιών των τεχνικών φυλλαδίων, ομοίως απορριπτομένων των περί του αντιθέτου, ισχυρισμών του πρώτου παρεμβαίνοντα. Ακόμη, η εκπόνηση των ως άνω σχεδίων προϋποθέτει δημιουργική εργασία εκ του προσφέροντος και δεν συνιστά τυχόν απλά μια διαγραμματική διατύπωση, ήτοι άνευ ετέρου καταγραφή ήδη εκφρασθέντων αριθμητικών και τεχνικών στοιχείων ούτε εξαντλείται στα όσα αναφέρονται εκ των ήδη υποβληθέντων με την προσφορά και άρα, τυχόν διευκρινίσεις εκ του πρώτου παρεμβαίνοντα θα επέτρεπαν την το πρώτον εκπόνηση και δημιουργία σχετικών σχεδίων, ως ολοκλήρωση και ούτως, μεταβολή της προσφοράς του, με συνέπεια να μην είναι δυνατή η εφαρμογή του άρ. 102 Ν. 4412/2016, όπως δια του άρ. 42 Ν. 4782/2021 τροποποιήθηκε, εν προκειμένω και τούτο, γενομένης ακόμη δεκτής της καταρχήν δυνατότητας αναδρομικής εφαρμογής του στη νυν διαδικασία, καθώς επί του προκειμένου ζητήματος πάντως, η κλήση προς διευκρινίσεις θα οδηγούσε σε μεταβολή και το πρώτον ολοκλήρωση της προσφοράς με το πρώτον παραγόμενο και δημιουργικά εκπονούμενο και συντασσόμενο στοιχείο που ζητήθηκε μετ' αυτής να υποβληθεί, εις βλάβη της ίσης μεταχείρισης, της διαφάνειας, ως και του υγιούς ανταγωνισμού. Άρα, κατ' αποδοχή του υπό γ'

κατά του πρώτου παρεμβαίνοντος ισχυρισμού, αυτός είναι άνευ ετέρου απορριπτέος.

Όσον αφορά τον υπό δ' κατά του πρώτου παρεμβαίνοντος ισχυρισμό της προσφυγής, το Κ3 κριτήριο αξιολόγησης ΧΡΟΝΟΣ ΕΓΓΥΗΣΗΣ ΚΑΛΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΒΑΣΙΚΟΥ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΥ του άρ. 14 της διακήρυξης, ορίζει τα εξής «Καθε οίκονόμικός φορέας θα προσκόμισε εγγυήσεις χρόνου ζωής των αντιστοίχων κατασκευαστων για τόν εξόπλισμό πού αναφέρεται στον σχετικό πίνακα Β1 στο παραρτήμα Ι. Στόν πίνακα φαίνεται και πως θα υπολόγίζεται ό μεσός χρόνός εγγυήσής. Η βαθμολόγια εκαστού οίκονόμικού φορεα θα πρόκυπτει ως εξής: Ο οίκονόμικός φορέας με τό μεγιστό μεσό πρόσφερόμενό χρόνό εγγυήσής βασικού εξόπλισμού θα βαθμολόγεται με 100, ενώ ό οίκονόμικός φορέας με τό ελαχιστό μεσό πρόσφερόμενό χρόνό εγγυήσής βασικού εξόπλισμού θα βαθμολόγεται με 50. Οι βαθμολόγιες των λóιπων οίκονόμικων φορεων θα πρόκυπτóυν με γραμμική παρεμβóλή. Οι χρόνóι εγγυήσής βασικού εξóπλισμού για καθε οίκονóμικό φορεα θα πρόκυπτóυν από τήν τεχνική τóυ πρόσφορά με βάση τις εγγυήσεις των αντιστοίχων κατασκευαστων τóυ εξóπλισμού (επισήμες επιστόλες εγγυήσής των εργóστασιακων κατασκευαστων και óχι αντιπρόσωπων, όι όπóιες θα απευθυνóνται στήν αναθετόυσα αρχή για τό συγκεκριμένο εργó) και βεβαιως δεν μπόρóυν να είναι μικρότερόι από τις ελαχιστες απαιτήσεις τής ΤΣΥ.». Επομένως, ως απαραίτητο έγγραφο της προσφοράς ορίστηκαν οι επίσημες επιστολές εγγύησης των εργοστασιακών κατασκευαστών, οι οποίες θα αποτελούσαν και το αποδεικτικό μέσο για τη διάγνωση προσφερόμενου χρόνου εγγύησης, προς την εξαγωγή της συγκριτικής βαθμολογίας των προσφορών. Το ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι της διακήρυξης περί περιεχομένων τεχνικής προσφοράς, απαίτησε τη συμπλήρωση του πίνακα χρόνων εγγύησης βασικού εξοπλισμού, στον οποίο συγκαταλέγει και τους οπτικούς διαχωριστές, ορίζοντας ομοίως με τα ανωτέρω και ότι «Ο πίνακας θα συνοδεύεται επί ποινή αποκλεισμού από βεβαιώσεις των κατασκευαστικών οίκων του εξοπλισμού αυτού (και όχι των προμηθευτών ή αντιπροσώπων), με τις οποίες θα βεβαιώνεται ο προσφερόμενος χρόνος εγγύησης καλής λειτουργίας. Στις βεβαιώσεις θα

αναγράφεται ρητά ότι ο κατασκευαστής του εξοπλισμού ή ο αντιπρόσωπος του αναλαμβάνει την ευθύνη της συντήρησης κατά το χρονικό διάστημα της εγγύησης, καθώς και της αντικατάστασης μερών ή και του συνόλου του εξοπλισμού στο βαθμό που παρουσιαστούν βλάβες ή άλλα προβλήματα που δεν οφείλονται στους χειρισμούς του χρήστη». Ο πρώτος παρεμβαίνων υπέβαλε προς τούτο με την προσφορά του επιστολή της 11-1-2021, φερόμενη ως προερχόμενη από τον κατασκευαστή των οπτικών διαχωριστών του, ήτοι την, που υπογράφεται από πρόσωπο ονόματι, ανώτερο Αντιπρόεδρο Κυκλικής Οικονομίας, αυτοπροσδιοριζόμενο ως εξουσιοδοτημένο εκπρόσωπο, που δηλώνει για λογαριασμό της προς την αναθέτουσα, μεταξύ άλλων και την παροχή 20 ετών εγγύησης για την καλή λειτουργία, αλλά και ανάληψης διατήρησης σε καλή κατάσταση του αγαθού, από την ημερομηνία παράδοσης. Πλην όμως, όπως αποδεικνύει και προσκομίζει ο προσφεύγων, η με την από 27-9-2021 επιστολή της, υπογεγραμμένη εκ του επικεφαλής της μονάδας ανακύκλωσης-εξορύξεων και κυκλικής οικονομίας και εκτελεστικού Αντιπροέδρου της, ονόματι, βεβαιώνει ότι οι εγγυήσεις που παρέχει η ίδια ως κατασκευαστής ανέρχονται συνήθως σε 12 ως 24 μήνες και μόνο σε εξαιρετικές περιπτώσεις δύναται να την χορηγήσει για 60 μήνες, ενώ επιπλέον τούτου, δύναται να παρέχει μόνο ως πρόσθετο προϊόν, επιπλέον διαστήματα, πρόσθετης συντήρησης μετά τη λήξη της περιόδου εγγύησης, τα οποία διαστήματα μάλιστα ρητά αναφέρει, πως δεν λογίζονται ως εγγυήσεις, αλλά ακριβώς ως πρόσθετες υπηρεσίες. Ο δε πρώτος παρεμβαίνων κατόπιν τούτου, το πρώτον προβάλλει πως προαγόρασε για τη συμμετοχή στη διαδικασία τέτοια πρόσθετη κάλυψη από τον κατασκευαστή, πλην όμως αφενός ουδόλως αποδεικνύει τούτο, παρότι εκ του ανωτέρου εκ του προσφεύγοντα υποβληθέντος εγγράφου, πρώτον, αποδεικνύεται ότι ο κατασκευαστής δεν παρέχει εγγυήσεις άνω των 5 ετών (και οποιαδήποτε κάλυψη υπερβεί τα 5 έτη, συνιστά εκτός εγγύησης πρόσθετα αγοραζόμενη κάλυψη) και δεύτερον, ουδόλως η εκ του πρώτου παρεμβαίνοντος υποβληθείσα με την προσφορά του δήλωση, ανέφερε οτιδήποτε περί πρόσθετης της εγγυήσεως κάλυψη, πολλώ δε μάλλον για εκ του πρώτου παρεμβαίνοντος ήδη αγορά πρόσθετης κάλυψης ή

για τυχόν προσύμφωνο ή προκαταρκτική συμφωνία τέτοιας κάλυψης. Τρίτον, όπως και ο πρώτος παρεμβαίνων δεν αντικρούει, το διάστημα άνω των 5 κατά μέγιστο ετών, δεν συνιστά «εγγύηση», ήτοι δεν εγγυάται ο κατασκευαστής για την καλή λειτουργία, αλλά απλώς παρέχει για το αγοραζόμενο σχετικώς διάστημα, επιπλέον συντήρηση, χωρίς όμως τούτο να συνεπάγεται εκ μέρους του ανάληψη εγγυητικής υπέρ του αγαθού ευθύνης. Όμως, η διακήρυξη δεν ζήτησε απλά εξασφάλιση χρόνου συντήρησης ως προς το Κ3 κριτήριο, ούτε όρισε αυτήν ως βαθμολογούμενο αντικείμενο. Αλλά, επιπλέον και συγχρόνως με την εξασφάλιση συντήρησης (και αυτή ως αποτέλεσμα της εγγύησης), ζήτησε ρητά «εγγύηση χρόνου ζωής», βλ. άρ. 14 διακήρυξης, ως χρόνο εγγύησης καλής λειτουργίας, κατ' άρ. 14 διακήρυξης και ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι αυτής, ήτοι ζήτησε και έθεσε ως βαθμολογούμενο αντικείμενο, αλλά και ως αντικείμενο δήλωσης εκ του κατασκευαστή και της προσκομιστέας με την προσφορά του, επιστολής, την εκ του κατασκευαστή εγγύηση ότι το αγαθό θα λειτουργεί καλώς και θα έχει ασφαλή χρόνο ζωής για συγκεκριμένο διάστημα. Αφετέρου, ακριβώς επειδή, όπως εν τέλει ούτε ο πρώτος παρεμβαίνων αντικρούει κατόπιν της προσφυγής και της προσκόμισης της ως άνω επιστολής εκ του προσφεύγοντος, τέτοιες πρόσθετες καλύψεις δεν συνιστούν παρακολουθηματική της αγοράς του προϊόντος, παροχή, ώστε να δύνανται να δηλωθούν εκ του κατασκευαστή ακριβώς, ως σύμφυτη και ενιαία με την πώληση του αγαθού παροχή, αλλά συνιστούν μια επιπλέον και διακριτά αγοραζόμενη υπηρεσία (διακρινόμενη και μη ταυτιζόμενη με την εκ του κατασκευαστή εγγύηση ότι το αγαθό θα λειτουργεί καλώς και την προς τούτο εκ μέρους του, ήτοι την εξασφάλιση αυτής της καλής λειτουργίας και άρα και της βαισιμότητας και εκπληρώσεως της δια της εγγυήσεώς του, δηλούμενης εγγυητικής ευθύνης και διαβεβαίωσης καλής λειτουργίας), προφανώς τέτοια υπηρεσία δεν δύναται να τύχει δηλώσεως προ της αγοράς της. Όμως, προδήλως επιπλέον, δεν δύναται να αγοραστεί μια τέτοια υπηρεσία πρόσθετης μελλοντικής, μετά τη λήξη της εγγύησης, συντήρησης, χωρίς και πριν αγοραστεί το αγαθό, ενώ ουδόλως όμως προκύπτει ότι ο πρώτος παρεμβαίνων έχει ήδη αγοράσει και διαθέτει τους οπτικούς διαχωριστές, αναμένοντας την σε αυτόν

ανάθεση της σύμβασης. Ο δε πρώτος παρεμβαίνων, ενώ πάντως ουδόλως στην εξ αυτού υποβληθείσα επιστολή, προκύπτει τέτοια ήδη αγορά ούτε όμως προσύμφωνο αγοράς τέτοιας πρόσθετης κάλυψης ή αγορά της υπό αναβλητική ή διαλυτική αίρεση, αναφέρει αορίστως και αναπόδεικτα, ότι αποφάσισε μαζί με τα μηχανήματα, να αγοράσει και εν συνεχεία να προσφέρει στον κύριο του έργου, τέτοια πρόσθετη υποστήριξη, χωρίς όμως ουδόλως τούτο επουδενί να έχει αναφερθεί στην προσφορά του, αλλά το πρώτον τυγχάνει επίκλησης δια της παρεμβάσεως. Ούτε εκ της δια της προσφοράς υποβληθείσας επιστολής, προκύπτει εκ του κατασκευαστή δήλωση ήδη συμφωνίας για τέτοια αγορά ή υπόσχεση και δέσμευση μελλοντικής πωλήσεως της στον πρώτο παρεμβαίνοντα. Εξάλλου, ακριβώς επειδή πρόκειται όχι για μια δια της πωλήσεως άνευ ετέρου ευθύνη του πωλητή-κατασκευαστή, αλλά για μια πρόσθετη μελλοντική παροχή που θα πρέπει να αγοραστεί αυτοτελώς, ακόμη και αν υποτεθεί πρόθεση του πρώτου παρεμβαίνοντος να προσφέρει τέτοια παροχή που θα αγοράσει από τον κατασκευαστή, προς την αναθέτουσα, αφενός και δεδομένου ότι ουδόλως προκύπτει, πολλώ δεν μάλλον δεν τυγχάνει ορισμένης επίκλησης και απόδειξης ότι ήδη αγοράστηκε από τον πρώτο παρεμβαίνοντα τέτοια παροχή και τούτο, πέραν του ότι δεν προκύπτει πως είναι δυνατή η αγορά της πριν την απόκτηση του προϊόντος ούτε προκύπτει η ήδη αγορά εκ του πρώτου παρεμβαίνοντος του ίδιου του προϊόντος, εν τέλει ουδόλως είναι βέβαιο ούτε τυγχάνει δέσμευσης εκ του κατασκευαστή, ότι σε μελλοντικό χρόνο και όταν λήξει η όποια και άγνωστη πάντως, εγγύηση προς τον νυν πρώτο παρεμβαίνοντα, η σχετική πρόσθετη υπηρεσία θα εξακολουθεί να προσφέρεται (άλλωστε, δεν αποκλείεται και δεν είναι ασύνηθες τέτοιες υπηρεσίες πρόσθετης υποστήριξης, να παύουν να προσφέρονται από τους κατασκευαστές ή να προσφέρονται περιορισμένα ή να τίθενται υπό πρόσθετους όρους επί συγκεκριμένων προϊόντων και μοντέλων, αναλόγως κύκλου παραγωγής και συμφέροντος εξακολουθήσεως υποστήριξης κατά την εξέλιξη επιχειρηματικής δραστηριότητας του κατασκευαστή, όσον αφορά το κάθε επιμέρους μοντέλο και επιπλέον, κάποια στιγμή τέτοιες υπηρεσίες παύουν να προσφέρονται από τους κατασκευαστές σε παλαιά μοντέλα). Αφετέρου, κατά τα

ανωτέρω, το εν τέλει προσφερόμενο αντικείμενο δεν είναι το αγαθό, που συνοδεύεται ως παρεπόμενη παροχή εκ του κατασκευαστή, με μια εγγυητική κάλυψη, αλλά μια πρόσθετη και διακριτή εκ του κατασκευαστή, μετ' ανταλλάγματος παροχή, με συνέπεια ο πρώτος παρεμβαίνων, δεδομένου ότι δεν προκύπτει πως ήδη αγόρασε ή διατηρεί προσύμφωνο και δέσμευση πώλησης εκ του κατασκευαστή σε συγκεκριμένο χρόνο λήξης της εγγύησης, αυτή την πρόσθετη υπηρεσία, να μην προσφέρει παρά τη μελλοντική του πρόθεση να αποκτήσει τέτοια υπηρεσία, αβεβαίας πάντως υπάρξεως. Σε κάθε πάντως περίπτωση και ασχέτως αν ο υπογράφων την επιστολή που υπεβλήθη με την προσφορά του πρώτου παρεμβαίνοντος, νομιμοποιήθηκε για τέτοια δήλωση, ασχέτως ότι ουδόλως αναφέρθηκε σε πρόσθετη κάλυψη, πέραν της εγγύησης, ασχέτως του λόγου για τον οποίο δήλωσε μια εγγύηση καλής λειτουργίας που δεν προσφέρεται από την επιχείρηση που φέρεται να εκπροσωπεί, ασχέτως αν όντως την εκπροσωπεί νόμιμα και αρμόδια για τέτοια δήλωση και ακόμη και αν γίνει δεκτό ότι παραδεκτώς δύνατο να προσφέρει ο πρώτος παρεμβαίνων μελλοντική παροχή που θα αποκτήσει από τον κατασκευαστή ή ότι τυχόν έχει ήδη συμφωνήσει αυτήν ή ότι η δια της προσφοράς, υποβληθείσα επιστολή υπονοούσε τέτοια συμφωνία και δήλωση του κατασκευαστή περί παροχής τέτοιας μελλοντικής υπηρεσίας ή ακόμη και αν γίνει δεκτό, πως ήδη ο πρώτος παρεμβαίνων έχει αποκτήσει δικαίωμα άνευ ετέρου σε τέτοια υπηρεσία, εν τέλει ούτως ή άλλως και πάλι, το επικαλούμενο στην προσφορά του διάστημα των 20 ετών δεν συνιστά τον απαιτηθέντα να αποδεικνύεται, ως και βαθμολογητέο εγγυημένο χρόνο ζωής και χρόνο, για τον οποίο ο κατασκευαστής εγγυάται καλή λειτουργία του αγαθού που παράγει, αλλά μόνο χρόνο πρόσθετης υποστήριξης εκ του κατασκευαστή, χωρίς όμως εκ μέρους του ανάληψη εγγυητικής ευθύνης ως παραγωγού του αγαθού και εγγύηση του χρόνου ζωής του, παρά τυχόν ανάληψης ρόλου παρόχου συντήρησης (όπως θα δύνατο να παράσχει και τρίτος μη κατασκευαστής) και μόνο. Άρα, ούτως ή άλλως, αφενός το κατά την επιστολή της προσφοράς διάστημα δεν συνιστά το διάστημα ζητούμενης εγγύησης και εσφαλμένα άλλωστε, συμπληρώθηκε και ο συναφής πίνακας Β1 του ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ Ι

της διακήρυξης, ως προς τον οπτικό διαχωριστή, αφετέρου εν τέλει ουδόλως προκύπτει εκ της προσφοράς χρόνος αληθούς εγγύησης, υπό τη σαφώς ζητηθείσα εκ της διακήρυξης, έννοια ούτε η υποβληθείσα επιστολή αποκρίνεται στο ρητά επί ποινή αποκλεισμού κατά το ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι, περιεχόμενο της εκ του κατασκευαστή βεβαίωσης χρόνου για τον οποίο εγγυώνται την καλή λειτουργία, πέραν της εκ μέρους του κατασκευαστή ευθύνης συντήρησης, που συνιστούσε ένα εκ των δύο σωρευτικών απαιτούμενων για τη βεβαίωση αυτή και τη συμμόρφωση με τα επί ποινή αποκλεισμού, απαιτηθέντα για το περιεχόμενο της. Σημειωτέον δε, ότι ούτως προκύπτει ότι η αυτή η πρόσθετη υποστήριξη δεν συνιστά «επέκταση εγγύησης», αλλά απλή παροχή υποστήριξης, χωρίς ανάληψη εγγυητικής δέσμευσης και ιδίως χωρίς εκ του κατασκευαστή δήλωση, όπως επισημαίνει η ως άνω επιστολή, κατασκευαστικής εγγύησης χρόνου ζωής και καλής λειτουργίας του αγαθού. Επιπλέον, ακόμη και αν γίνει δεκτό ότι η με την προσφορά υποβληθείσα επιστολή εξέφρασε και αποδεικνυε τα εκ του κατασκευαστή παρεχόμενα, ομοίως αποδεικνύονται αυτά τα παρεχόμενα και εκ της εκ του εκτελεστικού αντιπροέδρου του κατασκευαστή και επικεφαλής της ίδιας επιχειρησιακής μονάδας του, επιστολής που υπέβαλε ο παρεμβαίνων και τα οποία παρεχόμενα δεν δύναται να αφορούν εγγύηση, υπό την κατά τη διακήρυξη κρίσιμη και ληπτέα υπόψη έννοια για πάνω από 5 έτη, με συνέπεια τουλάχιστον να προκύπτει πως η δια της προσφοράς υποβληθείσα επιστολή, εννοούσε, όπως εν τέλει ούτε ο πρώτος παρεμβαίνων αντικρούει, όχι εικοσαετή αυτή καθαυτή εγγύηση, αλλά κάποια αορίστου χρόνου εγγύηση και κατόπιν πρόσθετη υποστήριξη ώστε να φθάσει η κάλυψη συντήρησης τα 20 έτη, αθροιστικά μετά της εγγυήσεως. Τούτο, ενώ όμως κατά τα ανωτέρω, η εγγύηση περί του χρόνου ζωής και καλής λειτουργίας του αγαθού αποτέλεσε σωρευτικό και απαραίτητο απαιτούμενο της δήλωσης, αλλά και συγκροτούσε και τον ληπτέο υπόψη χρόνο για την εφαρμογή της βαθμολογίας, αφού εξάλλου, η συντήρηση και υποστήριξη εκ του κατασκευαστή ζητήθηκε ομού και για το αυτό διάστημα με την εγγύηση (όπως σαφώς ορίζει και το ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι «Στις βεβαιώσεις θα αναγράφεται ρητά ότι ο κατασκευαστής του εξοπλισμού ή ο αντιπρόσωπος του

αναλαμβάνει την ευθύνη της συντήρησης κατά το χρονικό διάστημα της εγγύησης,»), χωρίς να λαμβάνεται υπόψη καθ' ο μέρος την υπερβαίνει και μεμονωμένα υφίσταται ως υποστήριξη, χωρίς ταυτόχρονη συνδρομή εγγυήσεως εκ του κατασκευαστή της καλής λειτουργίας του αγαθού (η οποία εν προκειμένω, προσφέρεται κατά μέγιστο και κατά περίπτωση ως 5 έτη και πάντως όχι για 20). Εν προκειμένω άλλωστε, ουδόλως ούτε εκ της δια της προσφοράς επιστολής ούτε εκ της δια της προσφυγής επιστολής ούτε εκ της παρεμβάσεως της ίδιας, προκύπτει ποιος εν τέλει είναι ο χρόνος εγγύησης για την καλή λειτουργία του αγαθού, πότε λήγει, πότε τυχόν εκκινεί η πρόσθετη στήριξη και πόσα εκ των 20 αβασίμως δηλωθέντων στην προσφορά του πρώτου παρεμβαίνοντος ετών, αφορούν όντως τη ζητηθείσα εγγύηση και ενώ ρητά ο κατασκευαστής στη δια της προσφυγής υποβληθείσα, επιστολή αναφέρει τον κατά περίπτωση χαρακτήρα της διάρκειάς της και το μέγιστο των 5 ετών της διάρκειάς αυτής, χωρίς να προκύπτει από οιοδήποτε στοιχείο της προσφοράς του παρεμβαίνοντος ή της παρέμβασης, ο εν τέλει προς αυτόν παρεχόμενος εκ του κατασκευαστή χρόνος εγγύησης καλής λειτουργίας, πέραν του όποιου πρόσθετου πακέτου υποστήριξης μετά τη λήξη της εγγύησης. Επομένως, απαραδέκτως υπεβλήθη εκ του πρώτου παρεμβαίνοντος ο πίνακας Β1 ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ Ι περί εγγύησης χρόνου καλής λειτουργίας, ως προς τους οπτικούς διαχωριστές και απαραδέκτως υπεβλήθη και η προσφορά του, αφού σε κάθε περίπτωση δεν περιλαμβάνει την επί ποινή αποκλεισμού απαιτούμενη βεβαίωση εκ του κατασκευαστή για συγκεκριμένο χρόνο εγγυημένης καλής λειτουργίας και χρόνου ζωής. Άλλωστε, τα ανωτέρω δεν δύνανται πλέον να αρθούν δια διευκρινίσεων, αφού τούτο θα συνιστούσε την το πρώτον δήλωση συγκεκριμένου χρόνου εγγύησης έναντι ήδη αορίστου και ανύπαρκτης εν τέλει τέτοιας δηλώσεως, παρέχοντας, εις βλάβη της ίσης μεταχείρισης και διαφάνειας, στον πρώτο παρεμβαίνοντα, τη δυνατότητα το πρώτον να διαμορφώσει, διαπραγματευθεί, ως και να συμφωνήσει τέτοια εγγύηση με τον κατασκευαστή (που άλλωστε, κατά την επιστολή που προσκομίζει ο παρεμβαίνων, ρητά αναφέρει πως συμφωνεί τον χρόνο εγγύησης κατά περίπτωση και ως 5 έτη, αλλά και ακόμη, ότι δύναται να παρέχει πρόσθετα

χρονικά διαστήματα ειδικώς υποστήριξης και όχι εγγύησης). Αυτά ενώ μάλιστα, ο χρόνος αυτός της εγγύησης συνιστά βαθμολογητέο αντικείμενο της προσφοράς και έχει κρίσιμη βαθμολογική σημασία και όχι μόνο για τον ίδιο τον πρώτο παρεμβαίνοντα, αλλά για όλη τη συγκριτική βαθμολόγηση των υποβληθεισών προσφορών και ενώ ο πρώτος παρεμβαίνων τελεί πλέον εις γνώση του χρόνου που παρέχουν οι συνδιαγωνιζόμενοι του, με την δυνατότητα των διευκρινίσεων να παρέχει σε αυτόν, όχι μόνο δυνατότητα διάσωσης της προσφοράς του, κατά μεταβολή αυτής, το πρώτον συγκεκριμενοποίησή της ως προς το κρίσιμο στοιχείο του χρόνου εγγύησης (βλ. Αποφάσεις ΑΕΠΠ 145 και 177/2018 περί του ότι η συγκεκριμενοποίηση αοριστίας συνιστά κατά μείζονα λόγο, μεταβολή προσφοράς και όχι αποσαφήνιση, η οποία αποσαφήνιση προϋποθέτει μια ορισμένη καταρχήν βάση εφ' ης θα λάβει χώρα και η οποία βάση, δεν δύναται να μεταβληθεί, ακριβώς διότι είναι γνωστή και ορισμένη), αλλά και τη δυνατότητα διαμόρφωσης πλέον της προσφοράς του (και ενώ αποδεικνύεται, πως ο κατασκευαστής δεν παρέχει καν μια συγκεκριμένη, πάγια και απαρέγκλιτη, ως και αντικειμενικώς εξακριβωμένη ως παγίως παρεχόμενη ήδη από τότε που υπεβλήθη η προσφορά, διάρκεια εγγύησης) κατά τρόπο, ώστε αυτή να είναι η πλέον ανταγωνιστική και να επηρεάσει το κριτήριο ανάθεσης υπέρ του, εν γνώσει των ανταγωνιστικών προσφορών και του βαθμολογητέου περιεχομένου τους. Επομένως, κατ' αποδοχή του υπό δ' ισχυρισμού της προσφυγής, κατά του πρώτου παρεμβαίνοντος, αυτός είναι άνευ ετέρου αποκλειστέος. Άρα, κατ' αποδοχή των ως άνω υπό β', γ' και δ' ισχυρισμών της προσφυγής κατά του πρώτου παρεμβαίνοντα και κατά τις ανωτέρω αντίστοιχες τρεις (3) σωρευτικές βάσεις αποκλεισμού, εκάστη εκ των οποίων αρκεί για την άνευ ετέρου απόρριψή του, ο πρώτος παρεμβαίνων είναι άνευ ετέρου απορριπτέος, παρέλκει δε ως εκ τούτου, η εξέταση των λοιπών κατ' αυτού ισχυρισμών.

4. Επειδή, όσον αφορά το στρεφόμενο κατά της δεύτερης παρεμβαίνουσας, σκέλος της προσφυγής και τον υπό Ζ ειδικότερο κατ' αυτής λόγο το Κεφ. 6.5, σελ. 101 της ΤΣΥ ορίζει ότι «Σύμφωνα με τις διατάξεις της ΚΥΑ 114218/97, η απόδοση των συστημάτων απόσμησης και αποκονίωσης

πρέπει να είναι $\geq 98\%$ ενώ οι οσμές στα όρια του οικοπέδου δε θα πρέπει να υπερβαίνουν τις 5 ΜΟ», η δε ΑΕΠΟ 214337/02-11-2008 / Ενότητα Δ.3.2 / Π.Ο. (4), ορίζει ότι «4. Όλες οι διατάξεις απόσμησης των μονάδων θα πρέπει να σχεδιαστούν με τρόπο ώστε η συγκέντρωση οσμών στα όρια του οικοπέδου του έργου να μην υπερβαίνει τα 5 μονάδες οσμής/μ³». Άρα, τέθηκε ως απαραίτητη προδιαγραφή σχεδιασμού των συστημάτων απόσμησης των μονάδων, η μη υπέρβαση κατά μέγιστο όριο ως απόδοση τους, των 5 ευρωπαϊκών μονάδων οσμής/ odour unit European/ ουΕ ανά κυβικό μέτρο. Η δεύτερη παρεμβαίνουσα στο τεύχος 5.2: ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΑΠΟΚΟΝΙΩΣΗΣ ΚΑΙ ΑΠΟΣΜΗΣΗΣ, Κεφ. 1.1, σελ 5 της προσφοράς της αναφέρει πως «Όλες οι διατάξεις απόσμησης του έργου έχουν σχεδιασθεί ώστε η συγκέντρωση οσμών, να μην υπερβαίνει τις 500 ουΕ/μ³. στο όριο της ΜΕΑ...» και στο Τεύχος 4.5 : ΕΡΓΑ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗΣ ΚΑΙ ΕΛΕΓΧΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΩΝ ΕΠΙΠΤΩΣΕΩΝ, Κεφ. 3.7.3.1, σελ. 73 ότι «Για την ελαχιστοποίηση των οχλήσεων από την εκπομπή οσμών, στις επιμέρους μονάδες της ΜΕΑ θα λαμβάνονται μέτρα, όπως δίκτυα αεραγωγών απόσμησης, που θα καταλήγουν σε βιόφιλτρα, θα έχουν βαθμό απόδοσης τουλάχιστον 98% και θα σχεδιάζονται με τέτοιο τρόπο, ώστε στα όρια του οικοπέδου η συγκέντρωση των οσμών να μην υπερβαίνει τα 500 ουΕ/μ³, σύστημα φυσητήρων και διαχυτήρων, ανανέωση του αέρα κάθε 3 – 4 ώρες κατά τη μηχανική διαλογή». Επομένως, στη μεν πρώτη αναφορά ανωτέρω, αναφέρθηκε τήρηση ορίου 500 μονάδων/κμ στην επιμέρους μονάδα ΜΕΑ, αλλά στη δεύτερη ανωτέρω αναφορά ειδικώς ορίστηκε, ότι ο σχεδιασμός της προσφοράς έλαβε χώρα με τρόπο, ώστε να μην υπερβαίνοντα επίσης οι 500 μονάδες, στο όριο όμως του οικοπέδου. Συνεπώς, ασχέτως της πρώτης ως άνω αναφοράς, ρητά η προσφορά και δη, στο αναλυτικό τεύχος περιγραφής των περιβαλλοντικών επιπτώσεων του σχεδιασμού του έργου, δηλώνει σχεδιασμό που παραβιάζει και δη, υπερβαίνει υπέρμετρα, το όριο που έθεσε η διακήρυξη, όσον αφορά τα όρια του οικοπέδου, ήτοι ακριβώς του πλαισίου μέτρησης τήρησης της προδιαγραφής, που έθεσαν οι ανωτέρω όροι. Εξάλλου, το γεγονός πως κατά τις αιτιάσεις της δεύτερης παρεμβαίνουσας, στην Ενότητα 1.1 του Τεύχους 5.2 (σελ. 4) της τεχνικής προσφοράς του αναφέρεται ότι «Η

απόδοση των συστημάτων απόσμησης και αποκονίωσης θα είναι $\geq 98\%$ ενώ οι οσμές στα όρια του οικοπέδου δε θα πρέπει να υπερβαίνουν τις 5 ΜΟ», προβάλλεται αλυσιτελώς, διότι ακριβώς η ως άνω μνεία δεν αναφέρει ότι οι οσμές στα όρια του οικοπέδου δεν υπερβαίνουν κατά τον σχεδιασμό της προσφοράς το ως άνω όριο, αλλά ότι «δεν θα πρέπει να υπερβαίνουν» το όριο αυτό, ζήτημα αναμφισβήτητο, αφού ούτως ή άλλως αντιγράφεται ο όρος της διακήρυξης περί του τι απαιτείται και όχι περί του τι καλύπτεται, πλην όμως στο επιμέρους σημείο της προσφοράς του ανωτέρω, όπου καλείται να τεκμηριώσει την τήρηση του ως άνω απαιτούμενου ορίου, αναφέρει μεγαλύτερο όριο και δη, για το οικόπεδο και τούτο, ενώ κατ' άρ. 5 της διακήρυξης, τα έγγραφα της σύμβασης για την εκτέλεση της ορίζονται με σειρά ισχύος, όπου η τεχνική προσφορά του αναδόχου, θέση 4, υπερβαίνει σε σειρά προτεραιότητας και σε περίπτωση ασυμφωνίας, την ΤΣΥ, τις Τεχνικές Προδιαγραφές και την τεχνική περιγραφή, θέση 6, με συνέπεια, ως έχει η προσφορά να επιτρέπει νομίμως στη δεύτερη παρεμβαίνουσα αν καταστεί ανάδοχος, να εκτελέσει τη σύμβαση με σχεδιασμό που παραβιάζει τις προδιαγραφές των τευχών δημοπράτησης. Αλυσιτελώς προβάλλεται εκ της δεύτερης παρεμβαίνουσας γραφικό σφάλμα και ότι σκοπούσε να αναφέρει 5 αντί 500, καθώς τυχόν αποδοχή τούτου και τυχόν διόρθωση θα οδηγούσε σε ουσιώδη μεταβολή της προσφοράς, ως προς κρίσιμο περί της συμμόρφωσης με σαφή προδιαγραφή, στοιχείο της. Άρα, κατ' αποδοχή του υπό Ζ κατά της δεύτερης παρεμβαίνουσας, λόγου, η τελευταία είναι άνευ ετέρου απορριπτέα.

Όσον αφορά τον Δ1 λόγο της προσφυγής περί μη συμμόρφωσης της δεύτερης παρεμβαίνουσας, όσον αφορά τα κοντέινερ με τον όρο 16.5 της ΤΣΥ, ο όρος 16.5.1 ορίζει συναφώς τα εξής «16.5.1. Κάδοι τύπου ανοικτού container 20m³ Ανοικτά μεταλλικά container απορριμμάτων, τύπου σκάφης- skip, για την συλλογή ογκωδών αντικειμένων. Οι απορριμματοδέκτες – κάδοι (container) θα είναι καινούργιοι και αμεταχείριστοι ωφέλιμης χωρητικότητας κατ' ελάχιστον 20 m³. Έκαστος.», περαιτέρω δε, ορίζονται ειδικότερες επιμέρους προδιαγραφές σε διακριτά υποκεφάλαια ως προς το Κυρίως Σώμα και ως προς τη Βαφή τους. Η δε μνεία στο υποκεφάλαιο Κυρίως

σώμα, που έπεται όμως ως κεφάλαιο, τα ως άνω οριζόμενα περί ελάχιστης χωρητικότητας, αναφέρει πως «Τα ανοιχτά δοχεία απορριμμάτων θα έχουν δυνατότητα τοποθέτησης καλύμματος (μουσαμά ή άλλου είδους). Το σώμα τους θα είναι κατασκευασμένο από μονοκόμματα χαλυβδόφυλλα ποιότητας ST 52-3 κατ' ελάχιστο ή εφάμιλλα τους. Τα τοιχώματα θα είναι πάχους τουλάχιστον 3 mm και ο πυθμένας τουλάχιστον 4 mm... Η όλη κατασκευή τους θα πρέπει να φέρει κατάλληλες ενισχύσεις εξωτερικά (νεύρα), τόσο περιμετρικά του χείλους φορτώσεως, όσο και πλευρικά στα τοιχώματα, με έλασμα διατομής σχήματος «Π», πάχους 4mm περίπου, καθώς και εσωτερικά, στις γωνίες σύγκλισης των πλευρικών χαλυβδοφύλλων σε κατάλληλα σημεία, ώστε να μπορεί να χρησιμοποιηθεί και για τη μεταφορά βαρέων αντικειμένων. Όλα τα ποσοτικά χαρακτηριστικά των ανοικτών δοχείων απορριμμάτων, θα μπορούν να έχουν απόκλιση $\pm 5\%$ ». Συνεπώς, η τελευταία αυτή αναφορά σε αποδεκτή απόκλιση $\pm 5\%$ για τα «ποσοτικά χαρακτηριστικά των ανοικτών δοχείων», αφορά το υποκεφάλαιο στο οποίο τέθηκε, ήτοι τα επιμέρους ποσοτικά χαρακτηριστικά πάχους τοιχωμάτων και διατομών κατασκευής του κυρίως σώματος του κοντέινερ, ευλόγως αφού αφορούν άλλωστε, μετρήσεις χιλιοστών, ενώ δεν αφορούν την εκτός του συγκεκριμένου διακριτού υποκεφαλαίου «Κυρίως Σώμα» διαφορετική προδιαγραφή για τους απορριματοδέκτες κάδους (containers), που αφορά τη χωρητικότητα αυτών, η οποία ειδικώς ορίζεται ως «κατ' ελάχιστον 20 μ³» και συνεπώς δεν δύνατο, λόγω και της δομής του τεύχους και των υποκεφαλαίων να δημιουργηθεί ούτε καν παρερμηνεία, ότι η περί αποκλίσεων αναφορά στο υποκεφάλαιο για το κυρίως σώμα, εξέρχεται επί του διακριτού υποκεφαλαίου της καταρχήν περιγραφής βασικών χαρακτηριστικών του όλου κάδου και επάγεται συνέπειες για τις εντός του τελευταίου επιμέρους προδιαγραφές. Συνεπώς, ήταν σαφές εξ αρχής πως η προδιαγραφή χωρητικότητας απαιτούσε τουλάχιστον 20 κμ και όχι 19-21, όπως αβάσιμα προβάλλει η αναθέτουσα, που το πρώτον τροποποιεί τη διακήρυξη, ως και η δεύτερη παρεμβαίνουσα, αφού η μνεία περί αποκλίσεων, όπου ερείδονται οι αιτιάσεις τους, αφενός περιλαμβάνεται σε διακριτό υποκεφάλαιο από αυτό, όπου προβλέπεται η χωρητικότητα, αφετέρου δεν αναφέρεται καν σε

χωρητικότητα, αλλά σε ποσοτικά μεγέθη των ανοικτών δοχείων απορριμάτων, ήτοι του όρου με τον οποίο προσδιορίστηκε η περιγραφή απαιτήσεων του κυρίως σώματος, στο οικείο περί κυρίως σώματος, διακριτού υποκεφαλαίου, όπου οι ποσοτικές απαιτήσεις αφορούσαν πάχη κατασκευής τοιχωμάτων και διατομές αυτών και όχι χωρητικότητα καθ' οιονδήποτε τρόπο. Τούτο θα ήταν και αδύνατο να παρανοηθεί, αφού για τη χωρητικότητα τέθηκε αποκλειστικά ελάχιστη προδιαγραφή, επιτρεπομένης φυσικά κάθε μεγαλύτερης χωρητικότητας άνευ ορίου, ενώ η επιτρεπτή απόκλιση 5% αφορά τόσο μεγαλύτερο όσο και μικρότερο μέγεθος (+-) από το οριζόμενο και άρα, ευλόγως καθίσταται κατανοητό, ότι αναφερόταν ειδικά στις μόνες εντός του υποκεφαλαίου, όπου η απόκλιση αυτή επιτράπη, αναφορές σε μεγέθη πάχους χιλιοστών, επί των οποίων εγγενώς οι συναφείς απαιτήσεις αφορούν συγκεκριμένες τιμές ή παραπλήσιες αυτών επιτρεπόμενες αποκλίσεις και όχι τυχόν μεγέθη, που δύνανται να τύχουν απεριόριστης υπέρβασης (επί παραδείγματι, πάχος τοιχώματος 0,50 μέτρα), αφού άλλως θα κατέληγε μη λειτουργικό το αντικείμενο. Εν προκειμένω, όπως προκύπτει από τις ρητές αναφορές στην προσφορά της δεύτερης παρεμβαίνουσας και εκ του τεύχους προσφοράς 4.4, κεφ. 3.1.5.1 και παράρτημα Ι αυτού/τεχνική περιγραφή κατασκευαστή, ως και εκ του συνυποβληθέντος με το τεύχος 4.4, παράρτημα 9 τεχνικού φυλλαδίου κατασκευαστή, που υποβλήθηκαν ως αναγκαίο μέρος του υποβαλλόμενου με την προσφορά, κατά τον ΚΜΕ, ΤΕΥΧΟΥΣ 4.4 ΚΙΝΗΤΟΣ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ (που ορίζει ότι «Το Τεύχος 4.4 της μελέτης με θέμα: «ΚΙΝΗΤΟΣ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ» θα περιλαμβάνει, όλα όσα αφορούν τον κινητό εξοπλισμό λειτουργίας του έργου και ειδικότερα:... αΠίνακα του προσφερόμενου εξοπλισμού αΑναλυτική τεχνική έκθεση με τα τεχνικά χαρακτηριστικά του εξοπλισμού αΤεχνικές προδιαγραφές του εξοπλισμού και αΕνημερωτικά έντυπα και φυλλάδια (prospectus χειρισμού, συντήρησης κ.λπ.).») και όπως δεν αντικρούει η αναθέτουσα και η δεύτερη προσφεύγουσα, τα εκ της τελευταίας προσφερόμενα κοντέινερς έχουν εσωτερικές διαστάσεις 6.000 x 2.280 x 1.400mm και άρα, συνολικό εσωτερικό όγκο, δηλαδή συνολική χωρητικότητα, 19,15 κμ, η οποία υπολείπεται της κατ' ελάχιστον απαιτούμενης

των 20 κμ και άρα, η προσφορά πάσχει λόγω αποδεδειγμένης μη συμμόρφωσης και μη πλήρωσης της οικείας τεχνικής προδιαγραφής. Η ως άνω πλημμέλεια, ως απόκλιση επί σαφούς τεχνικής προδιαγραφής και δη, αποδεδειγμένη έλλειψη επί ελαχίστως απαιτούμενου χαρακτηριστικού, δεν δύναται να τύχει διόρθωσης, αφού τούτο θα κατέληγε σε πρόδηλη μεταβολή της προσφοράς. Επομένως, κατ' αποδοχή του υπό Δ1 ισχυρισμού της προσφυγής, η δεύτερη παρεμβαίνουσα είναι άνευ ετέρου αποκλειστέα.

Όσον αφορά τον υπό Η ισχυρισμό κατά της δεύτερης παρεμβαίνουσας, ο Πίνακας Συμμόρφωσης (Παράρτημα ΙΙ) διακήρυξης, ορίζει ότι πρέπει να «Συμφωνούν τα έργα διαχείρισης ομβρίων όπως αυτά περιγράφονται στο Τεύχος 4.2 με τις απαιτήσεις της παραγράφου 5.10 της ΤΣΥ σχετικά με τις προδιαγραφές των έργων αυτών», το τεύχος 4.2 ΕΡΓΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ κατά τον ΚΜΕ πρέπει να περιλαμβάνει τα εξής «Το Τεύχος 4.2 της μελέτης με θέμα: «ΕΡΓΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΟΜΒΡΙΩΝ», θα περιλαμβάνει κατ' ελάχιστον, όλα τα απαιτούμενα έργα διαχείρισης ομβρίων του συνόλου των εγκαταστάσεων με Τεχνική περιγραφή των έργων αντιπλημμυρικής προστασίας του συνόλου του έργου. Τεχνικές προδιαγραφές κατασκευής έργων και υλικών κατασκευής και οδηγίες συντήρησης Προμετρήσεις υλικών και εργασιών Οριζοντιογραφία έργων διαχείρισης ομβρίων Λεπτομέρειες έργων διαχείρισης ομβρίων» και άρα, απαιτήθηκε η με την προσφορά τεχνική περιγραφή του πλήρους εύρους των έργων διαχείρισης ομβρίων κατά τις προδιαγραφές του κεφ. 5.10 της ΤΣΥ. Ασχέτως των αιτιάσεων της προσφυγής περί του τρόπου με τον οποίο επέλεξε η δεύτερη παρεμβαίνουσα να χωροθετήσει και να διαμορφώσει τον χώρο έκτασης ως ενιαίο επίπεδο, πάντως όντως προκύπτει κατά τη γενική διάταξη τεύχους 1.1 της προσφοράς της δεύτερης προσφεύγουσας, προκύπτει μπάζωμα υφιστάμενων ρεμάτων και προβλέπεται κατασκευή οχετού απορροής για διευθέτηση ομβρίων διατομής 0,785 τμ πλην όμως ομοίως απεικονίζεται ρέμα πλάτους 6,9 μέτρων και ύψους περί των 2 μέτρων, το οποίο προδήλως δεν μπορεί να εξυπηρετήσει τη ροή του ανωτέρω ρέματος, ενώ συγχρόνως, στο ανατολικό τμήμα της μονάδας προκύπτει μείζον τμήμα λεκάνης απορροής, το

οποίο δεν έχει μελετηθεί ως προς την ποσότητα ομβρίων, δεδομένης δε και της επιλογής της δεύτερης παρεμβαίνουσας να μπαζώσει τις φυσικές διεξόδους απορροής ομβρίων. Αλυσιτελώς προβάλλει η δεύτερη παρεμβαίνουσα ότι τα ρέματα που προβλέπεται να μπαζωθούν δεν χρήζουν κατά νόμο οριοθέτησης, καθώς πέραν τούτου, εν προκειμένω προκύπτει αφενός υποϋπολογισμός της υποδομής απορροής σε σχέση με τον όγκο απορροής των ρεμάτων, αφετέρου έλλειψη μελέτησης σε μείζον τμήμα των λεκανών απορροής και άρα, ουσιαστικά ζητήματα περί πλημμύλειας της εκ της δεύτερης παρεμβαίνουσας μελέτησης της τεχνικής πρότασης του, ως προς τα έργα ομβρίων. Ομοίως αλυσιτελώς προβάλλει η δεύτερη παρεμβαίνουσα, επικαλούμενες πλημμύλειες στην αντίστοιχη μελέτη της προσφεύγουσας, αφού ουδόλως προκύπτει ή τυγχάνει επίκλησης ταύτιση επικαλούμενης εκ της προσφυγής και εκ της παρέμβασης πλημμύλειας μεταξύ των δύο προσφορών, ώστε να τίθεται θέμα ελλείψεως εννόμου συμφέροντος της προσφεύγουσας ως προς τους συγκεκριμένους ισχυρισμούς της. Επιπλέον, αφενός ουδόλως αναιρείται το έννομο συμφέρον της προς επίκληση μη συμμόρφωσης της δεύτερης παρεμβαίνουσας ως προς τις απαιτήσεις τεύχους 4.2 ΚΜΕ και προδιαγραφών κεφ. 5.10 ΤΣΥ, αφετέρου ουδόλως αμφισβητείται, ότι πάντως κάθε προσφορά έπρεπε να έχει προβλέψει έστω με πληρότητα (και ανεξαρτήτως ότι η τελειοποίηση και οριστικοποίηση των εφαρμοστικών των καταρχήν προβλέψεων μελετών λαμβάνει χώρα κατά την εκτέλεση, αφού το προκείμενο ζήτημα δεν αφορά την πληρότητα και ποιότητα μελέτης, αλλά την πληρότητα της καταρχήν πρόβλεψης και τεχνικής περιγραφής όσων κατά την εκτέλεση θα μελετηθούν και θα εκτελεσθούν) και σε συμμόρφωση με το άρ. 5.10 της ΤΣΥ, ως αναγκαίο απαιτούμενο του τεύχους 4.2 προσφοράς κατά τον ΚΜΕ που απαίτησε να αναφερθούν «όλα τα απαιτούμενα έργα διαχείρισης ομβρίων του συνόλου των εγκαταστάσεων με Τεχνική περιγραφή των έργων αντιπλημμυρικής προστασίας του συνόλου του έργου». Εξάλλου, τυχόν πλημμύλειες της προσφοράς της προσφεύγουσας έπρεπε να προβληθούν με αυτοτελή προσφυγή της δεύτερης παρεμβαίνουσας, όπως ασκήθηκε άλλωστε και πάντως δεν προβάλλονται παραδεκτώς δια παρεμβάσεως ούτε τυχόν άλλες πλημμύλειες της προσφοράς της

προσφεύγουσας αναιρούν το παραδεκτό προσβολής της αποδοχής της δεύτερης παρεμβαίνουσας. Ακόμη, το νυν εξεταστέο ζήτημα δεν συνίσταται στη σύγκριση της τεχνικής προσέγγισης μεταξύ των 2 προσφορών, ήτοι της προσφεύγουσας και της δεύτερης παρεμβαίνουσας, αλλά αν η προσφορά της δεύτερης παρεμβαίνουσας αποκλίνει από ουσιώδη ζητούμενα που έπρεπε να έχουν περιγραφεί με την τεχνική προσφορά. Επιπλέον, όσον αφορά το μέρος της λεκάνης απορροής που δεν έχει ληφθεί υπόψη στη διαστασιολόγηση αντιπλημμυρικών έργων από τη δεύτερη παρεμβαίνουσα, όπως και η ίδια συνομολογεί στη σελ. 65 της παρέμβασης της, σημ. 16.5 και τον ισχυρισμό της δεύτερης παρεμβαίνουσας περί του ότι δεν χρειαζόταν, λόγω απορροής της συγκεκριμένης λεκάνης εκτός εγκαταστάσεων, προκύπτει ότι, όπως βάσιμα και με το υπόμνημά της προβάλλει η παρεμβαίνουσα, η σημειοθέτηση της εξόδου απορροής απέχει περί τα 4 μέτρα από το πλάτωμα των επίπεδων εγκαταστάσεων κατά τον σχεδιασμό προσφοράς της δεύτερης παρεμβαίνουσας, με συνέπεια η απόσταση αυτή να μη δικαιολογεί τη μη διασταλιόγηση αντιπλημμυρικών σε μια λεκάνη εκτάσεως περί τα 35.000 τμ και σε τοποθεσία ιδιαίτερας επικλινής, με συναφή κίνδυνο σε περίπτωση έντονης βροχόπτωσης μερικής απόφραξης κοίτης και υπερχείλισης, η οποία προδήλως ευχερώς δύναται να υπερβεί και να καλύψει την ανωτέρω προδήλως μικρή, για να δικαιολογήσει τέτοια έλλειψη, απόσταση από τις εγκαταστάσεις. Συνεπώς, η προσφορά της δεύτερης παρεμβαίνουσας αποκλίνει ουσιωδώς ως προς τα ζητούμενα της τεχνικής περιγραφής και πρόβλεψης συνόλου έργων ομβρίων που έπρεπε να παρατεθούν με το τεύχος 4.2 του ΚΜΕ και δη, αποκλίνουν από τις προδιαγραφές του κεφ. 5.10 ΤΣΥ, που απαίτησαν εξασφάλιση αντιπλημμυρικής προστασίας της λεκάνης εναπόθεσης υπολειμμάτων και προστασίας από τα ύδατα εκτός ορίου της που θα πρέπει να παροχετεύονται προς τα καάντη του χώρου προς κατάλληλο αποδέκτη, προς τον σκοπό μη εισόδου εξωτερικών υδάτων στη μονάδα και αποφυγή κινδύνου ανάμιξης ομβρίων υδάτων με στραγγίσματα που παράγονται από τη μονάδα και μάλιστα, με ειδική επισήμανση ιδιαίτερης προσοχής που θα πρέπει να δοθεί, βλ. ανωτέρω, στην κλίση της επιφάνειας της μονάδας και τη μελέτησή αυτής, αλλά

και των εξ αυτής εξαρτώμενων ομβρίων έργων, σε σχέση με την κλίση του φυσικού αναγλύφου. Ούτως, δεδομένης της επιλογής της δεύτερης παρεμβαίνουσας να εδράσει επίπεδα τη μονάδα κατά τον προτεινόμενο σχεδιασμό της και με μπάζωμα 3 ρεμάτων, προκύπτει ότι όφειλε να λάβει υπόψη τη συσχέτιση των κλίσεων του αναγλύφου και τα όμβρια που θα απέρρεαν από τα ρέματα, σε σχέση με τα προτεινόμενα αντιπλημμυρικά έργα, σε πληρότητα όσον αφορά την πλήρη έκταση της εγκατάστασης της μονάδας. Εν προκειμένω όμως, αφενός ο προταθείς σχεδιασμός είναι ουσιωδώς ελλιπής και ατελής, αφού δεν λαμβάνει υπόψη και δεν περιλαμβάνει στην περιγραφή εργασιών, μείζονα τμήματα εδάφους σε σχέση με τον δι' αυτών κίνδυνο υπερχειλίσης λεκανών, αλλά και διαστάσεις ρεμάτων, ως προς την ικανότητα απορροής οχετών, αφετέρου και πλημμελής, διότι παραβιάζει τις προδιαγραφές που έπρεπε να πληροί η περιγραφή που υποβάλλεται ως περιεχόμενο του τεύχους 4.2 του ΚΜΕ, με την προσφορά και ως απαραίτητο περιεχόμενό της. Άλλωστε, οι ανωτέρω ουσιώδεις ελλείψεις και πλημμέλειες δεν δύνανται να αρθούν δια διευκρινίσεων, αφού τούτο θα κατέληγε σε ουσιώδη μεταβολή της προσφοράς, το πρώτον μελέτηση νέων σημείων του εδάφους και των λεκανών απορροής, επαναμελέτηση και τροποποίηση των ήδη μελετηθέντων και λήψη υπόψη νέων παραμέτρων που δεν ελήφθησαν υπόψη και άρα, δεν είναι δυνατή η εν προκειμένω και ως προς τις ανωτέρω πλημμέλειες και ελλείψεις και ένεκα της φύσης αυτών, εφαρμογή του άρ. 102 Ν. 4412/2016, όπως δια του άρ. 42 Ν. 4782/2021 τροποποιήθηκε. Άρα, κατ' αποδοχή του υπό Η κατά της δεύτερης παρεμβαίνουσας, λόγου, η τελευταία είναι άνευ ετέρου απορριπτέα. Όσον αφορά τον υπό ΙΑ λόγο κατά της δεύτερης παρεμβαίνουσας, στον Πίνακα Συμμόρφωσης Παράρτημα ΙΙ της διακήρυξης, απαιτεί «Το σύστημα συλλογής και ελέγχου στραγγιδίων [να] συμφωνεί με τις απαιτήσεις της ΤΣΥ», ενώ κατά το κεφ. 5.10 ΤΣΥ ανωτέρω όρισε ότι «Επιπρόσθετα, ένα βασικό στοιχείο καλής λειτουργίας ενός Χ.Υ.Τ. είναι και η αποφυγή ανάμιξης των όμβριων υδάτων με τα παραγόμενα στραγγίσματα, γιατί εάν τα αναμειγμένα υγρά διαφύγουν εκτός των ορίων του χώρου διάθεσης, θα οδηγηθούν σε κάποιο επιφανειακό αποδέκτη τον οποίο θα

ρουπάνουν, λόγω του υψηλού οργανικού φορτίου που μεταφέρουν.», ενώ και τα κεφ. 4.10.5 ΣΥΣΤΗΜΑ ΣΥΛΛΟΓΗΣ ΣΤΑΓΓΙΣΜΑΤΩΝ και κεφ. 6.4.3 ΕΛΕΓΧΟΣ ΣΤΡΑΓΓΙΣΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΦΑΝΕΙΑΚΩΝ ΥΔΑΤΩΝ περιγράφουν τις προδιαγραφές του ως άνω συστήματος. Κατά τα ανωτέρω, απαιτήθηκε τουλάχιστον και κατά συνδυασμό των ανωτέρω, το σύστημα συλλογής και ελέγχου στραγγιδίων όχι απλά να επιτρέπει την απορροή, αλλά και να διασφαλίζει τη μη διαρροή τους στην επιφάνεια και τη μη ανάμιξή τους με τυχόν επιφανειακά ύδατα, που τυχόν περαιτέρω διαφύγουν και διαρρεύσουν εκτός χώρου διάθεσης. Εν προκειμένω, όπως δεν αντικρούει η δεύτερη παρεμβαίνουσα και η αναθέτουσα, στον σχεδιασμό της δεύτερης παρεμβαίνουσας περιλαμβάνονται υδραυλικοί υπολογισμοί των αγωγών στραγγισμάτων, όπου προκύπτει υπολογισμός από 17,43% έως 64,66% για τον βαθμό πλήρωσης τους, ενώ όμως περιλαμβάνονται διάτρητοι αγωγοί A1, A1.1, A2, A2.1, A2.2, A2.3, A2.5 που είναι διάτρητοι στα 2/3, με συνέπεια η υπέρβαση του 33% της διαμέτρου, να διακινδυνεύει βάσιμα την απορροή στραγγιδίων εκτός σωλήνα. Και ναι μεν δεν τέθηκε ειδική πανηγυρική προδιαγραφή συγκεκριμένου βαθμού πλήρωσης αγωγών, αλλά σε κάθε περίπτωση, επειδή απαιτήθηκε ο σχεδιασμός να είναι τέτοιος, κατ' επιλογή εκ του προσφέροντος εξοπλισμού και σχεδιασμού βαθμού πλήρωσης, ώστε να αποφεύγεται η διαφυγή εκτός αγωγού και ούτως, οι υδραυλικοί υπολογισμοί θα έπρεπε να διασφαλίζουν ότι με αγωγούς διάτρητους κατά 2/3, δεν θα λαμβάνει χώρα διαφυγή, προκύπτει πως ο βαθμός πλήρωσης δεν θα έπρεπε να υπερβαίνει το σημείο εκείνο, που θα επέτρεπε τέτοια διαφυγή. Ακόμη, το γεγονός πως οι διάτρητοι αγωγοί συλλογής στραγγισμάτων του ΧΥΤ τοποθετούνται εντός τοπικής βάθυνσης της αποστραγγιστικής ζώνης, δεν αναιρεί τον κίνδυνο διαφυγής και εμπότισης του εδάφους ή και περαιτέρω αναλόγως βαθμού πλήρωσης και διαφυγής πέραν και της βάθυνσης, ενώ άλλωστε αβάσιμα η δεύτερη παρεμβαίνουσα αποπειράται να παρουσιάσει τη βάθυνση, όπου τοποθετείται ο αγωγός, ως οιονεί μέρος επί της ουσίας του αγωγού, ήτοι ως αν τα τοιχώματα της βάθυνσης να επιτελούν ρόλο σωλήνωσης, αφού και πάλι η ως άνω αιτίαση αποδέχεται τη διαφυγή στραγγιδίων στο

έδαφος και τη μόλυνση του και δι' αυτού και των τυχόν υπογείων και επιφανειακών υδάτων, ενώ συγχρόνως, το κεφ. 4.10.5 ΤΣΥ σαφώς προσδιορίζει ως μέσο συλλογής και ροής των στραγγισμάτων, όχι τις βαθύνσεις ως ενιαίο σύστημα μετά του αγωγού, αλλά αυτούς καθαυτούς τους διάτρητους αγωγούς, που θα πρέπει να φέρουν συγκεκριμένα κατασκευαστικά χαρακτηριστικά και υλικά κατασκευής, είναι μηχανικά σταθεροί, χημικά ανθεκτικοί και υδραυλικά επρακείς και συγχρόνως ορίζει τη διαστασιολόγηση του δικτύου συλλογής με βάση τις διαστάσεις και τα χαρακτηριστικά των αγωγών, δηλαδή των σωληνώσεων. Αν γινόταν δεκτός ο ισχυρισμός της δεύτερης παρεμβαίνουσας, η διαστασιολόγηση θα έπρεπε να λάβει χώρα με βάση τη λήψη υπόψη και της βάθυνσης ως περιβλήματος του αγωγού, πράγμα που αφενός είναι πρόδηλα εσφαλμένο και αντικείμενο στον ως άνω όρο της ΤΣΥ, αφού άλλωστε προφανώς η εμβάθυνση δεν συνιστά η ίδια αγωγή και δίοδο αυτής καθαυτής ροής υδάτων, αλλά απλώς διαμόρφωση τοποθέτησης του αγωγού, αφετέρου θα καθιστούσε και πάλι την όλη υδραυλική διαστασιολόγηση του συγκεκριμένου δικτύου εξαρχής εσφαλμένη, λόγω εσφαλμένης λήψης υπόψη των διαστάσεων των αγωγών. Επομένως, το δίκτυο συστήματος συλλογής και ελέγχου στραγγιδίων είναι εσφαλμένα και κατά παράβαση της ΤΣΥ, σχεδιασμένο. Εξάλλου, η ως άνω πλημμέλεια δεν δύναται να αρθεί δια διευκρινίσεων, αφού τούτο θα κατέληγε σε πρόδηλη μεταβολή, επανασχεδιασμό και επανυπολογισμό της προσφοράς ή και αλλαγή εξοπλισμού και τρόπου σχεδίασης των αγωγών. Άρα, κατ' αποδοχή του υπό ΙΑ κατά της δεύτερης παρεμβαίνουσας, λόγου, η τελευταία είναι άνευ ετέρου απορριπτέα.

Όσον αφορά τον υπό ΙΒ λόγο της προσφυγής κατά της δεύτερης παρεμβαίνουσας, η ΤΣΥ, στο κεφ. 9.4 αυτής ορίζει ότι «Το γεωύφασμα προστασίας θα είναι από πολυπροπυλένιο (PP), μη υφαντό (NONWOVEN) ειδικού βάρους τουλάχιστον 500 g/m².», η δε ΑΕΠΟ με αρ. αποφ. 938/59677/11-8-2016, στον όρο 35 του κεφ. Δ2.1 Κατασκευή ΧΥΤΑ, ορίζει ότι «Σχετικά με τα γεωυφάσματα, αυτά να είναι από πολυπροπυλένιο (PP), συνεχούς νήματος (CF), μη υφαντά.» και άρα, σαφώς ορίστηκε ως το

απαιτούμενο υλικό κατασκευής του γεωϋφάσματος το πολυπροπυλένιο και όχι μίξη πολυπροπυλενίου με άλλα υλικά. Η δεύτερη παρεμβαίνουσα στο τεύχος 3.2 τεχνικής μελέτης προσφοράς της, ανέφερε συμμόρφωση με τον όρο, αναφέροντας το πολυπροπυλένιο ως υλικό κατασκευής και ορίζοντας ως το συγκεκριμένο προϊόν που πληροί την απαίτηση και προσφέρει το D600 R40 του οίκου terageos, του οποίου υπέβαλε τεχνικό φυλλάδιο, σελ. 82 τεύχους 3.2 τεχνικής προσφοράς της, που όμως αφενός δεν αναφέρει οτιδήποτε περί πολυπροπυλενίου, αφετέρου αναφέρει ότι συνιστά μη υφαντό σύστημα που ενσωματώνει πολυεστερικά καλώδια και ούτως αποδεικνύει διαφορετικό υλικό από το μονοσήμαντα απαιτηθέν. Αλυσιτελώς η δεύτερη παρεμβαίνουσα αποπειράται να μεταβάλει το περιεχόμενο του φυλλαδίου κατασκευαστή, προσθέτοντας και δη και αναπόδεικτα ως υλικό κατασκευής και το πολυπροπυλένιο και προβάλλοντας ως ενίσχυση τον πολυεστέρα, ενώ οι στην προσφορά του περί πολυπροπυλενίου αναφορές είναι δικές της, αλλά το εκ του κατασκευαστή έγγραφο δεν αποδεικνύει τις αναφορές και επιπλέον αποδεικνύει χρήση άλλου υλικού από το απαιτούμενο. Εξάλλου, το ζητούμενο υλικό ήταν το πολυπροπυλένιο και όχι τυχόν μίγματα με άλλα υλικά, ακόμη και αν υποθεθεί ως βάσιμος ο αναπόδεικτος και αντικρουόμενος από το φυλλάδιο κατασκευαστή, ισχυρισμός της δεύτερης παρεμβαίνουσας. Τούτο, ενώ οι εκ μέρους της περιγραφές περί αγαθού που κατασκευάζει άλλος οικονομικός φορέας δεν φέρουν αποδεικτική ισχύ, εφόσον, όπως εν προκειμένω αντικρούονται από τα τεχνικά φυλλάδια του ιδίου παραγωγού. Επιπλέον, η δεύτερη παρεμβαίνουσα δήλωσε πλήρωση της προδιαγραφής, ακριβώς μέσω της αναφοράς στο συγκεκριμένο προϊόν και άρα, στο συγκεκριμένο υποβληθέν εξ αυτής φυλλάδιο, που όμως αντικρούει τη δήλωσή της και άρα, την αναιρεί. Ούτε είναι δυνατή η δια διευκρινίσεων μεταβολή του αποδεικνυόμενου υλικού κατασκευής του αγαθού, καθώς τούτο θα συνιστούσε μεταβολή προσφοράς και το πρώτον προσθήκη νέου υλικού και αγαθού και μεταβολή σε όσα δια της προσφοράς, προσφέρθηκαν. Άρα, κατ' αποδοχή του υπό IB κατά της δεύτερης παρεμβαίνουσας, λόγου, η τελευταία είναι άνευ ετέρου απορριπτέα.

Όσον αφορά τον υπό Γ κατά της δεύτερης παρεμβαίνουσας, λόγο της προσφυγής, η ΤΣΥ στο κεφ. 3.1 αυτής ορίζει ότι «Οι σχεδιαστικές παραδοχές της μονάδας της ραφιναρίας είναι οι εξής: ...-Η ραφιναρία θα στεγάζεται εντός κλειστού κτιρίου - ...», στο κεφ. 3.2 αυτής προβλέπεται ότι «Όλες οι διεργασίες, από την απλή φόρτωση και εκφόρτωση, έως και την μηχανική και βιολογική επεξεργασία των απορριμμάτων, θα πρέπει να στεγάζονται σε κλειστούς και στεγασμένους χώρους», κατά την υπ' αριθ. πρωτ. 214337/02.11.2018 ΑΕΠΟ (ΣΧΕΤ. 19γ) του έργου ορίζεται ότι «Κεφ. Α.8.2 ΜΕΒ: «Τέλος, ακολουθεί το στάδιο της ραφιναρίας εντός κλειστού κτηρίου για το παραγόμενο compost, όπου γίνεται διαχωρισμός του από ξένες προσμείξεις (κυρίως γυαλί, σκληρά πλαστικά, χαλίκι, film πλαστικών)» Κεφ. Δ.3.2 Φάση λειτουργίας ΜΕΑ, όρος 9: «Όλες οι διαδικασίες μηχανικής διαλογής να γίνονται σε κλειστό χώρο, εξοπλισμένο με κατάλληλο σύστημα εξαερισμού, αποκονίωσης και απόσμησης», κατά την απάντηση στο με αρ. 37 ερώτημα του υπ' αριθ. πρωτ. 5391/16-3-2020 διευκρινιστικού εγγράφου της αναθέτουσας αναφέρθηκε ότι . «Με την προϋπόθεση ότι όλες οι διεργασίες θα γίνονται εντός κτιριακών εγκαταστάσεων, τα οποία θα καλύπτονται πλήρως από δίκτυο αποχέτευσης ακαθάρτων, επιτρέπεται οι απορροές των ομβρίων υδάτων του περιβάλλοντος χώρου της ΜΕΑ να παροχετεύονται καταλλήλως στα έργα αντιπλημμυρικής προστασίας. Σε κάθε περίπτωση ο σχεδιασμός των διαγωνιζόμενων θα πρέπει να εξασφαλίζει την αποφυγή διοχέτευσης ρυπογόνων υδάτων μαζί με τα όμβρια. Με βάση τον τελικό σχεδιασμό του Αναδόχου, θα γίνει ενημέρωση φακέλου της ΑΕΠΟ». Άρα, επανειλημμένα κατέστη σαφές ότι η ραφιναρία θα εγκατασταθεί σε κλειστό χώρο και όχι απλά τυχόν ανοικτό περιφραγμένο ή ανοικτό στεγασμένο. Επιπλέον, κατέστη σαφές ότι διεργασίες, μεταξύ των οποίων, αλλά όχι μόνο, οι διαδικασίες μηχανικής διαλογής και μεταξύ των οποίων και η απλή φόρτωση και εκφόρτωση «έως και» (και όχι μόνο η μηχανική και βιολογική επεξεργασία των απορριμμάτων, θα λαμβάνουν χώρα «εντός» κτιρίων, δηλαδή σε κλειστά κτίρια και όχι ανοικτούς χώρους. Δεδομένου ότι όλα τα ανωτέρω θα λαμβάνουν χώρα σε κλειστά κτίρια, προδήλως και ο εξοπλισμός που θα χρησιμοποιείται για την εκτέλεση όλων των

ανωτέρω διεργασιών, ομοίως συνάγεται άνευ ετέρου, ότι θα εγκατασταθεί σε κλειστά κτίρια, χωρίς τούτο να χρήζει, δεδομένων όλων των σαφών ανωτέρω, ειδικής και πανηγυρικής μνείας, σε αντίθεση με τους περί του αντιθέτου ισχυρισμούς της αναθέτουσας και της δεύτερης παρεμβαίνουσας. Η κατά τη σελ. 19 ΤΣΥ «Μονάδα εξευγενισμού – ραφιναρίας του κομποστοποιημένου υλικού μετά την ωρίμανση, ώστε να παραχθεί συγκεκριμένων προδιαγραφών υλικό.», περιγράφεται στις σελ. 20-21 ΚΕΦ. 3.1 ΤΣΥ ως προς τη λειτουργία της ως εξής και ως στάδιο διεργασιών μετά την ωρίμανση του κομπόστ «Στη συνέχεια το κομποστ, οδηγείται στη μονάδα ραφιναρίας εντός κλειστού κτιρίου, όπου γίνεται «σπάσιμο» των σωρών και διαχωρισμός του υλικού από ξένες προσμίξεις (κυρίως γυαλί, σκληρά πλαστικά, χαλίκι, film πλαστικών). Το υπόλειμμα της ραφιναρίας οδηγείται προς ταφή» και περαιτέρω, στις σελ. 24-25 ΚΕΦ. 3.1 ΤΣΥ αναλύεται η λειτουργία της ως εξής «Μονάδα Ραφιναρίας: Μετά το στάδιο της ωρίμανσης το παραγόμενο compost οδηγείται στη μονάδα της ραφιναρίας, όπου γίνεται διαχωρισμός του από ξένες προσμίξεις (κυρίως γυαλί, σκληρά πλαστικά, χαλίκι, film πλαστικών). Οι τεχνικές που χρησιμοποιούνται στη ραφιναρία για τον καθαρισμό του compost είναι οι εξής: • Περιστροφικό κόσκινο. Μέσω του κόσκινου διαχωρίζεται το κλάσμα >20 mm προς ταφή στο Χ.Υ.Τ.Υ. • Βαρυμετρική τράπεζα. Στην βαρυμετρική τράπεζα γίνεται απομάκρυνση αδρανών υλικών και άλλων λεπτόκκοκων προσμίξεων και γίνεται η τελική ανάκτηση του κλάσματος < 20 mm που αποτελεί το τελικό προϊόν. Το κλάσμα >20 mm οδηγείται στον Χ.Υ.Τ.Υ. Τα προϊόντα της ραφιναρίας είναι τα εξής: • Compost τύπου Α – CLO • Compost προδιαλεγμένων οργανικών • Υπόλειμμα προς ταφή Οι σχεδιαστικές παραδοχές της μονάδας της ραφιναρίας είναι οι εξής: • Η ραφιναρία θα στεγάζεται εντός κλειστού κτιρίου • Θα διασφαλίζεται επαρκής διαχωρισμός των εναπομεινάντων ξένων προσμίξεων από το κλάσμα των κομποστοποιημένων οργανικών. • Θα υπάρχει επαρκής χώρος για την εναπόθεση των υπολειμμάτων μέχρι τη μεταφορά τους στο Χ.Υ.Τ.Υ. • Ο χώρος θα είναι εξοπλισμένος με κατάλληλα συστήματα εξαερισμού, απαγωγής σκόνης και αιωρούμενων στερεών. • Η διάταξη του

εξοπλισμού θα είναι τέτοια ώστε να εξασφαλίζει απρόσκοπτη πρόσβαση για επιθεώρηση και συντήρησή του.». Κατά τον δε ΠΙΝΑΚΑ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗΣ της διακήρυξης, απαιτήθηκε «Κατά τον υπολογισμό της δυναμικότητας της ΜΕΑ για την επεξεργασία σύμμεικτων ΑΣΑ στο τεύχος 2.1 της μελέτης του διαγωνιζόμενου (υπολογισμοί ισοζυγίων μάζας, διαστασιολόγηση των επιμέρους τμημάτων επεξεργασίας, διαστασιολόγηση του αντίστοιχου μηχανολογικού εξοπλισμού) [να] έχουν ληφθεί υπόψη οι παραδοχές σχεδιασμού που απαιτούνται σύμφωνα με την ΤΣΥ;» και «[να] Συμφωνεί ο σχεδιασμός των χώρων υποδοχής που προσφέρονται σύμφωνα με την οριστική μελέτη έκαστου διαγωνιζόμενου που περιέχεται στο τεύχος 2.1 με τις προδιαγραφές της παραγράφου 3.1 της ΤΣΥ;», μεταξύ των οποίων προδιαγραφών παρ. 3.1 ΤΣΥ είναι και η σαφής επισήμανση ως σχεδιαστικής παραδοχής της μονάδας ραφιναρίας, περί στέγασής της εν όλω και χωρίς αναφορά ή περιθώριο συναγωγής εξαιρέσεων και κατά κάθε διαδικασία εκτελούμενη στο πλαίσιο της, ως και κάθε διεργασία που αφορά τη λειτουργία της, σε αμιγώς κλειστό χώρο. Τούτο επιρρωνύεται και από το κεφ. Α8.2 ΜΕΒ της ΑΕΠΟ, που ομοίως χωροθετεί σε κλειστό χώρο, κάθε διαδικασία που υπάγεται στο «στάδιο της ραφιναρίας» και όχι απλά ορισμένες επιμέρους εργασίες που την αφορούν ή μέρος του ως άνω σταδίου ή εργασίες που αφορούν συγκεκριμένα επιμέρους μηχανήματα της ραφιναρίας. Ομοίως επιρρωνύεται και από το κεφ. 3.2 ΤΣΥ περί ΔΙΑΣΤΑΣΙΟΛΟΓΗΣΗΣ ΤΜΗΜΑΤΩΝ ΜΟΝΑΔΑΣ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑΣ ΑΠΟΡΡΙΜΜΑΤΩΝ, που ρητά ορίζει, σελ. 26 ΤΣΥ, τη «ραφιναρία» ως «επιμέρους τμήμα επεξεργασίας» και ομοιογενώς το κεφ. 3.2 αυτό ορίζει για κάθε «επιμέρους τμήμα επεξεργασίας» και άρα και για τη ραφιναρία, ότι «Όλες οι διεργασίες, από την απλή φόρτωση και εκφόρτωση, έως και την μηχανική και βιολογική επεξεργασία των απορριμμάτων, θα πρέπει να στεγάζονται σε κλειστούς και στεγασμένους χώρους». Όμως, στην προσφορά της δεύτερης παρεμβαίνουσας, στο σχέδιο Τ2.2-5.11 με τίτλο ΜΟΝΑΔΑ ΡΑΦΙΝΑΡΙΑΣ-ΚΑΤΟΨΗ ΔΙΑΤΑΞΗΣ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΥ, σαφώς απεικονίζεται ότι ο εξοπλισμός τροφοδοσίας της ραφιναρίας, προσδιορισμένος στο σχέδιο με κωδικό 05M5111SC01 «Σιλό με μεταφορικό κοχλία»,

τοποθετείται εκτός του κτιρίου και σε εξωτερικό χώρο και ενώ προκύπτει πως συνιστά σταθερή διάταξη και όχι απλώς έναν κινητό εξοπλισμό, που δύναται να μετακινείται εντός και εκτός κτιρίου, αφού ο εξοπλισμός τροφοδοσίας είναι σταθερά συνδεδεμένος από έξω από το κτίριο με την εντός του κτιρίου έναρξη διαδρομής κυκλοφορίας υλικών (δηλαδή η ραφιναρία τροφοδοτείται από εξωτερικό εξοπλισμό που φορτώνει τα υλικά από έξω προς τη διαδρομή κυκλοφορίας προς τα έσω, με συνέπεια η μετακίνησή του εντός κτιρίου, να απαιτεί ανασχεδιασμό του τελευταίου, ως και της διάταξης εξοπλισμού και ροής διεργασιών της ραφιναρίας. Άλλωστε, το σιλό μεταφορικού κοχλία, αναλύεται και στο κεφ. 4.20 τεύχους 2.2 προσφοράς της δεύτερης παρεμβαίνουσας (όπου περιγράφεται ως εξής «Το σύστημα αποτελείται από δύο περιστρεφόμενους άξονες που φέρουν πτερύγια ελικοειδούς διάταξης, τα οποία συνεισφέρουν στην μεταφορά υλικών προς την γραμμή ραφιναρίας. Ο σχεδιασμός του παραπάνω μηχανήματος επιτρέπει την ελεγχόμενη τροφοδοσία υλικών προς την γραμμή επεξεργασίας για την αποφυγή υπερφόρτωσής της.» και με περαιτέρω αναφορά στο ότι διαθέτει 2 τριφασικούς ηλεκτροκινητήρες και άνοιγμα τροφοδότη 3,5X1,1 μέτρα, με συνέπεια προδήλως να προκύπτει η σταθερή σχεδιάσή του, το μεγάλο μέγεθός του και ο ρόλος και λειτουργία του στο πλαίσιο του σταδίου ραφιναρίας) και στο παράρτημα 2, κεφ. 1.20 του ιδίου τεύχους 2.2 παρατίθεται σχέδιο αυτού, εκ του οποίου κατά σαφή τρόπο προκύπτει αφενός η δόμησή του ως σταθερά εγκατεστημένου συστήματος, αφετέρου και το μεγάλο μέγεθος αυτού με 4000 χιλ/4 μέτρα πλάτος. Ούτως, σε αντίθεση με τους ισχυρισμούς της δεύτερης παρεμβαίνουσας, η οποία εμμέσως αμφισβητεί τη σκοπιμότητα και δεσμευτικότητα των σαφών ως άνω όρων της διακήρυξης, το παραπάνω μηχανήμα συνιστά ουσιώδες και αναπόσπαστο μέρος του σταδίου ραφιναρίας, χωρίς το οποίο αυτή, κατά τον σχεδιασμό της δεν δύναται να λειτουργήσει και ενώ για τη ραφιναρία προβλέπεται σαφώς η στέγαση κάθε περί του σταδίου αυτής δραστηριότητα και διεργασία, να λαμβάνει χώρα σε κλειστό χώρο, μεταξύ των οποίων και η απλή φόρτωση και εκφόρτωση και άρα, η χωροθέτηση του, ως και της περί αυτού διεργασίας εκτός κτιρίου συνιστά ουσιώδη σχεδιαστική πλημμέλεια της προσφοράς της. Σε

αντίθεση με τους ισχυρισμούς της δεύτερης παρεμβαίνουσας, βλ. και ανωτέρω, οι ως άνω όροι των τευχών της διαδικασίας, δεν διαχώρισαν επιμέρους παραγωγικές δραστηριότητες που θα εκτελούνται εντός κτιρίου από άλλες που δεν θα εκτελούνται αναγκαία εντός του ούτε προέβησαν σε τέτοιο διαχωρισμό μεταξύ παραγωγικών και μη δραστηριοτήτων, αλλά απαίτησαν όχι μόνο τα επιμέρους μηχανήματα διαλογής και απομάκρυνσης αδρανών-προσμίξεων και οι περί αυτών δραστηριότητες, αλλά κάθε περί του σταδίου της ραφιναρίας διεργασία, να λαμβάνει χώρα εντός κλειστού κτιρίου, καθώς αφενός μονοσήμαντα όρισαν το στάδιο της ραφιναρίας και η εν γένει ραφιναρία, κεφ. 3.1 ΤΣΥ και κεφ. Α8.2 ΜΕΒ ΑΕΠΟ, να στεγάζεται σε κλειστό κτίριο, χωρίς διαχωρισμούς, αφετέρου και ρητά όρισαν, κεφ. 3.2 ΤΣΥ και ότι όλες οι διεργασίες από την απλή φόρτωση και εκφόρτωση να λαμβάνουν χώρα σε κλειστούς και στεγασμένους χώρους, μην αφήνοντας ούτως οιοδήποτε έδαφος ασάφειας ή αμφιβολίας, περί του αν μέρος των δραστηριοτήτων περί της ραφιναρίας, που κατά την κρίση κάθε μετέχοντος δεν είναι παραγωγικές, δύναται τυχόν να μην στεγαστούν στο κτίριο. Ενόψει δε των ανωτέρω, όπως προαναφέρθηκε επί των Απόψεων της αναθέτουσας, ουδόλως χρειαζόταν πανηγυρικά να αναφερθεί η τροφοδοσία της ραφιναρίας ως εκτελούμενη σε κλειστό χώρο ή τοποθέτηση του συστήματος φόρτωσης εντός αυτής, αφού τα ανωτέρω οριζόμενα με σαφήνεια απαιτούν τούτο, χωρίς ανάγκη ειδικής μνείας περί εκάστου διακριτού μηχανήματος και εργασίας. Περαιτέρω, αλυσιτελώς αποπειράται η δεύτερη παρεμβαίνουσα να αμφισβητήσει τη σκοπιμότητα τέτοιας απαίτησης, επί τη βάση ότι σε εξωτερικό χώρο διενεργούνται και άλλες εργασίες που παράγουν σκόνη και ρύπανση, καθώς ούτως ή άλλως, ανεπιφύλακτα μετείχε και οι ως άνω περί ραφιναρίας όροι ήταν εξ αρχής σαφείς και τούτο ενώ σημειωτέον, δια των ανωτέρω δεν αμφισβητεί καν το γεγονός πως εκτός των άλλων η τοποθέτηση τέτοιου μηχανήματος και διαδικασίας εκτός κτιρίου είναι ρυπογόνος και δεν υφίστανται στην προσφορά του σχετικά προστατευτικά μέτρα κατ' επιπλέον παράβαση και όσων με τη με αρ. πρωτ. 5391/16-3-2020 διευκρίνιση, βλ. ανωτέρω, ορίστηκαν, που πάντως ομοίως αναφέρθηκαν σε διεργασίες που γίνονται αποκλειστικά εντός κτιριακών

εγκαταστάσεων. Ομοίως αβάσιμα προβάλλει η δεύτερη παρεμβαίνουσα ανάλογο σχεδιασμό εκ της προσφεύγουσας, αφού κατά το σχέδιο T2-2.4 τεύχους 2.2 προσφοράς της περί της γενικής διάταξης ραφιναρίας, ουδόλως προκύπτει εξοπλισμός ή εν γένει διάταξη φόρτωσης και εκφόρτωσης εκτός κτιρίου, ενώ αβασίμως η δεύτερη παρεμβαίνουσα εντοπίζει στο T1-1.5 σχέδιο γενικής διάταξης όλης της μονάδας, του τεύχους 1.1 της προσφοράς της προσφεύγουσας, οικεία σημεία, αφού το σημείο N27 που επισημαίνει στο σχέδιο δεν συνιστά μέρος της ραφιναρίας, αλλά κατά το υπόμνημα του σχεδίου αποθεσιοθάλαμο κομπόστ-CLO, δηλαδή αφορά, βλ. σελ. 21 τεύχους 1.1 προσφοράς της προσφεύγουσας, το σημείο αποθήκευσης (και όχι της εκφόρτωσης από τη ραφινερία, δηλαδή της διαδικασίας φόρτωσης από τη ραφινερία του παραγόμενου προϊόντος σε δέκτη μεταφοράς) του προϊόντος που θα προκύψει μετά την επεξεργασία στη ραφινερία και όχι την διεργασία λειτουργίας της ίδιας της ραφιναρίας και τούτο, ενώ μάλιστα κατά τη σελ. 21 τεύχους 1.1 προσφοράς της προσφεύγουσας αναφέρεται ότι «Η προσωρινή αποθήκευση τόσο του compost όσο και του CLO θα πραγματοποιείται σε επίπεδα διαμερίσματα (bunker), που περιβάλλονται από τοιχώματα σκυροδέματος. Οι διαστάσεις του χώρου αποθήκευσης του compost είναι 10 μ x 8,5 μ και ωφέλιμο ύψος τα 2,5 και οι διαστάσεις του χώρου αποθήκευσης του CLO είναι 10 μ x 10 μ με ωφέλιμο ύψος τα 2,5 μ. Και οι δύο χώροι προσφέρουν επάρκεια αποθήκευσης των υλικών για 7 ημέρες.», χωρίς ουδόλως στο ως άνω σχέδιο να προκύπτει ότι το N27 σημείο αφορά εξωτερικό και όχι κλειστό χώρο. Επιπλέον, τα προς το σημείο αυτό, γειτνιάζοντα σημεία N9a και N9c συνιστούν σειράδια ωρίμανσης ΑΣΑ και ιλύος (προς μελλοντική χρήση), η δε ραφινερία απεικονιζόμενη ως N6 βρίσκεται σε άλλο σημείο και απεικονίζεται ως κλειστό κτίριο αποκλειστικά, και ούτε εκ της γενικής αυτής διάταξης της πλήρους μονάδας, προκύπτει οιαδήποτε εν μέρει χωροθέτηση εργασιών ή εξοπλισμού αυτής, εκτός κτιρίου. Εξάλλου, το σημ. 3.2 ΤΣΥ ανωτέρω αναφέρθηκε σε φόρτωση και εκφόρτωση της ραφιναρίας και όχι σε αποθήκευση του τελικώς παραχθέντος προϊόντος και ενώ η προσφορά της δεύτερης παρεμβαίνουσας δεν πάσχει διότι τυχόν προσωρινά αποθηκεύει υλικό προς φόρτωση ή προς

εκφόρτωση στη ραφιναρία, σε εξωτερικό χώρο, αλλά διότι εξοπλισμός έναρξης διεργασίας και του σταδίου της ραφιναρίας και δη, ο εξοπλισμός με τον οποίο το κομπόστ αποβιβάζεται, διανέμεται και εναποτίθεται στη γραμμή κυκλοφορίας του κομπόστ στο πλαίσιο της διαλογής του, τοποθετείται εκτός κτιρίου. Επομένως, αφενός η δεύτερη παρεμβαίνουσα δεν ανέδειξε πλημμέλεια της προσφοράς της προσφεύγουσας, αφετέρου ούτως ή άλλως δεν υπάρχει καν ταυτότητα μεταξύ του ζητήματος που προβάλλει ως προς την προσφεύγουσα και της δικής της (της δεύτερης παρεμβαίνουσας) πλημμέλειας, ώστε και υποτεθείς ως βάσιμος (ενώ δεν είναι) ο ισχυρισμός της, να αναιρείται το έννομο συμφέρον της προσφεύγουσας, ως προς τον Γ λόγο αυτής κατά της δεύτερης παρεμβαίνουσας. Αλυσιτελώς η παρεμβαίνουσα προβάλλει αιτιάσεις περί της εκ της ΤΣΥ πρόβλεψης της μονάδας και των σωρών ωρίμανσης σε εξωτερικούς χώρους, αφού ρητά η σελ. 20 ΤΣΥ ορίζει ότι «το κομποστ θα οδηγείται προς ωρίμανση, σε ανοιχτούς σωρούς, οι οποίοι θα αναδεύονται με μηχανικά μέσα ανά τακτά χρονικά διαστήματα. Σε αυτή τη φάση της διεργασίας επιτρέπεται η ανοιχτή διεργασία, διότι δεν παράγονται οσμές ή στραγγίσματα.», δηλαδή θέτει σαφή ειδικό όρο περί επιτρεπτής εκτέλεσης των διεργασιών ωρίμανσης σε ανοικτό χώρο και ανοικτούς σωρούς, με συνέπεια αφενός ουδεμία σχετική πλημμέλεια να προκύπτει από την εγκατάσταση της μονάδας ωρίμανσης σε ανοικτό χώρο, αφετέρου ουδεμία ταυτότητα να υφίσταται μεταξύ αυτής και της εγκατάστασης σε ανοικτό χώρο, εξοπλισμού της ραφιναρίας, για την οποία ειδικώς προβλέφθηκε μάλιστα, χωροθέτηση σε αποκλειστικά κλειστό κτίριο, ενώ δια των ανωτέρω επί της ουσίας και πάλι η δεύτερη παρεμβαίνουσα αμφισβητεί τη δεσμευτικότητα και σκοπιμότητα των περί του σταδίου ραφιναρίας όρων των τευχών της διαδικασίας. Εξάλλου, κατά τον ΚΜΕ, το τεύχος 2.2 ΤΕΧΝΙΚΗ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ-ΤΕΧΝΙΚΕΣ ΠΡΟΔΙΑΓΡΑΦΕΣ έπρεπε να «περιλαμβάνει κατ' ελάχιστον: Περιγραφή των βασικών χαρακτηριστικών της θέσης κατασκευής των μονάδων επεξεργασίας Αναλυτική τεχνική περιγραφή όλων των τμημάτων και εγκαταστάσεων, όλων των επιμέρους μονάδων επεξεργασίας Σχέδια γενικής διάταξης της Μονάδας Σχέδια γενικής διάταξης των επιμέρους μονάδων

επεξεργασίας Περιγραφή των διαδικασιών λειτουργίας των μονάδων επεξεργασίας Διαγράμματα ροής των επιμέρους μονάδων επεξεργασίας Αναλυτικές τεχνικές περιγραφές και προδιαγραφές του συνόλου του εξοπλισμού των επιμέρους τμημάτων επεξεργασίας Κατάλογο όλων των προβλεπόμενων μηχανολογικών διατάξεων συνοδευόμενα από τεχνικά φυλλάδια των κατασκευαστών» και άρα, η κατά παράβαση των προδιαγραφών της ΤΣΥ σχεδίαση και χωροθέτηση επιμέρους μονάδας και εξοπλισμού αυτής εκ της δεύτερης παρεμβαίνουσας κατά τα ανωτέρω, συνεπάγεται ουσιώδη πλημμέλεια της ίδιας της τεχνικής προσφοράς της. Άλλωστε, η ως άνω σχεδιαστική πλημμέλεια και παράβαση προδιαγραφών κεφ. 3.1-3.2 ΤΣΥ, της ΑΕΠΟ, του ΚΜΕ ως προς το περιεχόμενο του τεύχους 2.2, ως και του ΠΙΝΑΚΑ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗΣ της διακήρυξης, δεν είναι διορθωτέα δια διευκρινίσεων, πρβλ. και ανωτέρω, αφού προϋποθέτει ουσιώδη μεταβολή και εκ νέου σχεδιασμού και περιγραφή, ως και χωροθέτηση εξοπλισμού επί ουσιώδους μάλιστα, για τη λειτουργία της μονάδας, επιμέρους μονάδα αυτής. Άρα, κατ' αποδοχή του υπό Γ κατά της δεύτερης παρεμβαίνουσας, λόγου της προσφυγής, η προσφορά της τελευταίας είναι άνευ ετέρου απορριπτέα. Επομένως, κατ' αποδοχή των ως άνω υπό Γ, Δ1, Ζ, Η, ΙΑ και ΙΒ και λόγων της προσφυγής κατά της δεύτερης παρεμβαίνουσας και κατά τις ανωτέρω αντίστοιχες έξι (6) σωρευτικές βάσεις αποκλεισμού, εκάστη εκ των οποίων αρκεί για την άνευ ετέρου απόρριψή της, η δεύτερη παρεμβαίνουσα είναι άνευ ετέρου απορριπτέα, παρέλκει δε ως εκ τούτου, η εξέταση των λοιπών κατ' αυτής ισχυρισμών.

5. Επειδή, όσον αφορά το στρεφόμενο κατά του αποκλεισμού της προσφεύγουσας, σκέλος της προσφυγής, προκύπτουν τα εξής.

Όσον αφορά την 1^η βάση απόρριψης, ο ΚΜΕ ορίζει ότι «το τεύχος 2.1 της μελέτης με θέμα: «ΙΣΟΖΥΓΙΑ ΜΑΖΑΣ - ΔΙΑΣΤΑΣΙΟΛΟΓΗΣΗ», θα περιλαμβάνει κατ' ελάχιστον: ... – Υπολογισμός των απαιτούμενων οχημάτων.». Ουδόλως ορίστηκε υπολογισμός «αριθμού» των απαιτούμενων οχημάτων ούτε εκ της ανωτέρω διατύπωσης προκύπτει με σαφήνεια απαίτηση συγκεκριμένου ζητουμένου και δη, μαθηματικών υπολογισμών προς εξαγωγή

αριθμητικών αποτελεσμάτων. Σε αντίθεση δε με τις αιτιάσεις της δεύτερης παρεμβαινουσας, η παραπάνω μνεία του ΚΜΕ ουδόλως καθιστά σαφές το ως άνω συμπέρασμα, περί μαθηματικών πράξεων και εξαγωγής αριθμών οχημάτων, ευλόγως άλλωστε, δύναται να ερμηνευθεί, δεδομένου πως δεν υφίσταται καμία αναφορά σε «αριθμό» οχημάτων ως αντικείμενο του «υπολογισμού», πως αναφέρεται σε υπολογισμό των χαρακτηριστικών και στοιχείων που θα πρέπει να φέρουν τα οικεία οχήματα και απόδοσή τους περιγραφικά, όπως εξάλλου, αναλυτικά εκτίθενται στο κεφ. 11.1 τεύχους 2.1 προσφοράς της προσφεύγουσας. Οι δε περί του αντιθέτου αιτιάσεις τείνουν σε μια αυστηροποίηση του όρου, προς αποκλεισμό της προσφεύγουσας, χωρίς σαφές έρεισμα, που θα απαιτούσε ρητή αναφορά σε «αριθμούς» οχημάτων ή σε «μαθηματικούς» υπολογισμούς, ενώ η έννοια του «υπολογισμού» ευλόγως δύναται να συμπίπτει και με την έννοια της περιγραφής, ήτοι του περιγραφικού υπολογισμού ποιοτικών και τεχνικών χαρακτηριστικών. Αλυσιτελώς προβάλλει η δεύτερη παρεμβαινουσα αιτιάσεις περί χρήσεων των όρων «υπολογισμού» και «τεχνικής περιγραφής» σε άλλους όρους των τευχών της διαδικασίας, καθώς ουδόλως η απαραίτητη για επί ποινή αποκλεισμού, όρο, σαφήνεια περιεχομένου του όρου, δύναται να προκύψει δια εμμέσων συναγωγών και υποθέσεων μέσω του τρόπου με τον οποίο χρησιμοποιούνται λέξεις στα εν γένει τεύχη της διαδικασίας και δεδομένου πως δεν υπήρχε άλλωστε, τυχόν υπόμνημα απόδοσης έννοιας ορολογίας που αναφερόταν στο περιεχόμενο του όρου «υπολογισμός». Ελλείπει δε σαφούς ερείσματος για τέτοια απαίτηση εξαρχής, δεν υφίσταται καν ζήτημα συμπλήρωσης και διευκρίνισης. Επομένως, η 1^η βάση απόρριψης της δεύτερης προσφεύγουσας είναι μη νόμιμη.

Όσον αφορά την 2^η βάση απόρριψης, το ΚΜΕ για το τεύχος 2.1 ορίζει τα εξής «Διαστασιολόγηση του αντίστοιχου μηχανολογικού εξοπλισμού. Για το μηχανολογικό εξοπλισμό με ενσωματωμένη τεχνολογία για τον οποίο η διαστασιολόγηση δεν είναι εφικτή βάσει ευρέως γνωστών και αποδεκτών παραμέτρων, θα πρέπει να κατατεθούν έγγραφα των κατασκευαστών των μηχανημάτων στα οποία θα αναγράφονται οι τεχνικές προδιαγραφές του μηχανήματος». Κατά τον ως άνω όρο, είναι σαφές πως η τεθείσα επικληθείσα

προς απόρριψη της προσφεύγουσας, απαίτηση αφορούσε τη δια υποβολής εγγράφων κατασκευαστών, αναπλήρωση διαστασιολόγησης μηχανολογικού εξοπλισμού με ενσωματωμένη τεχνολογία, όμως η ως άνω απαίτηση δεν αφορά μηχανήματα και εξοπλισμού κάθε είδους, αλλά αποκλειστικά τον μηχανολογικό εξοπλισμό που ειδικώς φέρει ενσωματωμένη τεχνολογία. Η προσφεύγουσα απεκλείσθη διότι δεν υπέβαλε διαστασιολόγηση για τις μεταφορικές διατάξεις (ταινιοδρόμους), παρότι όμως οι ταινιοδρόμοι, ως κυλιόμενος διάδρομος δεν φέρει κάποια ενσωματωμένη τεχνολογία, υπέβαλε πάντως μετά του τεύχους 2.2, τεχνικό φυλλάδιο του κατασκευαστή για τους ταινιοδρόμους, ενώ στο ίδιο τεύχος υπέβαλε ανά μονάδα της εγκατάστασης, κεφ. 4.1 ΜΟΝΑΔΑ ΥΠΟΔΟΧΗΣ, 4.2 ΜΟΝΑΔΑ ΜΗΧΑΝΙΚΗΣ ΔΙΑΛΟΓΗΣ και 4.5 ΜΟΝΑΔΑ ΡΑΦΙΝΑΡΙΑΣ, μήκος και πλάτος κάθε επιμέρους τύπου και διακριτού μέρους μεταφορικών διατάξεων που συναρμολογούνται το συνολικό εσωτερικό μεταφορικό σύστημα κάθε μονάδας και στα κεφ. 4.6.1-4.6.3 του ιδίου τεύχους υπέβαλε αναλυτική περιγραφή αυτών ανά κατηγορία (μεταφορικές ταινίες, μεταφορικές ταινίες με αλυσοκίνηση και ολισθαίνουσες ταινίες) με αναφορά της διαστασιολόγησής αυτών προς εξαγωγή των ανωτέρω μεγεθών με βάση τη γεωμετρία και το πλήθος τους κατά τη συναρμογή τους στη διάταξη κάθε μονάδας που καθορίζεται στα κεφ. 4.1, 4.2 και 4.5 ανωτέρω, τον ρυθμό τροφοδοσίας, ήτοι η ποσότητα μεταφερόμενων υλικών, που προκύπτει εκ των συνυποβληθέντων στο τεύχος 2.1 προσφοράς της προσφεύγουσας ισοζυγίων μάζας, ως και την ταχύτητα των ταινιών που επίσης ορίζεται στα κεφ. 4.6.1 τεύχους 2.2 προσφοράς της, ενώ επιπλέον, υπέβαλε και κατάλογο τύπων και μερών ταινιοδρόμων ανά μονάδα με προσδιορισμό ανά τύπο και μέρος επί κάθε μονάδας, μήκους και πλάτους αυτών.. Επομένως, σε αντίθεση με τις κρίσεις της αναθέτουσας και τις αιτιάσεις της δεύτερης παρεμβαίνουσας, διαστασιολογούνται στην προσφορά της προσφεύγουσας τα ανά μονάδα συστήματα και εξοπλισμός μεταφορικών διατάξεων, αφού υπάρχουν σε αυτήν όλα τα στοιχεία ανάλυσης αμφότερων των διαστάσεων κατά ορισμένο τρόπο ανά εγκατάσταση και ανά επιμέρους τμήμα αυτής, ως και ως επιμέρους μέρη συνολικού συστήματος ανά εγκατάσταση, μεταφορικής διάταξης, της ταχύτητας

και των όγκων/ρυθμού κυκλοφορίας, ώστε να τεκμηριώνονται οι συναφείς διαστάσεις. Επιπλέον, δεν προκύπτει και δη, με σαφήνεια, ότι για τις μεταφορικές διατάξεις απαιτήθηκε να υποβληθεί ως απαραίτητο στοιχείο της προσφοράς η ροή υπολογισμών που επιβεβαιώνουν τις διαστάσεις αυτές, πέραν της ανάλυσης τους ανά μέρος του μεταφορικού συστήματος κάθε μονάδας και πέραν της καταγραφής των δεδομένων βάσει των οποίων προέκυψαν οι διαστάσεις, ενώ άλλωστε, δεδομένης της ύπαρξης αυτών των στοιχείων στην προσφορά, δύνατο η αναθέτουσα, αν έκρινε εν τέλει ως αναγκαία την υποβολή διασταυρωτικών μαθηματικών πράξεων, να ζητήσει αυτές διευκρινιστικά κατ' άρ. 102 παρ. 5 Ν. 4412/2016, όπως ήδη προ του Ν. 4782/2021 ίσχυε, αφού ούτως δεν θα προσκομιζόταν σαφώς απαιτούμενο να υποβληθεί ήδη με την προσφορά έγγραφο ή στοιχείο, αλλά θα επεξηγούνταν περαιτέρω τα ήδη δηλωθέντα και περιγραφέντα στοιχεία διαστάσεων κάθε συστήματος μεταφοράς και επί των ήδη περιγραφεισών στην προσφορά, παραμέτρων υπολογισμού τους. Άρα, η 2^η ως άνω βάση περί άνευ ετέρου απόρριψης της δεύτερης προσφεύγουσας, είναι απορριπτέα. Όσον αφορά την 3^η βάση απόρριψης, περί του ότι η προσφεύγουσα δεν ικανοποίησε τις απαιτήσεις του ΚΜΕ περί περιεχομένου τεύχους 2.1 της προσφοράς του, λόγω μη τεκμηρίωσης αποδόσεων με βεβαιώσεις του κατασκευαστή του εξοπλισμού μηχανικής επεξεργασίας και ραφίναρίας, λόγω υποβολής βεβαιώσεων περί αποδόσεων υπό τη μορφή ποσοστών, προκύπτει ότι ο ΚΜΕ σελ. 9-10 περί του τεύχους 2.1 προσφοράς, ορίζει ότι «Πιο συγκεκριμένα, το κάθε επιμέρους στάδιο της επεξεργασίας στο ισοζύγιο μάζας θα περιγράφεται με πίνακα της μορφής που παρουσιάζεται στην συνέχεια. Έκαστος διαγωνιζόμενος μπορεί να προσθέσει και άλλες γραμμές, έπειτα από ανάλυση κάθε κατηγορίας υλικού σε υπό-κατηγορία, αν κρίνει ότι για τις ανάγκες πληρότητας του περιεχομένου στην τεχνική προσφορά ισοζύγιο είναι απαραίτητο, όπως επίσης μπορεί να προσθέσει και άλλες στήλες, ανάλογα από το στάδιο επεξεργασίας και τον αριθμό των ρευμάτων εισόδου και εξόδου. Σε κάθε περίπτωση όμως: • δεν μπορεί να περιέχει λιγότερες πληροφορίες από αυτές του ακόλουθου πίνακα • για τον εξοπλισμό μηχανικής επεξεργασίας και ραφίναρίας, και ειδικότερα για: ○

τον σχίστη σάκων ◦ τα κόσκινα διαχωρισμού ◦ τους μαγνήτες ◦ τον αλουμινοδιαχωριστή ◦ τον βαλλιστικό διαχωριστή ◦ τους οπτικούςδιαχωριστές ◦ την βαρυμετρική τράπεζα πρέπει να τεκμηριώνονται οι αποδόσεις με βεβαιώσεις του κατασκευαστή έκαστου μηχανήματος. Για την χειροδιαλογή, πρέπει να τεκμηριώνονται οι αποδόσεις με παραπομπές σε βιβλιογραφικά δεδομένα. Εάν οι δύο ανωτέρω προϋποθέσεις δεν πληρούνται για το σύνολο του ισοζυγίου μάζας που θα υποβληθεί με την τεχνική προσφορά έκαστου διαγωνιζόμενου, τότε αυτό δεν θα γίνεται δεκτό.». Επομένως, ζητήθηκε τεκμηρίωση «αποδόσεων για ◦ τον σχίστη σάκων ◦ τα κόσκινα διαχωρισμού ◦ τους μαγνήτες ◦ τον αλουμινοδιαχωριστή ◦ τον βαλλιστικό διαχωριστή ◦ τους οπτικούςδιαχωριστές ◦ την βαρυμετρική τράπεζα με βεβαιώσεις των κατασκευαστών τους, ουδόλως όμως τέθηκε ρητή και σαφής απαίτηση περί του ακριβούς τρόπου περιγραφής εκ των βεβαιώσεων, των ως άνω αποδόσεων ή ο αποκλεισμός έκφρασής τους με βάση αποδόσεις επί του ανά έκαστο μηχανήματος, αναλαμβανόμενου έργου. Τούτο, ενώ η απαίτηση για «απόδοση» και δεδομένου ότι ως έχει η λέξη αυτή ευλόγως παραπέμπει όχι μόνο σε παραγωγή λειτουργίας/αποτέλεσμα μετρώμενο σε απόλυτα μεγέθη, αλλά και σε απόδοση, υπό την έννοια της επιστροφής αποτελέσματος με βάση το σκοπούμενο και αναλαμβανόμενο έργο (όπως ετυμολογικά προκύπτει, εκ του «αποδίδω») ήτοι αποδοτικότητας και άρα, απόδοσης λειτουργίας επί καταρχήν προς επεξεργασία και παραγωγή αντικειμένου, δηλαδή αναλογία της εργασίας που διεκπεραιώθηκε ως προς τη συνολικώς αναληφθείσα και άρα, ομοίως ευλόγως, θα δύνατο να διατυπωθεί το περιεχόμενο της βεβαίωσης σε όρους απόδοσης επί του έργου κάθε μηχανήματος και πάντως, ουδόλως προκύπτει πως με σαφήνεια τέθηκε επί ποινή αποκλεισμού της προσφοράς, η ειδική διατύπωση των αποδόσεων ειδικώς στις βεβαιώσεις κατασκευαστών με βάση απόλυτα μεγέθη. Η προσφεύγουσα με την προσφορά της στο τεύχος 2.1 υπέβαλε την από 18.01.2021 βεβαίωση τηςγια το μοντέλο BOF- 30 του σχίστη σάκων προδιαλεγμένων οργανικών, χωρητικότητας 7 τόνοι/ώρα και με ικανότητα ανοίγματος σάκων 95%, την από 18. 01.2021 βεβαίωση της για το μοντέλο BOF- 40 του σχίστη σάκων, χωρητικότητας 12 τόνοι/ώρα και με

ικανότητα ανοίγματος σάκων 95%, την από 21.01.2021 βεβαίωση του, Περιφερειακού Διευθυντή Πωλήσεων της για τους οπτικούς διαχωριστές, σύμφωνα με την οποία το μοντέλο AUTOSORT [NIR1] [B-200] [X-H] SVB- TS400/25 (μονή βαλβίδα) για την εξαγωγή χαρτιού/ χαρονιού έχει χωρητικότητα 2,5 tph και ικανότητα διαχωρισμού > 80 % με καθαρότητα > 80 % και το μοντέλο AUTOSORT [NIR1] [B-200] [X-H] SVB- TS400/25 (διπλή βαλβίδα), που χρησιμοποιείται για δύο στοχευμένα υλικά, έχει χωρητικότητα 2,0 tph και τις τιμές αποδοτικότητας για Υλικό 1 (PET)- ικανότητα διαχωρισμού μεγαλύτερη του 85% με καθαρότητα μεγαλύτερη > 85% και για Υλικό 2 (PP/PS - HDPE) ικανότητα διαχωρισμού μεγαλύτερη του 80% με καθαρότητα μεγαλύτερη > 75%, την από 04.02.2021 βεβαίωση της, στην οποία βεβαιώνεται, ότι ο ηλεκτρομαγνήτης ευμεγέθων, μοντέλο EMY 20, έχει χωρητικότητα 12 τόνων/ώρα και απόδοση διαχωρισμού 90%, ο ηλεκτρομαγνήτης τρισδιάστατου κλάσματος, μοντέλο EMY 10, έχει χωρητικότητα 2 τόνων/ώρα και απόδοση διαχωρισμού 90%, ο ηλεκτρομαγνήτης προδιαλεγμένων οργανικών, μοντέλο EMY 20, έχει χωρητικότητα 12 τόνων/ώρα και απόδοση διαχωρισμού 90% και ο διαχωριστή δινορρευσμάτων, μοντέλο PAMECCS 1000, έχει χωρητικότητα 2 t/h και ικανότητα διαχωρισμού 90%, με βαθμό καθαρότητας 95%, την από 25.01.2021 βεβαίωση της για το βαλλιστικό διαχωριστή τύπου STT_2000_6_1, χωρητικότητας 5 tn/h, με ειδικό βάρος 0.170tn/m³ και ικανότητα διαχωρισμού για 2D κλάσμα και 90% για 3d κλάσμα, την από 25.01.2021 βεβαίωση της για τη βιομετρική τράπεζα MONTEΛΟΚDM-1000 με CYCLONE, χωρητικότητας 4tn/h σε υλικό με ειδικό βάρος 0,5tn/m³ και ικανότητα διαχωρισμού 90% και την από 01.02.2021 βεβαίωση τηςγια ανάληψη της δέσμμευσης κατασκευής περιστροφικών κόσκινων για τις μονάδες μηχανικής διαλογής και ραφιναρίας, σε περίπτωση ανάληψης του έργου. Άλλωστε, με δεδομένο ότι οι βεβαιώσεις υποβλήθηκαν, όπως ζητήθηκε και μονοσήμαντα αναφέρονται σε σαφή ανά μηχανήμ απόδοση, η οποία εξάλλου ενσωματώθηκε στους οικείους πίνακες και μετρήσεις σε απόλυτες τιμές των υλικών από την προσφεύγουσα, στο τεύχος 2.1 της προσφοράς της, η αναθέτουσα δύνατο παραδεκτώς να ζητήσει, κατ' άρ. 102

παρ. 5 Ν. 4412/2016, ως ίσχυε ήδη προ του άρ. 42 Ν. 4782/2021 διευκρινίσεις, χωρίς δυνατότητα να αποκλείσει άνευ ετέρου την προσφορά (πολλώ δε μάλλον δύνατο να ζητήσει διευκρινίσεις, με βάση το νυν ισχύον πλέον άρ. 102 Ν. 4412/2016, που επιτρέπει ακόμη και την το πρώτον υποβολή στοιχείων που σαφώς απαιτήθηκαν με την προσφορά και δεν υποβλήθηκαν, αρκεί να αναφέρονται σε προϋφιστάμενα της προσφοράς στοιχεία και να μην καταλήγουν σε μεταβολή του περιεχομένου αυτής και όχι απλώς των αποδεικτικών εγγράφων της), αφού δια τέτοιων αποσαφηνίσεων απλώς θα μεταφράζονταν και θα διασταυρώνονταν οι ήδη δηλωθείσες, σε ποσοστιαία μορφή, αποδόσεις, σε όρους άνευ ετέρου και απευθείας έκφρασής τους επί απόλυτων μεγεθών, χωρίς αναίρεση ή μεταβολή όσων αποδόσεων ήδη δηλώθηκαν ή το πρώτον δήλωση νέων αποδόσεων, αφού το αποκλειστικό αντικείμενο τέτοιας διευκρίνισης θα ήταν η διατύπωση των ήδη βεβαιουμένων δια της προσφοράς με άλλους όρους και μονάδα έκφρασης. Ούτε η αμφισημία και δη, η πολυσημία της αναφοράς σε βεβαίωση αποδόσεων, δύναται να αποτελέσει έρεισμα υπόθεσης μονοσήμαντης εφαρμογής της, εις βάρος της προσφεύγουσας, με μόνο έρεισμα της αναφοράς του ΚΜΕ ότι «πρέπει να τεκμηριώνονται οι αποδόσεις με βεβαιώσεις», εκ της οποίας ουδόλως άνευ ετέρου και με βεβαιότητα συνάγεται επί ποινή αποκλεισμού απαίτηση καταγραφής στις βεβαιώσεις των αποδόσεων των μηχανημάτων ειδικώς με όρους απολύτων μεγεθών και δη, χωρίς καν δυνατότητα, ακριβώς και ενόψει της πολυσημίας αυτής, προς αποσαφήνιση σε όρους απολύτων μεγεθών των ήδη βεβαιώσεων. Εξάλλου, η ως άνω μνεία στον ΚΜΕ, ότι «το κάθε επιμέρους στάδιο της επεξεργασίας στο ισοζύγιο μάζας θα περιγράφεται με πίνακα της μορφής που παρουσιάζεται στην συνέχεια.», που προηγείται της άλλης αναφοράς, ότι όσον αφορά τον οικείο επιμέρους ανωτέρω αναφερθέντα εξοπλισμό πως οι αποδόσεις πρέπει να τεκμηριώνονται με βεβαιώσεις, ουδόλως συνδέει και δη, κατά όλως σαφή τρόπο, ότι οι αποδόσεις που θα τεκμηριώνονται από τις βεβαιώσεις κατασκευαστών συνιστούν αυτά καθαυτά τα ισοζύγια που θα περιγράψει ο προσφέρων στον οικείο πίνακα ούτε προκύπτει αναφορά σε βεβαιώσεις περί ισοζυγίων, όπως θα απαιτείτο, για να είναι σαφής

μια απαίτηση αναφοράς των βεβαιώσεων σε απόλυτα μεγέθη, παρά ευλόγως δύναται να προκύψει, ότι οι βεβαιώσεις τεκμηριώνουν τις αποδόσεις των μηχανημάτων, που ελήφθησαν υπόψη για την εκπόνηση από τον προσφέροντα του πίνακα ισοζυγίων. Επιπλέον, όπως ακριβώς επικαλείται η δεύτερη παρεμβαίνουσα, η με αρ. 5391/16-3-2020 διευκρίνιση, απάντηση επί ερωτήματος 47, ανέφερε ότι «Επιβεβαιώνεται ότι με τον όρο απόδοση νοείται η απόδοση διαχωρισμού, όπως εμφανίζεται στα ισοζύγια μάζας του κάθε διαγωνιζόμενου και η οποία επιβεβαιώνεται από τις βεβαιώσεις του κατασκευαστή εκάστου μηχανήματος.» και άρα, προκύπτει, όχι ότι όπως ισχυρίζεται η δεύτερη παρεμβαίνουσα, οι βεβαιώσεις κατασκευαστή έπρεπε να αναφέρουν ειδικά και μόνο, αποδόσεις σε όρους απολύτων μεγεθών, αλλά ότι έπρεπε το ισοζύγιο αυτό να «επιβεβαιώνεται», ήτοι να τεκμηριώνεται από τις αναφορές της βεβαίωσης και όχι αναγκαία να αντιγράφεται ή να επαναλαμβάνεται ταυτόσημα. Επιπλέον δε, εκ της ως άνω διευκρίνισης προκύπτει ότι η βεβαιούμενη απόδοση αναφέρεται ακριβώς στην «απόδοση διαχωρισμού» και άρα, η οικεία αναφερόμενη στις βεβαιώσεις της προσφεύγουσας, ανά μηχανήμα απόδοση αναφέρεται ακριβώς σε αυτή την απόδοση επί της εργασίας διαχωρισμού, όπου δεν ορίζεται από τα τεύχη της σύμβασης ειδικότερη λειτουργία, όπως για τον σχίστη σάκων, που κατά τη σελ. 282 της ΤΣΥ επιτελεί διάνοιξη κλειστών σάκων χωρίς σύνθλιψη περιεχομένου. Άλλωστε, οι αιτιάσεις της αναθέτουσας και της δεύτερης παρεμβαίνουσας περί του ότι το αποκλειστικό παραδεκτό αντικείμενο βεβαίωσης είναι τα ισοζύγια μάζας της προσφοράς, συνεπάγονται αδυναμία έκφρασης απόδοσης για τους σχίστες σάκων, οι οποίοι δεν συνεχονται με έργο διαχωρισμού. Αντιστοίχως και σε αντίθεση με τις αιτιάσεις της παρεμβαίνουσας, ακριβώς επειδή το κόσκινο σκοπεί στον διαχωρισμό εισερχόμενου στη ραφιναρία υλικών, η απόδοση που βεβαιώνεται αφορά την απόδοση επί του ορθού διαχωρισμού υλικών που εισέρχονται προς διαχωρισμό 3 κλάσεων στη ραφιναρία, ενώ η δεύτερη παρεμβαίνουσα αιτιώμενη ότι το ισοζύγιο μάζας δεν επιβεβαιώνεται από την αναφορά σε απόδοση επί του κοσκίνου, επί της ουσίας μεταβάλλει την απαίτηση που αναφέρθηκε σε απόδοση του εξοπλισμού, προς την έννοια της

συνυπογραφής επί της ουσίας και έγκρισης του ισοζυγίου προσφοράς, παρότι όμως, το έργο του κοσκίνου και η συμβολή του στο αποτέλεσμα ομοίως δεν τεκμηριώνεται στη δική του προσφορά ούτε όμως είναι δυνατόν να προκύψει ούτως ή άλλως, δια της επανάληψης των ισοζυγίων. Περαιτέρω, η βεβαίωση απόδοσης επί του βαλιστικού διαχωριστή αναφέρει με ακρίβεια σε απόδοση διαχωρισμού επί εισερχόμενου προς διαχωρισμό, δισδιάστατου και τρισδιάστατου κλάσματος, όπως ακριβώς ορίζει το έργο του η ΤΣΥ, σελ. 288 και η βεβαίωση για τη βαρυμετρική τράπεζα αναφέρεται στην απόδοση του κατά τη σελ. 302 ΤΣΥ, προοριζόμενου έργου της προς διαχωρισμό ελαφρού και βαρέως κλάσματος των μικρομεγέθων υλικών. Επομένως, η ως άνω διευκρίνιση, δεδομένου ότι για μέρος των μηχανημάτων περί των οποίων ζητείται βεβαίωση κατασκευαστή περί απόδοσης, όπως τα ανωτέρω μηχανήματα, δεν υφίσταται άμεση σχέση μεταξύ του διαχωριστικού τους ρόλου στο εν γένει έργο της μονάδας (που περιλαμβάνει πολλαπλές διεργασίες και διαδοχικά βήματα διαχωρισμού) και των ισοζυγίων μαζών, δεν δύναται η ως άνω διευκρίνιση να ερμηνευθεί, ως επιβάλλουσα ως περιεχόμενο της βεβαιούμενης απόδοσης διαχωρισμού την εκ του κατασκευαστή και δη, κάθε μηχανήματος, βεβαίωση επίτευξης συγκεκριμένου ισοζυγίου τελικών ανά είδος, μαζών που δήλωσε ο προσφέρων, διότι ούτως θα ήταν ανεφάρμοστη, αφού οι κατασκευαστές μηχανημάτων που δεν εμπλέκονται σε διαχωρισμό ή μηχανημάτων που εμπλέκονται σε διαχωρισμό διαλογής υλικών ή διαχωρισμό επιμέρους βήματος στο πλαίσιο του ολικού διαχωρισμού, δεν θα ήταν δυνατόν να βεβαιώνουν και δη, κατ' αποδοχή και γνώση της επίτευξης των μεγεθών αυτών, ακριβώς διότι το μηχανήμα τους δεν έχει ποσοτικοποιημένη διακριτή ανάμιξη στο τελικό μέγεθος που απεικονίζεται στα ισοζύγια. Αντιθέτως, ενόψει των ανωτέρω, η εύλογη ερμηνεία της διευκρίνισης, είναι ότι πρώτον, η βεβαίωση απόδοσης του μηχανήματος αναφέρεται σε απόδοση διαχωρισμού, εφόσον το μηχανήμα επιτελεί διαχωρισμό και δεύτερον, ότι για όσα μηχανήματα επιτελούν διαχωρισμό διαλογής ή διαχωρισμό σε επιμέρους βήματα της διαδικασίας, η απόδοσή που βεβαιώνεται είναι η απόδοση επί ακριβώς εκείνου του είδους και διεργασίας διαχωρισμού, που περιγράφεται στα τεύχη της διαδικασίας και δη

της ΤΣΥ, ως ρόλος και διαχωριστικό έργο και αντικείμενο του μηχανήματος και ότι η βεβαιούμενη απόδοση των μηχανημάτων αυτών στον ρόλο για τον οποίο προορίζεται έκαστο, θα επιτρέψει την εν τέλει επίτευξη, στο πλαίσιο των συνολικών διεργασιών του προσφέροντος, των μεγεθών που δηλώνει στο ισοζύγιο μάζας και όπως οι εκεί δηλούμενες μάζες, εν τέλει ενσωματώνουν ως τελικό αποτέλεσμα, κάθε επιμέρους εργασία διαχωρισμού. Άλλωστε, η ως άνω διευκρίνιση αναφέρει ότι οι βεβαιώσεις κατασκευαστή εκάστου μηχανήματος επιβεβαιώνει την απόδοση διαχωρισμού, δηλαδή του κατά περίπτωση διαχωρισμού που επιτελεί το κάθε μηχάνημα και όχι την συνολική απόδοση διαχωρισμού της μονάδας με συνδυασμό όλων των μηχανημάτων και ανά κατηγορία εισερχομένων υλικών και ότι οι αποδόσεις των μηχανημάτων που εν τέλει άγουν και καταλήγουν στο εμφανιζόμενο ισοζύγιο μάζας είναι αυτές που επιβεβαιώνονται από τις βεβαιώσεις και όχι οι επιμέρους ποσότητες των ισοζυγίων μάζας. Επιπλέον, παρότι η σε κάθε περίπτωση, οπωσδήποτε αμφίσημη ως άνω διατύπωση της διευκρίνισης, προδήλως καθιστά εύλογη την εν τέλει υποβολή ως βεβαιώσεων, συνημμένων σε κάθε βεβαίωση, ισοζυγίων μάζας, όπως δηλώθηκαν από τον κάθε προσφέροντα, παρότι δεν εμπλέκονται όλα τα αναφερόμενα προς υποβολή βεβαίωσης μηχανήματα σε έργο διαχωρισμού και δη, σε έργο διαχωρισμού αμέσως, άνευ ετέρου μηχανήματος και απευθείας συνεχόμενου με την επίτευξη συγκεκριμένου αποτελέσματος του ισοζυγίου μάζας, πάντως ουδόλως ενόψει των παραπάνω, δύναται να απορριφθεί προσφορά, επειδή υπεβλήθησαν βεβαιώσεις που αναφέρονταν σε αυτή καθαυτή την απόδοση των μηχανημάτων επί του έργου το οποίο έκαστο εξ αυτών προορίζεται να εκτελέσει και δη, την απόδοση εκφρασμένη ως ποσοστό επί των εισερχόμενων, αναλόγως ρόλου μηχανήματος, εργασιών προς διεκπεραίωση και να απορριφθεί μάλιστα, για τον λόγο ότι δεν περιέλαβαν οι βεβαιώσεις κατασκευαστών αντικείμενο που δεν συνέχεια με τον ρόλο ή με το άμεσο αποτέλεσμα λειτουργίας του μηχανήματός τους και ούτως, δεν θα δύναντο να γνωρίζουν, προδιαγράψουν και βεβαιώσουν με πλήρη και εύλογη πεποίθηση. Εξάλλου, όσον αφορά τον ισχυρισμό της αναθέτουσας περί του ότι δεν δύναται να επιτευχθεί αντιστοιχία αποδόσεων σε ποσοστά με απόλυτες

τιμές, αφενός ο ισχυρισμός αυτός είναι αβάσιμος, διότι οι αποδόσεις με σαφήνεια ορίστηκαν ως ποσοστά επί των προς επεξεργασία μεγεθών και αναλόγως ρόλου και λειτουργίας και άρα, αντικειμένου προς επεξεργασία από έκαστο μηχανήμα, αφετέρου ούτως ή άλλως, εξ αρχής δεν υφίστατο σαφής όρος περί βεβαίωσης αποδόσεων σε απόλυτες ποσότητες, πολλώ δε μάλλον, βλ. αναλυτικά ανωτέρω, περί βεβαίωσης για όλα τα μηχανήματα, ανεξαρτήτως ρόλου και έργου κατά την ΤΣΥ εκάστου εξ αυτών και ανεξαρτήτως αμέσου αποτελέσματος και απόδοσης αυτής καθαυτής της λειτουργίας τους, όσον αφορά τα τελικά ισοζύγια μαζών της προσφοράς. Άλλά, όπως προαναφέρθηκε το μόνο σαφές αναφερόταν σε τεκμηρίωση των αποδόσεων που χρησιμοποιεί ο προσφέρων για τη σύνταξη και εξαγωγή των ισοζυγίων της προσφοράς του, με βάση βεβαιώσεις κατασκευαστή εκάστου μηχανήματος, όσον αφορά το επιμέρους έργο και την απόδοση στο έργο που ακριβώς παράγει το ίδιο το μηχανήμα του. Ακόμη, αν γινόταν δεκτή η ως άνω αιτίαση της αναθέτουσας, τότε ούτως ή άλλως δεν δύναται εκ φύσεως του ρόλου και του έργου τους, στο πλαίσιο των διεργασιών της μονάδας, σύμφωνα με τα κατά τη ΤΣΥ περί αυτών οριζόμενα και για το σύνολο τουλάχιστον των μηχανημάτων, να διακριβωθεί άμεσα και άνευ ετέρου, η συσχέτιση της δικής τους επιμέρους παραγωγικής λειτουργίας και αυτών καθαυτών των ισοζυγίων μαζών. Κατ' αποτέλεσμα, ο οικείος ως άνω ισχυρισμός της αναθέτουσας να προβάλλεται αλυσιτελώς, αφού αν το ζητούμενο ήταν η ευθεία ίδρυση τέτοιας άμεσης σχέσης για κάθε μηχανήμα, αυτή δεν θα μπορούσε για πολλά εκ των μηχανημάτων, βλ. ανωτέρω, ούτως ή άλλως να τεκμηριωθεί καθ' οιονδήποτε τρόπο. Η δε απλή συνυπογραφή ή ενσωμάτωση ή επιβεβαίωση των ισοζυγίων μαζών της προσφοράς στις βεβαιώσεις και δη, για όλα τα μηχανήματα, ούτως ή άλλως δεν έχει αποδεικτικό περιεχόμενο και μάλιστα ως προς την άνευ ετέρου απόδειξη των οικείων ισοζυγίων, καθ' ο μέρος το έργο του επιμέρους μηχανήματος είτε δεν έχει άμεση σχέση με διαχωρισμό είτε παράγει διαχωριστικό έργο σε ένα εκ των διαδοχικών βημάτων επεξεργασίας, χωρίς διάκριση και άμεση συσχέτιση με συγκεκριμένες επιμέρους κατηγορίες υλικών (ξύλο, γυαλί, χαρτί, πλαστικά, μέταλλα, οργανικά κλπ), εξ όσων συνιστούν το μέσο έκφρασης ισοζυγίων

μαζών και μάλιστα, χωρίς άμεση διακριτή ανά επιμέρους μηχανήμα, συσχέτιση με συγκεκριμένες επιμέρους ποσότητες ανά κατηγορία, επιμεριζόμενες ως προς τις συνολικά αναφερόμενες επί κάθε κατηγορίας υλικού, ποσότητες εξόδου. Άρα, δεν ζητήθηκε και δη, με σαφήνεια, ταύτιση διατύπωσης στη σύνταξη των πινάκων και της προσφοράς εκ του προσφέροντος τιμών και διατύπωσης εκ της βεβαίωσης κατασκευαστή, αλλά ζητήθηκε η δεύτερη, όχι να αντιγράφει την πρώτη, αλλά να την τεκμηριώνει και να επιβεβαιώνει, ήτοι να αποδεικνύει αποδόσεις στον ρόλο και έργο κάθε επιμέρους μηχανήματος, εκ των οποίων και συνδυαστικά μεταξύ τους και αναλόγως του ρόλου και έργου κάθε μηχανήματος, δύναται να επιβεβαιωθεί η σύνταξη ισοζυγίων του προσφέροντος. Άλλωστε, ναι μεν οι πίνακες ισοζυγίων μάζας κατά τον ΚΜΕ συντάσσονται ανά στάδιο επεξεργασίας με προσθήκη τυχόν στηλών, αναλόγως φύσης σταδίου επεξεργασίας και αριθμό ρευμάτων εισόδου και εξόδου, όμως και πάλι, οι γραμμές του πίνακα αφορούν κατηγορίες υλικών, που όσον αφορά μηχανήματα που επιτελούν επιμέρους βήμα διαχωρισμού στην αλυσίδα εργασιών, δεν σχετίζονται άμεσα ως προς τις ποσότητές τους, με τα τελευταία και τις αποδόσεις τους, αλλά με τα εισερχόμενα προς επεξεργασία που υπολογίζει ο κάθε προσφέρων και επομένως και πάλι, δεν δύναται εξ αντικειμένου να βεβαιώνει αρμοδίως ο κατασκευαστής του επιμέρους μηχανήματος, που δύναται μόνο να βεβαιώσει την αυτοτελή απόδοση του δικού του μηχανήματος στο έργο για το οποίο προορίζεται και με βάση τα κατασκευαστικά δεδομένα λειτουργίας του. Άρα, η ως άνω 3^η βάση άνευ ετέρου απόρριψης της προσφεύγουσας είναι, ως προς κάθε αιτίασή της, μη νόμιμη. Όσον αφορά την 4^η βάση απόρριψης, περί του ότι η προσφεύγουσα προβλέπει διαστασιολόγηση της μονάδας ραφίναρίας κατά τρόπο ώστε να δουλεύει για 7,5 ώρες με το οργανικό κλάσμα ΑΣΑ και 7,5 ώρες με τοα προδιαλεγμένα οργανικά, προκύπτει ότι ο αντίστοιχος ΠΙΝΑΚΑΣ 22 ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΔΥΝΑΜΙΚΟΤΗΤΑΣ ΜΟΝΑΔΑΣ ΡΑΦΙΝΕΡΙΑΣ, τεύχους 2.1 προσφοράς της προσφεύγουσας αναφέρεται ακριβώς, στον υπολογισμό αναγκαίας δυναμικότητας και δικαιολόγησης επιλεγόμενης σχεδίασης και εξοπλισμού για τη μονάδα και όχι στον χρόνο εργασίας της βάρδιας. Ακόμη, ο ΠΙΝΑΚΑΣ 10, σελ. 33 της ΤΣΥ

όρισε για τη μονάδα ραφινερίας ως βάση υπολογισμού διαστασιολόγησης 260 ημέρες ετήσιας λειτουργίας και 7,5 ώρες λειτουργίας ανά ημέρα. Η εκ της προσφεύγουσας διαστασιολόγηση, όσον αφορά το κόσκινο, αλλά και τη βαρυμετρική τράπεζα, αρχικά προσδιόρισε με βάση 7,5 ώρες και 260 ημέρες επεξεργασίας, την απαιτούμενη δυναμικότητα ανά ρεύμα, ήτοι είσοδο οργανικού ΑΣΑ και είσοδο προδιαλεγμένων οργανικών διακριτά, κατέληξε σε ανά ρεύμα απαιτούμενη δυναμικότητα (που υπολογίστηκαν σε 3,39 τόνους/ώρα και 2,37 τόνους ανά ώρα αντίστοιχα), προσέθεσε εν συνεχεία τις ανωτέρω δυναμικότητες και κατέληξε σε ολική απαιτούμενη δυναμικότητα ($3,39 + 2 \times 37 = 5,76$ τόνοι/ώρα), τεκμηριώνοντας την πλήρωση της απαίτησης από περιστροφικό κόσκινο δυναμικότητα 6 τόνων/ώρα, ήτοι δυναμικότητας από το άθροισμα, ήτοι το σύνολο των δυναμινοτήτων που χρειάζονται ανά έκαστο ρεύμα για να επιτελεσθεί η επεξεργασία σε 7,5 ώρες ανά ημέρα. Επομένως, η αναθέτουσα προδήλως εσφαλμένα ερμήνευση τη σαφή ως άνω προσφορά, υπολαμβάνοντας μεθοδολογικό σφάλμα της προσφοράς της προσφεύγουσας. Εξάλλου, εσφαλμένα θα υπολάμβανε και ότι τυχόν το κόσκινο 6 τόνων είναι υποδιαστασιολογημένο, διότι τυχόν θα χρειάζεται $2 \times 7,5 = 15$ ώρες για να επεξεργαστεί αμφοτέρω τα ρεύματα εισόδου. Τούτο θα ίσχυε μόνο αν δεν είχαν αθροισθεί οι επιμέρους δυναμικότητες προς τον σκοπό σύγκρισης με τη δυναμικότητα του μηχανήματος, ήτοι αν το μηχάνημα είχε δυναμικότητα μεγαλύτερη/ίση της κάθε επιμέρους δυναμικότητας, αλλά όχι του αθροίσματος, ενώ αντίθετα εν προκειμένω υπερκαλύπτει το άθροισμα των 2 υπολογισθεισών δυναμινοτήτων. Δηλαδή, με βάση τις προκειμένες υπολογισθείσες τιμές επιμέρους δυναμικότητας, τα προς επεξεργασία ΑΣΑ υπολογίστηκαν ότι χρειάζονται 3,39 τόνους ανά ώρα για 7,5 ώρες ημερησίως ή $3,39 \times 7,5 = 25,425$ τόνους δυναμικότητας ημερησίως και τα προς επεξεργασία προδιαλεγμένα οργανικά 2,37 τόνους/ώρα για 7,5 ώρες λειτουργίας ημερησίως ή $2,37 \times 7,5 = 17,775$ τόνους ημερήσιας δυναμικότητας και άρα, αθροιστικά απαιτούνται 43,2 τόνοι συνολικής ημερήσιας δυναμικότητας. Με 7,5 ώρες λειτουργίας ημερησίας για την επεξεργασία κάθε είδους υλικού, προκύπτει απαιτούμενη ωριαία δυναμικότητα 43,2 τόνοι ανά ημέρα/ $7,5$ ώρες ανά ημέρα = 5,76 τόνοι ανά ώρα,

ήτοι υπερκαλυπτόμενοι από τους 6 τόνους/ώρα που παρέχει το προσφερόμενο μηχανήμα. Αντίθετα, αν ίσχυαν οι αιτιάσεις της αναθέτουσας και η διαστασιολόγηση της προσφεύγουσας υπέλαβε διπλάσιες από τις ορισθείσες, ήτοι 15 ώρες λειτουργίας ανά ημέρα, τότε η προσφερόμενη δυνατότητα του κοσκίνου ανέρχεται σε $15 \times 6 = 90$ τόνους ανά ημέρα, ήτοι δυναμικότητα υπερδιπλάσια της απαιτούμενης των 43,2 τόνων ανά ημέρα, ενώ αντίστροφα, οι 43,2 τόνοι/ημέρα θα διαστασιολογούσαν μηχανήμα 2,88 τόνων/ώρα, ήτοι δυναμικότητας λιγότερης από το μισό της παρεχόμενης. Συνεπώς, εκ των ανωτέρω να προκύπτει το πρόδηλο του σφάλματος της αναθέτουσας στην οικεία αιτιολόγηση απόρριψης της προσφεύγουσας και δη, ως προς τη διαστασιολόγηση κάθε εξοπλισμού της ραφιναρίας, αφού το σφάλμα της αναθέτουσας αφορά την μεθοδολογία εξέτασης και κατανόησης της σαφούς σύνταξης της προσφοράς της προσφεύγουσας και η αναθέτουσα επί της ουσίας κατέληξε στο εσφαλμένο συμπέρασμα της, δια της το πλαίσιο πρόσθεσης κλασματικών μεγεθών κοινού παρονομαστή, ήτοι δυναμικοτήτων/ώρες ημερήσιας λειτουργίας, αντί να προσθέσει τους αριθμητές, διατηρώντας τον κοινό παρονομαστή, δηλαδή τις ώρες λειτουργίας που παραμένουν ως έχουν κοινές, ήτοι 7,5 ανά ημέρα για κάθε ρεύμα εισόδου, εν τέλει προσθέτει τους παρονομαστές, συνάγοντας ότι η συνολική δυναμικότητα του μηχανήματος διαστασιολογήθηκε με βάση διπλές βάρδιες, δηλαδή 15 ώρες (δηλαδή, αν η ημερήσια δυναμικότητα κάθε ρεύματος εισόδου έστω X και Ψ αντίστοιχα, τότε η συνολική δυναμικότητα σε επίπεδο ώρας υπολογίζεται ως $(X/7,5) + (\Psi/7,5 = X + \Psi/7,5$ και όχι $X + \Psi/15$). Το ως άνω σφάλμα της αναθέτουσας άλλωστε, αφορά την κρίση της ως προς τη διαστασιολόγηση όχι μόνο του περιμετρικού κοσκίνου, αλλά της όλης ραφιναρίας και άρα και της βαρυμετρικής τράπεζας, δεδομένου ότι η αναθέτουσα εσφαλμένα αιτιολόγησε τον αποκλεισμό της προσφεύγουσας αποκλειστικά επί τη βάσει εσφαλμένα υποτεθείσας μεθοδολογικής πλημμέλειας της προσφεύγουσας στη διαστασιολόγηση, επί τη βάσει 15 αντί 7,5 ωρών. Εξάλλου, η αναθέτουσα πριν καταλήξει σε συμπέρασμα αποκλεισμού, δύνατο να ζητήσει αποσαφήνιση ως προς τα ανωτέρω και τούτο ακόμη και με εφαρμογή του άρ. 102 Ν. 4412/2016 ως ίσχυε

προ του Ν. 4782/2021, αφού οι αποσαφηνίσεις θα συνιστούσαν επεξήγηση αποκλειστικά των ήδη υποβληθέντων προς διαμόρφωση πλήρους κρίση επί όσων ήδη εκ της προσφοράς και αποκλειστικά εξ αυτής προκύπτουν και δηλώθηκαν, χωρίς μεταβολή προσφοράς ούτε με προσθήκη νέων στοιχείων ή επιπλέον τεκμηριωτικών εγγράφων. Όσον αφορά δε την αιτίαση της δεύτερης παρεμβαίνουσας περί ανεπάρκειας σε κάθε περίπτωση της προσφερόμενης βαρυμετρικής τράπεζας, αφενός προβάλλεται απαραδέκτως δια παρεμβάσεως, ως επέκταση και προσθήκη νέας αιτιολογίας αποκλεισμού και όχι προς υπεράσπιση και διατήρηση της ήδη αιτιολογίας και του αποκλεισμού της προσφεύγουσας ως εκ της αναθέτουσας αιτιολογήθηκε, χωρίς η παρεμβαίνουσα να δύναται να συμπληρώσει την αιτιολογία της αναθέτουσας και ενώ ανωτέρω, προκύπτει ότι ο αποκλεισμός κατά τη νυν 4^η βάση, έλαβε χώρα λόγω της υποθεθείσας διαστασιολόγησης βάσει 15 ωρών ημερήσιας εργασίας, αντί 7,5 και όχι λόγω της κατά λήψη υπόψη 7,5 ωρών/ημέρα, υποδιαστασιολόγησης της βαρυμετρικής τράπεζας ή του κοσκίνου. Αφετέρου και σε κάθε περίπτωση, ακόμη και αν υποτεθεί ότι η ως άνω 4^η βάση αποκλεισμού εμπεριέχει και την τυχόν υποδιαστασιολόγηση της βαρυμετρικής τράπεζας, ακόμη και με λήψη υπόψη 7,5 ωρών εργασίας/ημέρα, ναι μεν η δυναμικότητα της βαρυμετρικής τράπεζας ανά ρεύμα εισόδου διαστασιολογείται με βάση 7,5 ημερήσιες ώρες σε 2,47 τόνους/ώρα και 1,76 τόνους/ώρα για ΑΣΑ και προδιαλεγμένα οργανικά αντίστοιχα και αθροιστικά, σε 4,23 τόνους ανά ώρα και η βεβαίωση κατασκευαστή της προσφερόμενης εκ της προσφεύγουσας τράπεζας (.....) αναφέρει δυναμικότητα 4 τόνων/ώρα, όμως ακριβώς στο ίδιο σημείο, η ίδια βεβαίωση αναφέρεται σε ειδικό βάρος επεξεργασίας 0,5 τόνους/κμ (δηλαδή αναλογία βάρους ανά όγκο), κατά το ίδιο απόσπασμα βεβαίωσης που περιλαμβάνει στην παρέμβασή της, η δεύτερη παρεμβαίνουσα. Αντίστροφα, αφού η διαστασιολόγηση εξάγει 4,23 τόνους/ώρα, το ως άνω μηχάνημα επεξεργάζεται αυτό το βάρος, αν το υλικό έχει ειδικό βάρος (4,23 τόνους ανά ώρα/ 8 κυβικά μέτρα ανά ώρα=) 0,52875 τόνους/κυβικό μέτρο. Πλην όμως, η βαρυμετρική τράπεζα ορίζει σε τόνους/ώρα τη δυναμικότητά της, επί τη βάσει ακριβώς του βάρους του όγκου που επεξεργάζεται και άρα, η

εκφρασμένη σε όρους βάρους δυναμικότητα, κατά την ως άνω βεβαίωση, λαμβάνει χώρα με βάση συγκεκριμένο ειδικό βάρος, δηλαδή αναλογία βάρους ανά όγκο, δηλαδή κατά το βάρος στο οποίο αντιστοιχεί ο επεξεργαζόμενος όγκος, αν ανά μονάδα κυβικού μέτρου έχει ειδικό βάρος 0,5 τόνους και άρα, η συγκεκριμένη τράπεζα είναι ικανή προς επεξεργασία 8 κυβικών μέτρων υλικού (4 τόνους ανά ώρα/0,5 τόνους ανά κυβικό μέτρο). Εν προκειμένω, κατά τη σελ. 26 ΤΣΥ περί ραφιναρίας, ορίζεται ότι «Οι τεχνικές που χρησιμοποιούνται στη ραφιναρία για τον καθαρισμό του compost είναι οι εξής: • Περιστροφικό κόσκινο. Μέσω του κόσκινου διαχωρίζεται το κλάσμα >20 mm προς ταφή στο Χ.Υ.Τ.Υ. • Βαρυμετρική τράπεζα. Στην βαρυμετρική τράπεζα γίνεται απομάκρυνση αδρανών υλικών και άλλων λεπτόκκοκων προσμίξεων και γίνεται η τελική ανάκτηση του κλάσματος < 20 mm που αποτελεί το τελικό προϊόν. Το κλάσμα >20 mm οδηγείται στον Χ.Υ.Τ.Υ.» και άρα, στη βαρυμετρική τράπεζα τυγχάνουν επεξεργασίας μόνο κλάσματα μικρότερα των 20 χιλιοστών. Πλην όμως, ουδόλως η αναθέτουσα ή η δεύτερη παρεμβαίνουσα τυχόν προβάλλουν κατ' ορισμένο τρόπο ή αποδεικνύουν ότι το συγκεκριμένο κλάσμα που είναι μικρότερο των 20 χιλιοστών έχει ειδικό βάρος μικρότερο των 0,52875 τόνους/κυβικό μέτρο, ώστε να είναι ανεπαρκής η δυναμικότητα της βαρυμετρικής τράπεζας. Επομένως, αφενός ο ισχυρισμός της δεύτερης παρεμβαίνουσας ερείδεται σε εσφαλμένη βάση, ήτοι λήψης υπόψη των 4 τόνων/ώρα για τη βαρυμετρική τράπεζα, αλλά χωρίς την προσδιοριστική παράμετρο του ειδικού βάρους 0,5 τόνων/κμ επί τη βάσει του οποίου προκύπτουν οι 4 τόνοι, αφετέρου ουδόλως εν τέλει προκύπτει και αποδεικνύεται τέτοια νυν ανεπάρκεια, αφού ο φέρων το βάρος απόδειξης των ισχυρισμών του παρεμβαίνων, δεν προβάλλει ούτε τεκμηριώνει, ότι το ειδικό βάρος που θα τύχει επεξεργασίας εκ της βαρυμετρικής τράπεζας θα είναι μικρότερου ειδικού βάρους των 0,52875 τόνων/κυβικό μέτρο. Άλλωστε, ακόμη και αν υποθεθεί ότι η αναθέτουσα χρειαζόταν περαιτέρω στοιχεία περί τούτου, δύνατο να τα ζητήσει διευκρινιστικά και δη, παραδεκτώς και κατ' άρ. 102 Ν. 4412/2016, ως ίσχυε προ του Ν. 4782/2021, καθώς τούτο δεν θα αφορούσε τη μεταβολή της ήδη βεβαιούμενης, πλην όμως σε ρητή κατά τα ήδη δια της

προσφοράς υποβληθέντα, συνάρτηση με το ειδικό βάρος, τιμής της βεβαίωσης, αλλά τη διάγνωση αναλογίας αυτής με βάση το νυν προς επεξεργασία φορτίο και το ειδικό του βάρος, ενώ τέτοια διευκρίνιση θα λάμβανε αποκλειστικά χώρα επί των ήδη υποβληθέντων, χωρίς προσθήκη νέων στοιχείων με την προσφορά και χωρίς να υφίσταται ήδη τυχόν αποδεδειγμένη παράβαση προδιαγραφής ή μη προσκόμιση της ζητούμενης βεβαίωσης, αλλά μόνο τυχόν χρεία περαιτέρω στοιχείων, μη προερχόμενων άλλωστε από τον κατασκευαστή (αλλά από τη βιβλιογραφία), προς ερμηνεία της βεβαίωσης αυτής και πάντως, δεν ήταν δυνατό να αποκλείσει την προσφορά της προσφεύγουσας άνευ ετέρου (βλ. και άρ. 102 παρ. 5 Ν. 4412/2016, ως ίσχυε προ του άρ. 42 Ν. 4782/2021, περί υποχρεωτικής κλήσης προς αποσαφήνιση, προ τυχόν αποκλεισμού προσφοράς). Άρα, η 4^η βάση άνευ ετέρου απόρριψης της προσφεύγουσας είναι, ως προς κάθε τυχόν αιτίασή της και λαμβανομένων και ακόμη και των πρόσθετων αιτιάσεων της δεύτερης παρεμβαίνουσας και ασχέτως απαραδέκτου αυτών, βλ. ανωτέρω, μη νόμιμη.

Όσον αφορά την 5^η βάση απόρριψης της προσφεύγουσας, κατά το Παράρτημα II της Διακήρυξης με τίτλο «Πίνακας Συμμόρφωσης Μελέτης Προσφοράς» και δη, το άρθρο 10 αυτού με τίτλο «ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗ ΜΕ ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΛΟΙΠΩΝ ΤΕΥΧΩΝ ΔΗΜΟΠΡΑΤΗΣΗΣ» ορίζεται ως απαιτούμενο «Η δυναμικότητα της ΜΕΑ για την επεξεργασία σύμμεικτων ΑΣΑ η οποία υπολογίζεται στο τεύχος 2.1 της μελέτης του διαγωνιζόμενου (υπολογισμοί ισοζυγίων μάζας, διαστασιολόγηση των επιμέρους τμημάτων επεξεργασίας, διαστασιολόγηση του αντίστοιχου μηχανολογικού εξοπλισμού) [να] επαρκεί για την επεξεργασία των σύμμεικτων ΑΣΑ/έτος», το κεφ. 3 ΤΣΥ ορίζει ότι «Η Μονάδα Επεξεργασίας Απορριμμάτων (ΜΕΑ) του θα δέχεται ποσότητες περίπου 16.852 tn/έτος ΑΣΑ, και 6.245 tn/έτος προδιαλεγμένων οργανικών. Μελλοντικά θα υπάρχει και η πρόβλεψη για υποδοχή 758 tn/έτος ιλύος από ΕΕΛ. Οι ποσότητες των πράσινων υλικών που εκτιμάται ότι θα εισέρχονται στην μονάδα είναι 3.120 tons/yr πράσινα- κλαδιά.» και το κεφ. 3.2 ΤΣΥ ορίζει ότι «ΜΕΑ και ΜΕΒ θα αποτελούνται από τα εξής επιμέρους τμήματα επεξεργασίας: • Υποδοχή ΑΣΑ και προδιαλεγμένων οργανικών • Μηχανική

Διαλογή ΑΣΑ • Κομποστοποίηση/Ωρίμανση οργανικών ΑΣΑ • Κομποστοποίηση/Ωρίμανση προδιαλεγμένων οργανικών • Ραφιναρία • Υποδοχή και τεμαχισμός πράσινων απορριμμάτων • Υποδοχή και τεμαχισμός ογκωδών απορριμμάτων Το έργο αφορά την κατασκευή εγκατάστασης επεξεργασίας ΑΣΑ δυναμικότητας 16.852 τόνων ετησίως, από τον συμβατικό κάδο συλλογής ΑΣΑ. Επιπλέον, με βάση τον ΠΕΣΔΑ στη μονάδα προβλέπεται να εισέρχονται 6.245 τν/έτος προδιαλεγμένων βιοαποβλήτων και 758 τν/έτος ιλύς από ΕΕΛ... Μαζί με τα προδιαλεγμένα υπολογίζεται ότι θα εισέρχονται με την ΔσΠ και πρασινα τα οποία θα συλλέγονται με διαφορετικό δίκτυο. Η εκτιμώμενη ποσότητα που θα εισέρχεται στην εγκατάσταση είναι περίπου 3.120 tons/yr πράσινα- κλαδιά.». Ο δε πίνακας 5 ΠΑΡΑΜΕΤΡΟΙ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΥ ΜΕΑ ΓΙΑ ΑΣΑ του ιδίου κεφ. 3.2 ΤΣΥ αναφέρεται σε 16.852 τόνους/έτος για ΑΣΑ και η με αρ. πρωτ. 5391/16-3-2020 διευκρίνιση στην απάντηση 10, αποσαφήνισε ότι «ΕΡΩΤΗΜΑ ... «Παρακαλείσθε, όπως μας επιβεβαιώσετε, πως οι προαναφερόμενες επί μέρους ποσότητες υπολείμματος έχουν ληφθεί υπόψη στην αμέσως ανωτέρω σύσταση σύμμεικτων απορριμμάτων, άλλως, σε αντίθετη περίπτωση, οι διαγωνιζόμενοι, κατά τη σύνταξη της προσφοράς τους θα πρέπει, να προχωρήσουν σε σχετικές υποθετικές παραδοχές ως προς π.χ. τα ποιοτικά χαρακτηριστικά του υπολείμματος, που θα έρχεται προς επεξεργασία στο έργο από τα απορρίμματα «μπλε κάδου», κ.λπ., ιδίως ως προς την επί μέρους ποσότητα των 1.249 τόνων υπολείμματος προερχόμενης από τη Μονάδα Βιολογικής Επεξεργασίας Προδιαλεγμένων Οργανικών, αν η τελευταία είναι αυτή του δημοπρατούμενου αντικειμένου. Συνεπώς, παρακαλείσθε, να διασαφηνίσετε τα αμέσως ανωτέρω, καθώς και τα εκτιμώμενα ποιοτικά χαρακτηριστικά και του υπολείμματος αυτού. Συναφώς προς τούτα, αναφορικά με το υπόλειμμα της Μονάδας Βιολογικής Επεξεργασίας υπό τα ως άνω, παρακαλείσθε, να διευκρινίσετε και την αιτία, για την οποία θεωρείτε, ότι το ως άνω υπόλειμμα πρέπει, να τύχει περαιτέρω επεξεργασίας ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Διευκρινίζεται ότι οι διαγωνιζόμενοι, για τις ανάγκες σύνταξης των ισοζυγίων μάζας και λοιπών μελετών, θα πρέπει να θεωρήσουν την σύσταση του Πίνακα 2 του κεφαλαίου 2.6 της ΤΣΥ, ως την σύσταση του

συνόλου των 16.852 t/y που εισέρχονται στην ΜΕΑ. Το υπόλειμμα της ΜΕΒ πρέπει να υποστεί περαιτέρω επεξεργασία, καθώς κάτι τέτοιο προβλέπεται από τον Περιφερειακό Σχεδιασμό», ενώ περαιτέρω η απάντηση 6 στο ίδιο ως άνω έγγραφο «ΕΡΩΤΗΣΗ Οι 1249 t/y της ΜΕΒ, είναι το υπόλειμμα της ΜΕΒ που θα δημιουργηθεί στο πλαίσιο του παρόντος διαγωνισμού; ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Σωστά, οι 1249 t/y της ΜΕΒ, είναι το υπόλειμμα της ΜΕΒ που θα δημιουργηθεί στο πλαίσιο του παρόντος διαγωνισμού.», αποσαφηνίζει, ότι οι εισερχόμενοι εκ της ΜΕΒ προς τη ΜΕΑ 1.249 τόνοι συνιστούν προϊόν επεξεργασίας της ΜΕΒ. Το κεφ. 2.5 ΤΣΥ ανέφερε ως ποσότητα σχεδιασμού ΜΕΑ 16.852 τόνους/έτος εκ των οποίων κατά τον πίνακα 7-12, σελ. 7-33 ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΠΟΒΛΗΤΩΝ, οι 1.249 προέρχονται από τη ΜΕΒ. Σημειωτέον, ότι ούτως τέθηκε ρητή παραπομπή για την προέλευση των 1.249 τόνων ανωτέρω στην κατά τον ως άνω πίνακα ΠΕΣΔΑ που απεικονίζει σαφώς 1.249 τόνους εισερχόμενους στη ΜΕΑ από τη ΜΕΒ, με τη ΜΕΒ απεικονιζόμενη στους 6.245 τόνους, ήτοι απεικονίζει ότι η νυν ΜΕΒ2, όπως εκεί ονομάζεται παραλαμβάνει 6.245 τόνους εκ των οποίων προκύπτει υπόλειμμα 1.249 τόνοι, οι οποίοι εισέρχονται στον νυν ΜΕΑ2, που απεικονίζεται με 16.852 τόνους. Επομένως, σε αντίθεση με τις αιτιάσεις της δεύτερης παρεμβαίνουσας, η παραπάνω σαφής παραπομπή του σημείου ακριβώς της ΤΣΥ που αναφέρεται στην είσοδο 1.249 τόνων από τη ΜΕΒ προς τη ΜΕΑ, προς το έγγραφο ΠΕΣΔΑ και συγκεκριμένα πίνακα αυτού, που απεικονίζει τους 1.249 τόνους να συνιστούν υπόλειμμα επεξεργασίας 6.245 τόνων, ευλόγως δίνει την εντύπωση ότι οι 1.249 τόνοι συνιστούν ακριβώς το υπόλειμμα των 6.245 τόνων της ΜΕΒ, ήτοι των προδιαλεγμένων οργανικών, παρότι όμως η ΜΕΒ θα διεκπεραιώνει και πρόσθετο έργο επεξεργασίας 3.120 τόνων κλαδιών και άρα, ότι οι εισερχόμενοι από ΜΕΒ προς ΜΕΑ 1.249 τόνοι, προς συγκρότηση των 16.852 συνολικών τόνων της ΜΕΑ, είναι οι προερχόμενοι και μόνο εκ των 6.245 τόνων των προδιαλεγμένων οργανικών και όχι και οι προερχόμενοι εκ των πρόσθετων 3.120 τόνων κλαδιών, το τυχόν υπόλειμμα των οποίων προκύπτει με σαφήνεια εκ της ανωτέρω παραπομπής, πως δεν συνυπολόγισθηκε στο εισερχόμενο από τη ΜΕΒ προς τη ΜΕΑ, υπολογισθέν σε

1.249 τόνους εκ 6.245 τόνων προδιαλεγμένων οργανικών, υπολείμματος. Επομένως, κατά τα ανωτέρω προκύπτει πως αφενός οι 16.852 τόνοι συνολικής διασταλόγησης ΜΕΑ και οι 1.249 τόνοι υπολείμματος ΜΕΒ που υπολόγισε η διακήρυξη, δεν περιλαμβάνουν το επιμέρους υπόλειμμα εκ των 3.120 τόνων κλαδιών που θα τύχουν επεξεργασίας στη ΜΕΑ, αφετέρου, ότι η εκ των ανωτέρω αντίφαση και ασάφεια, ως και τυχόν σφάλμα των τευχών της διαδικασίας (που αναφέρθηκαν στο μέγεθος υπολείμματος που ο ΠΕΣΔΑ ορίζει, παραπέμποντας σε αυτόν, ενώ ο ΠΕΣΔΑ προσδιορίζει το ακριβές αυτό μέγεθος υπολείμματος ως προερχόμενο μόνο από τα προδιαλεγμένα οργανικά και όχι από τη συνολική λειτουργία της ΜΕΒ, ήτοι και εκ των κλαδιών) δεν δύναται να αντιταχθεί προς αποκλεισμό της προσφεύγουσας, κατά παράβαση της αρχής της χρηστής διοίκησης. Το αν η αναθέτουσα εσφαλμένα στα τεύχη της διαδικασίας αναφέρθηκε στην ποσότητα υπολείμματος κατά τον ΠΕΣΔΑ, χωρίς να λάβει υπόψη ότι στον φόρτο εισαγωγής στη ΜΕΒ κατά τον ΠΕΣΔΑ περιλαμβάνονται μόνο προδιαλεγμένα οργανικά 6.245 τόνων και όχι και 3.120 τόνοι κλαδιών, ήτοι 9.365 τόνοι συνολικά, παρότι η ίδια προσέθεσε απαίτηση και για 3.120 τόνους προς τη ΜΕΒ, συνιστά ακριβώς δική της αβλεψία στη σύνταξη των τευχών, που δεν δύναται να θεμελιώσει αποκλεισμό διαγωνιζομένου. Εξάλλου, ακριβώς επειδή κατά τον όρο 2.5 ΤΣΥ και της παραπομπής αυτού στον ΠΕΣΔΑ (που αναφέρει το προκύπτει ότι η αναφορά στους 1.249 τόνους αναφέρεται σε λειτουργία της ΜΕΒ, χωρίς κλαδιά, το εύλογο συμπέρασμα ήταν ότι η αναθέτουσα σκοπούσε στη διαστασιολόγηση, ήτοι την κάλυψη των μεγεθών 1.249 τόνων υπολείμματος ΜΕΒ και 16.852 τόνων ΜΕΑ, χωρίς τα κλαδιά και πάντως, αν σκοπούσε να συμπεριλάβει και τα κλαδιά στο υπόλειμμα, τότε τόσο τα μεγέθη που όρισε είναι εσφαλμένα, όσο και η ίδια η ενσωματωμένη στον όρο 2.5 παραπομπή στον ΠΕΣΔΑ αντιφάσκει με τέτοια συμπερίληψη. Επιπλέον, ουδόλως καν προκύπτει και δη, ούτε εκ των ως άνω διευκρινίσεων, βλ. και κατωτέρω, ότι τυχόν η αναθέτουσα κατέληξε το πρώτον κατά τις διευκρινίσεις (αφού κατά τον όρο 2.5 ΤΣΥ. κατά τα ανωτέρω και δια της παραπομπής στον ΠΕΣΔΑ προκύπτει πως το υπόλειμμα 1.249 τόνων είναι εκείνο που προέρχεται μόνο εκ των προδιαλεγμένων οργανικών),

στο ότι το υπόλειμμα ΜΕΒ περιλαμβάνει και το υπόλειμμα των κλαδιών, ούτως τροποποιώντας πρόδηλα τη ζητούμενη λειτουργία και προδιαγραφές της ΜΕΒ, αφού τέτοια τροποποίηση (και δεδομένου ότι οι απαντήσεις 6 και 10 των διευκρινίσεων δεν αφορούσαν τυχόν ειδικό ερώτημα περί υπολείμματος κλαδιών) ευλόγως θα έπρεπε να αναφέρει με σαφήνεια, ότι συμπεριλαμβάνονται στο υπόλειμμα 1.249 τόνων και το προϊόν εκ των 3.120 τόνων κλαδιών και όχι απλά ότι συνιστά το προϊόν εργασίας στο πλαίσιο της νυν σύμβασης, βλ. και κατωτέρω, πολλώ δε μάλλον που η συμπερίληψη των κλαδιών αυξάνει κατά σχεδόν 50% τον όγκο επεξεργασίας της ΜΕΒ και ευλόγως αντίστοιχα και το υπόλειμμά της (δηλαδή, τυχόν συναγωγή ότι η αναθέτουσα δια των διευκρινίσεων το πρώτον όρισε πως οι 1.249 τόνοι θα προέρχονται εκ των 9.365 τόνων προδιαλεγμένων και κλαδιών ομού, ενώ στη διακήρυξη όρισε ακριβώς το ίδιο μέγεθος των 1.249 τόνων, ως υπόλειμμα των προδιαλεγμένων κατά την παραπομπή στον οικείο πίνακα ΠΕΣΔΑ, σημαίνει πως η αναθέτουσα ζήτησε ακριβώς ίδιο υπόλειμμα επί ποσότητας εισερχομένων αποβλήτων 50% μεγαλύτερης). Τούτο, χωρίς ούτε εκ των διευκρινίσεων ούτε εκ των Απόψεων της αναθέτουσας να προκύπτει πως αυτή απέκλινε κατά τόσο μείζονα λόγο από τον ΠΕΣΔΑ, που η ίδια παρέπεμψε στην απαίτηση των 1.249 τόνων κατά την ΤΣΥ και τροποποίησε κατά τέτοιο τρόπο τις εκ του ΠΕΣΔΑ προδιαγραφές και ενώ μάλιστα, ακόμη και αν υποτεθεί ότι σκοπούσε να ληφθεί υπόψη υπόλειμμα ΜΕΒ που προέρχεται και εκ των κλαδιών, προκύπτει αν μη τι άλλο πρόδηλα μη εύλογο, να έχει ορίσει τέτοιο υπόλειμμα επί όλως διαφορετικής όμως ποσότητας εισερχομένων, όχι απλώς σε μη ιδιαίτερα υψηλότερο, αλλά ακριβώς και κατά απόλυτη σύμπτωση, στο ίδιο το εξαρχής μέγεθος 1.249 τόνων, που υπολογίσθηκε κατά τον ΠΕΣΔΑ επί τη βάσει ποσότητας εισερχομένων στη ΜΕΒ 33% μικρότερης (6.245 τόνοι έναντι 9.365 τόνοι). Επομένως, σε κάθε περίπτωση ούτε δια των τευχών της διαδικασίας ούτε δια των διευκρινίσεων, προκύπτει με σαφήνεια, ότι η αναθέτουσα όρισε ως το προς διαστασιολόγηση της ΜΕΑ και της ΜΕΒ υπόλειμμα ΜΕΒ τους 1.249 τόνους ως προϊόν ομού και των προδιαλεγμένων οργανικών, αλλά και των κλαδιών. Επιπλέον, το γεγονός πως το υπόλειμμα

κλαδιών θα είναι ανάμικτο στην έξοδο της ΜΕΒ με το υπόλειμμα προδιαλεγμένων οργανικών και άρα, αδιαχώριστο εξ αυτών προς τον σκοπό εισαγωγής στη ΜΕΑ, προβάλλεται αλυσιτελώς ενόψει των ανωτέρω εκ της δεύτερης παρεμβαίνουσας, αφού τούτο δεν συνιστά ευθύνη των διαγωνιζομένων, οι οποίοι ουδόλως έφεραν ευθύνη ολοκλήρωσης ή άρσης ασαφειών, ελλείψεων και αντιφάσεων επί των τευχών της σύμβασης. Άλλωστε, μονοσήμαντα η διακήρυξη όρισε τη συνολική διαστασιολόγηση της ΜΕΑ σε 16.852 τόνους και άρα, οι προσφέροντες ουδόλως όφειλαν κατ' αντιπαράβολή των ανωτέρω, να εικάσουν την αληθή βούληση της αναθέτουσας και εκθέτοντας την προσφορά τους σε τυχόν κίνδυνο αυξημένων απαιτήσεων, κόστους και ανταγωνιστικού μειονεκτήματος, να επιλύσουν οι ίδιοι την ασάφεια ανωτέρω ή ακόμα, να υπολογίσουν πρόσθετη των 16.852 τόνων δυναμικότητα στη διαστασιολόγηση της ΜΕΑ, ήτοι να υπολάβουν τις νυν προδιαγραφές ως μη ισχύουσες και να υπερβούν αυτές, προς τον σκοπό υπαγωγής και των υπολειμμάτων εκ των κλαδιών από τη ΜΕΒ, και επί τω τέλει διαφύλαξής τους έναντι κινδύνου αποκλεισμού τους, επί τη βάση ότι οι προδιαγραφές ήταν αντιφατικές (προόριζαν 1.249 τόνους υπόλειμμα από τη ΜΕΒ, υπόλειμμα που κατά την τεχνική τεκμηρίωση και παραπομπή της διακήρυξης προέρχεται από 6.245 τόνους προδιαλεγμένα, χωρίς η διακήρυξη να λάβει τυχόν υπόψη την τύχη του υπολείμματος των 3.120 τόνων κλαδιών, που επιπροσθέτως θα διαχειριστεί η ΜΕΒ). Τούτο θα σήμαινε αφενός ευθύνη των διαγωνιζομένων προς μέρος περί των συμφερόντων του σκοπού της σύμβασης και της αναθέτουσας και προς υποκατάσταση της αρμοδιότητας της τελευταίας, αλλά και κατ' υπόθεση της αληθούς βούλησής της, αφού ουδόλως θα ήταν γνωστή εκ των προτέρων η βούληση της αναθέτουσας, ως προς την τύχη των υπολειμμάτων που προέρχονται από την επεξεργασία των κλαδιών στη ΜΕΒ, βούληση που οι διαγωνιζόμενοι ουδόλως είχαν υποχρέωση να εικάσουν ή να συνάγουν, αναλαμβάνοντας το βάρος σαφήνειας και πληρότητας του κανονιστικού περιεχομένου της διαδικασίας. Οι δε ως άνω διευκρινίσεις, απαντήσεις 6 και 10, όχι μόνο δεν αποσαφήνισαν πως τυχόν στους 1.249 τόνους περιλαμβάνονται και τα υπολείμματα κλαδιών, πράγμα ουδόλως

αναφερόμενο σε αυτές, αλλά επέτειναν την ως άνω σύγκυση, αναφέροντας αορίστως τους 1.249 τόνους, ως το υπόλειμμα της ΜΕΒ που θα προκύψει στο πλαίσιο της νυν σύμβασης ήτοι του νυν ανατιθέμενου έργου, αφενός όμως, μη ορίζοντας αν αναφέρονται στο συνολικό έργο της ΜΕΒ κατά τη νυν σύμβαση ή στο έργο της ΜΕΒ κατά τη νυν σύμβαση, το οποίο κατά τον ΠΕΣΔΑ (ο οποίος αποτέλεσε την τεχνική τεκμηρίωση των απαιτήσεων, αποδίδοντας το περιεχόμενο αυτών και πάντως παραπλέμφθηκε ακριβώς για την απαίτηση των 1.249 τόνων υπολείμματος ΜΕΒ, ενσωματούμενος ούτως ακριβώς ως προς τον ανωτέρω παραπεμπόμενο πίνακα του, στο νυν κανονιστικό πλαίσιο της διαδικασίας και το κεφ. 2.5 ΤΣΥ) θα παράξει 1.249 τόνους και θα αντιστοιχεί σε αυτούς (ήτοι μόνο τους 6.245 τόνους οργανικών), αφετέρου επιβεβαιώνοντας το μέγεθος του όρου 2.5 ΤΣΥ, που κατά την παραπομπή του ΤΣΥ στον ΠΕΣΔΑ, αναφέρεται σε υπόλειμμα αποκλειστικά 6.245 τόνων προδιαλεγμένων οργανικών αποβλήτων και όχι 9.365 συνολικών τόνων, ήτοι και 3.120 τόνων κλαδιών. Άρα, το μόνο που καθίσταται σαφές εκ των ανωτέρω, είναι ότι στη δυναμικότητα των 16.852 τόνων της ΜΕΑ συνηυπολογίστηκαν και 1.249 τόνοι ως υπόλειμμα της ΜΕΒ, με βάση τους 6.245 τόνους προδιαλεγμένων οργανικών για τους οποίους προορίζεται. Πλην όμως, στο αντικείμενο της ΜΕΒ, επιπλέον των 6.245 τόνων προδιαλεγμένων οργανικών ανά έτος, περιλαμβάνονται και 3.120 τόνοι πρασίνων κλαδιών ανά έτος ως πρόσθετο έργο. Από την άλλη πλευρά, προκύπτει η εκ των τευχών της διαδικασίας διαστασιολόγησης της ΜΕΒ σε 6.245 τόνους με βάση τα προδιαλεγμένα οργανικά, ενώ το υπόλειμμα των 1.249 τόνων που προορίζεται για επεξεργασία στη ΜΕΑ προκύπτει πως αφορά το υπόλειμμα εκ της προερχόμενης ποσότητας 6.245 τόνων προδιαλεγμένων οργανικών και μόνο και άρα, το υπόλειμμα των 1.249 τόνων είναι το προβλεπόμενο ως προερχόμενο εκ των 6.245 τόνων, ήτοι των προδιαλεγμένων οργανικών και μόνο. Εν προκειμένω, η προσφεύγουσα αποκλείσθηκε, διότι κατά τα ισοζύγια μαζών της, προκύπτει υπόλειμμα ΜΕΒ 1.374,93 τόνοι, εκ των οποίων όμως ρητά οι 632,76 τόνοι προέρχονται από τα ως άνω κλαδιά, ενώ εκ των προδιαλεγμένων οργανικών προέρχονται μόνο 742,17 τόνοι/έτος, ήτοι λιγότεροι εκ των 1.249 τόνων/έτος, που κατά τα

ανωτέρω συνιστούν κατά τα τουλάχιστον σαφή, υπόλειμμα εκ των προδιαλεγμένων οργανικών. Συνεπώς, η κρίση της αναθέτουσας περί απόρριψης της προσφεύγουσας, δια μόνου του λόγου υπέρβασης του ορίου των 1.249 τόνων κατά 125,17 τόνους, εκ της συνολικής τιμής της για το υπόλειμμα, ήτοι της συνολικής τιμής που συνάθροισε και τα υπολείμματα κλαδιών, είναι εξ αρχής εσφαλμένη και δεν ερείδεται σε όσα με σαφήνεια προέκυπταν από τη διακήρυξη, αλλά σε εις βάρος της προσφεύγουσας ερμηνεία της παραπάνω αμφισημίας, όπως αυτή εξηγήθηκε. Υπό την ερμηνεία άλλωστε, που προβάλλουν η αναθέτουσα και η δεύτερη παρεμβαίνουσα, η προσφεύγουσα θα δύνατο να μην υπολογίσει καθόλου εξ αρχής τους 3.120 τόνους κλαδιών στα ισοζύγια μαζών και προς τον σκοπό εξαγωγής τελικού υπολείμματος ΜΕΒ και να μην υπολογίσει υπόλειμμα για αυτά, λογίζοντας τα αφαιρετικά και θεωρητικά, ως ένα απλώς πρόσθετο έργο που θα εκτελεσθεί από τη ΜΕΒ και δεν λαμβάνεται υπόψη στη διαστασιολόγηση αυτής και της ΜΕΑ, ως και στα ισοζύγια μαζών. Τούτο, αφού αν η τιμή των 1.249 τόνων έπρεπε οπωσδήποτε να συνιστά το εισερχόμενο φορτίο στη ΜΕΑ, δεδομένου ότι κατά τον ακριβώς ορίζοντα τούτο όρο της ΤΣΥ, που παραπέμπει στον πίνακα ΠΕΣΔΑ, οι 1.249 τόνοι αυτοί προέρχονται αποκλειστικά από τα προδιαλεγμένα οργανικά, επομένως η συνολική διαστασιολόγηση ΜΕΒ και αντανakλαστικά και ΜΕΑ, καθ' ο μέρος παραλαμβάνει υπόλειμμα από τη ΜΕΒ, έπρεπε να λάβει υπόψη μόνο τα προδιαλεγμένα οργανικά και όχι και τα κλαδιά. Εξάλλου, η κρίση της αναθέτουσας είναι εσφαλμένη και για τον πρόσθετο λόγο, ότι η προσφορά της προσφεύγουσας δεν αντιτίθεται στον ΠΕΣΔΑ, καθώς ο ΠΕΣΔΑ κατά τα ανωτέρω όρισε μεν ως αντικείμενο επεξεργασίας από τη ΜΕΑ υπολείμματος της ΜΕΒ, πλην όμως υπολείμματος προδιαλεγμένων οργανικών που κατά τα ανωτέρω υπερκαλύπτεται από τη διαστασιολόγηση της προσφεύγουσας. Επιπλέον αυτών, κατά τον ΚΜΕ η διαστασιολόγηση δεν σκοπεί να αποδείξει την ακριβή μέγιστη δυναμικότητα των μονάδων, αλλά να αποδείξει ότι οι μονάδες δύνανται να διεκπεραιώσουν το κατά τη διακήρυξη έργο και επεξεργασίες. Συνεπώς, τα μεγέθη της διαστασιολόγησης της προσφεύγουσας όρισαν όχι τα μέγιστα μεγέθη δυναμικότητας της

προτιενόμενης μονάδας, αλλά τα μεγέθη που προκύπτουν με βάση τα δεδομένα που παρείχε η αναθέτουσα προς υπόθεση, δηλαδή ως παραμέτρους σχεδιασμού, χωρίς ουδόλως να προκύπτει πως αν τα δεδομένα μεταβάλλονταν, η προσφορά της προσφεύγουσας με τον ίδιο εξοπλισμό και σχεδίαση δεν θα δύνατο να επιτύχει την επεξεργασία που ζητείται, ενώ άλλωστε η εκ της αναθέτουσας κατά τα ανωτέρω αναφερόμενη υπέρβαση $1.374-93-1.249=125,93$ τόνοι/ετησίως ή $125,93/16852=0,7427\%$ επί της δυναμικότητας ΜΕΑ, είναι όλως ήσων και τούτο πέραν του ότι η εξαρχής κρίση περί υπέρβασης, ως και περί εξ αυτής παράβασης του ΠΕΣΔΑ περί επεξεργασίας των υπολειμμάτων ΜΕΒ (τον οποίο ΠΕΣΔΑ ενσωματώνει μεν ο όρος 2.5 ΤΣΥ ως προς το υπόλειμμα, πλην αντιφάσκει με αυτόν κατά τα ανωτέρω) είναι κατά τα παραπάνω εσφαλμένη. Άρα, ουδόλως ούτως ή άλλως και ακόμη και αν γινόταν δεκτή τέτοια υπέρβαση, η αναθέτουσα έλαβε υπόψη της την προσφορά της προσφεύγουσας καθ' ο μέρος αυτή κατά περίπτωση υπερβαίνει ως προς τον επιμέρους εξοπλισμό την χρησιμοποιούμενη προς διαστασιολόγηση δυναμικότητα και άρα, δύναται να επιτύχει μεγαλύτερη δυναμικότητα. Σε κάθε πάντως περίπτωση, εν προκειμένω δεν τίθεται καν ζήτημα κλήσης της προσφεύγουσας προς σχετικές αποσαφηνίσεις επί της τυχόν μεγαλύτερης δυναμικότητας που μπορεί ο σχεδιασμός της να επιτύχει, αφού τούτο θα προϋπέθετε κατά την αξιολόγηση το πρώτον μεταβολή εκ της αναθέτουσας των όσων σαφών περί των διαστασιολογικών παραμέτρων η ίδια όρισε στα τεύχη της διαδικασίας, ως και εν γένει μεταβολή των παραμέτρων λειτουργίας ΜΕΒ (η οποία βλ. ανωτέρω, αν θεωρηθεί πως θα παράγει 1.249 υπόλειμμα μαζί με τα κλαδιά, καταλήγει να πρέπει να έχει ίδιο υπόλειμμα σε 50% μεγαλύτερη ποσότητα εισόδου από την κατά τα τεύχη της διαδικασίας ορισθείσα ή αντίστροφα, αφού $50\%/150\%=33,33\%$ ίδια ποσότητα υπολείμματος με αυτήν που εξαρχής θα είχε με 33% μικρότερη ποσότητα εισερχομένων), αλλά και των τευχών της διαδικασίας. Αλυσιτελώς δε η δεύτερη παρεμβαίνουσα επικαλείται ανεπάρκεια επί της βαρυμετρικής τράπεζας της προσφεύγουσας, προς τον σκοπό εκ της προσφοράς της τελευταίας απόδειξης δυνατότητας επίτευξης μεγαλύτερης δυναμικότητας συνολικής επεξεργασίας εκ των προτεινόμενων

μονάδων, αφού αφενός, ούτως ή άλλως, όπως ήδη κρίθηκε στο πλαίσιο στο πλαίσιο της ως άνω 4^{ης} βάσης απόρριψης της προσφεύγουσας και της συναφούς περί βαρυμετρικής τράπεζας αιτίασης της δεύτερης παρεμβαίνουσας, ουδόλως προκύπτει και δη, άνευ ετέρου ανεπάρκεια αυτής, αφετέρου η βαρυμετρική τράπεζα ως εξοπλισμός ραφίναρίας αφορά κατά τον όρο 15.5 ΤΣΥ μόνο τη ΜΕΒ και άρα, δεν επηρεάζει τη δυνατότητα της ΜΕΑ να επεξεργάζεται αυξημένο, κατά το μέρος των κλαδιών, υπόλειμμα που θα έχει προκύψει από τη ΜΕΒ και άρα, η ΜΕΑ να επιτελεί επεξεργασία μεγαλύτερης συνολικής δυναμικότητας. Σε κάθε δε περίπτωση, νέες βάσεις απόρριψης δια της παρέμβασης απαραδέκτως προβάλλονται και επιπλέον, ούτως ή άλλως κατά τα ανωτέρω, εν προκειμένω, ένεκα των εξαρχής αμφισημιών περί του λαμβανομένου υπόψη υπολείμματος προς είσοδο από τη ΜΕΒ προς τη ΜΕΑ, δεν τίθεται ζήτημα εκ των διαγωνιζομένων το πρώτον απόδειξης μεγαλύτερης δυναμικότητας, προς κάλυψη απαιτήσεων που όμως, ουδόλως προέκυπταν με σαφήνεια και δη, κατά τον εκ της αναθέτουσας νυν προβαλλόμενο τρόπο. Επομένως και σε κάθε περίπτωση, η 5^η βάση αποκλεισμού της προσφεύγουσας και δη, άνευ ετέρου απορρίψεως αυτής, είναι μη νόμιμη. Όσον αφορά την 6^η βάση αποκλεισμού της προσφεύγουσας, περί του γεωϋφάσματος, ο πίνακας 24, σελ. 129 ΤΣΥ, αναφέρει «ΤΕΧΝΙΚΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΓΕΩΥΦΑΣΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΜΕΜΒΡΑΝΗΣ... Επιμήκυνση στο μέγιστο φορτίο ... Αποδεκτές Τιμές (ονομαστική αντοχή) <10% MD... Μέγιστη Ανοχή +- 20%». Σημειωτέον, ότι στις Προσωρινές Τεχνικές Προδιαγραφές της Εγκυκλίου 26/11.12.2014 του ΥΠΟΜΕΔΙ (Παραρτήματα 2 και 4) που διορθώνουν / συμπληρώνουν τις ΕΛΟΤ ΤΠ 1501-08-03-03-00 και ΕΛΟΤ ΤΠ 1501-08-05-03-03, ορίζεται για την επιμήκυνση φορτίου MD >50%. Πέραν του ότι το κεφ. 9.4 ΤΣΥ ανέφερε την ως άνω επιμέρους προδιαγραφή και αναφέροντας ως κατά τα λοιπά ισχύουσες τις ανωτέρω νόμιμες προδιαγραφές, σε κάθε περίπτωση, στις ως άνω Προσωρινές Προδιαγραφές της Εγκυκλίου, τα απαιτούμενα μεγέθη ορίζονται ως μεγαλύτερα από το εκεί συγκεκριμένο όριο, δηλαδή η προδιαγραφή τίθεται ως κατ' ελάχιστον απαιτούμενη και όχι ως κατά μέγιστο απαιτούμενη και περιοριζόμενη ως προς το ανώτατο μέγεθός της. Τούτο

ευλόγως, διότι παρά τις αβάσιμες αιτιολογήσεις που εισφέρει η αναθέτουσα δια των Απόψεών της, η επιμήκυνση στο μέγιστο φορτίο συνιστά μέτρο διάγνωσης της αντοχής ενός υλικού, αφού εκφράζει τον βαθμό εκείνο στον οποίο δύναται να επιμηκυνθεί, χωρίς να διαλυθεί και όχι, όπως εσφαλμένα υπολαμβάνει η αναθέτουσα, τον βαθμό παραμόρφωσης που του επιφέρει το μέγιστο φορτίο. Αντίθετα, όσο πιο μικρή είναι η ανεκτή επιμήκυνση, τόσο πιο εύθραυστο (ψαθυρό) είναι το υλικό και όσο πιο μεγάλη είναι η ανεκτή επιμήκυνση, τόσο λιγότερο εύθραυστο είναι το υλικό (όλκιμο) και άρα, τα υλικά με μικρότερες τιμές δεν είναι πιο ανθεκτικά στη διατήρηση του σχήματος τους κατά την άσκηση πίεσης, αλλά όλως αντίστροφα, είναι λιγότερο ανθεκτικά στον κίνδυνο διάλυσης, δηλαδή θραύονται σε μικρότερο μήκος επιμήκυνσης, σε περίπτωση πίεσης κατά κατά μήκος έλξης και άρα, έχουν μικρότερη αντοχή στην κατά μήκος έλξη. Το αβάσιμο των ισχυρισμών της αναθέτουσας προκύπτει και από το ότι η επιμήκυνση στο μέγιστο φορτίο, δεν συνεπάγεται μόνιμη παραμόρφωση του όλκιμου, ήτοι ελαστικότερου υλικού, αλλά ακριβώς το κατά πόσο αυτό είναι ελαστικό και άρα, ανεκτικό σε κατά μήκος άσκηση έλξης (τράβηγμα). Η δε επιμήκυνση στο μέγιστο φορτίο υπολογίζεται με δοκιμή, στην οποία ασκείται διαρκώς μεγαλύτερη πίεση έλξης στο υλικό, ενώ μετράται η επιμήκυνσή του έως το σημείο, όπου θραύεται, σημείο, όπου συγκρίνεται το μέγιστο όριο μήκους που έφθασε το υλικό πριν τη θραύση, με το αρχικό του μήκος. Άρα, ένα υλικό με μικρή δυνατότητα επιμήκυνσης σημαίνει ότι θραύεται πιο εύκολα, δηλαδή έχει περιορισμένα όρια ελαστικής παραμόρφωσης, μέχρι να διαλυθεί και ενώ ουδόλως η τυχόν διατήρηση του σχήματος του υλικού σε άσκηση πίεσης συνιστά το αντικείμενο της παραμέτρου ανεκτής μέγιστης επιμήκυνσης (που ελέγχεται δια της εύρης περιοχής μόνιμων παραμορφώσεων σε δοκιμή εφελκυσμού). Αντίθετα, η παράμετρος αυτή της επιμήκυνσης μέγιστου φορτίου, ήτοι μέγιστης ανεκτής αντοχής σε επιμήκυνση αν ασκηθεί το μέγιστο προ της θραύσης, φορτίο δύναμης), αναφέρεται σε εφελκυστική ιδιότητα του υλικού, δηλαδή μέγιστου δείκτη πλαστικής αντοχής σε έλξη και η δυσθραυστότητα που εκ μεγαλύτερης τιμής προκύπτει σημαίνει ακριβώς την ικανότητα του υλικού να απορροφά ενέργεια, δηλαδή να ανέχεται πιέσεις, ως το σημείο θραύσης του,

συνιστά δε το αντίστροφο της αντοχής σε θλιψη, δηλαδή του σημείου ανοχής συγκλινουσών δυνάμεων ως τη θραύση (ενώ η αντοχή επιμήκυνσης μετρά την ανοχή σε άσκηση αποκλινουσών δυνάμεων). Ούτε η δοκιμή αυτή έχει ως αντικείμενο εύρεσης το μέγιστο ανεκτό φορτίο, δεν μετράται καν δηλαδή με βάση αυτό, αλλά έχει ως αντικείμενο τη σύγκριση μήκους προ θραύσης και αρχικού μήκους, δηλαδή μετρά την αντοχή του υλικού με βάση την επιμήκυνση ανοχής και όχι το φορτίο ανοχής (και προς τούτο, η μικρή τιμή δεν συνιστά μέσο απόδειξης ότι είναι ανεκτό μεγάλο φορτίο, αλλά ότι είναι ανεκτή μικρή επιμήκυνση πριν τη διάλυση. Συνεπεία των ανωτέρω, του ευλόγου και εγγενούς χαρακτήρα της προδιαγραφής και της κατά την ΤΣΥ και επί του γεωϋφάσματος παραπομπής στις ως άνω Προσωρινές Προδιαγραφές συμπληρωματικά μετά των σε αυτήν οριζομένων, το μόνο εύλογο συμπέρασμα εκ του συνδυασμού των ανωτέρω του όρου 9.4 ΤΣΥ ήταν ότι επιτρέπεται η συμμετοχή με υλικό που φέρει χαρακτηριστικό επιμήκυνσης κάτω του 10%, αλλά όχι ότι συγχρόνως αποκλείεται υλικό που διαθέτει τις προδιαγραφές που ορίζουν οι παραπεμπόμενες Προσωρινές Προδιαγραφές, ήτοι υπερβαίνει το 50%. Αυτό επιρρωνέται από το ότι η ίδια η μνεία του ΠΙΝΑΚΑ 24 της ΤΣΥ, όσον αφορά την επιμήκυνση, αναφέρει ως πρότυπο πλήρωσης της προδιαγραφής την ΕΛΟΤ EN ISO 10319 E2, στην οποία παραπέμπει, η οποία όμως ρητά ορίζει «4. ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ 4.1 ΓΕΩΥΦΑΣΜΑΤΑ Τα γεωυφάσματα που θα χρησιμοποιηθούν για τη διαμόρφωση σύνθετου φύλλου αποστράγγισης ή τα ήδη συγκολλημένα επί του πλέγματος... θα πληρούν τις ακόλουθες απαιτήσεις:... Η επιμήκυνσή τους στη θραύση θα είναι μεγαλύτερη από 50%», περαιτέρω δε ορίζει «6. ΔΟΚΙΜΕΣ... 6.1 ΓΕΩΥΦΑΣΜΑΤΑ ... Μέγιστη αντοχή σε εφελκυσμό/επιμήκυνση», ούτως εξηγώντας πως το μετρούμενο μέγεθος δεν είναι η βλάβη που υφίσταται το υλικό σε συγκεκριμένο φορτίο, αλλά η μέγιστη αντοχή του σε υποβολή σε επιμήκυνση, δηλαδή το μέγιστο σημείο στο οποίο μπορεί να επιμηκυνθεί χωρίς να υποστεί μόνιμη παραμόρφωση, σε αντίθεση με τους αντίστροφους και εσφαλμένους ισχυρισμούς της αναθέτουσας, που αντικρούονται εκ του ιδίου του προτύπου στο οποίο παραπέμπει προς τεκμηρίωση και εξήγηση του είδους της δοκιμής ως προς το ζητούμενο

χαρακτηριστικό και για το αντικείμενο που εκ της δοκιμής αυτής, αποδεικνύεται. Δεδομένης δε και της παραπομπής στο ως άνω πρότυπο και άρα, δια αυτού στο όριο επιτυχίας του, ήτοι τιμής μεγαλύτερης από 50%, το όριο 20% ανοχής, που αναφέρεται στο κατά τη δοκιμασία περιθώριο απόκλισης από την κατά το πρότυπο ορισθείσα τιμή επιτυχούς δοκιμής, συνάγεται ότι η αναφορά στο όριο ανοχής αφορούσε το όριο του προτύπου, ήτοι το 50% και όχι το πολύ μικρότερο όριο που έθεσε η αναθέτουσα. Εξάλλου, αν γινόταν τούτο δεκτό, ήτοι ότι η απόκλιση/όριο ανοχής αφορούσε την τιμή «>10%», θα προέκυπτε αντίφαση, αφού αν υποθεθεί πως αποκλείονταν τα υλικά με τιμή μεγαλύτερη του 10% και ήταν αποδεκτά τα υλικά από 0-10%, τότε η ταυτόχρονη εφαρμογή της απόκλισης $\pm 20\%$ σε αυτήν την ανισότητα «>10%», θα κατέληγε σε αποδοχή μεν τιμών ως 12%, χωρίς όμως να προκύπτει τότε για ποιο λόγο δεν ορίστηκε εξ αρχής απαίτηση «>12%», όμως από την άλλη πλευρά, δεν θα υπήρχε νόημα στην προς τα κάτω απόκλιση, ήτοι στο 20%, δηλαδή 8%, αφού δεδομένου πως υπό την ως άνω εκδοχή, γίνονταν δεκτές όλες οι τιμές κάτω από 10% και πάλι δεν προκύπτει γιατί να τεθεί κάτω όριο απόκλισης, επί μιας τιμής που τέθηκε ως μέγιστη, δηλαδή να προβλεφθεί ειδικώς ότι επιτρέπεται τιμή ως 8%, καθώς ούτως ή άλλως και χωρίς την απόκλιση αυτή, θα γινόταν δεκτή τέτοια τιμή. Ούτως, σε απαιτήσεις που ορίζονται με βάση ανώτατη επιτρεπόμενη τιμή, δεν είναι εγγενώς δυνατή η πρόβλεψη ορίου απόκλισης, καθώς αυτό αντίκειται και ως προς το άνω και ως προς το κάτω όριο της απόκλισης, από τη φύση και έννοια της μέγιστης επιτρεπτής τιμής. Άρα, το όριο ανοχής δεν δύναται να θεωρηθεί πως αφορούσε και δη, με σαφήνεια την υποτεθείσα ως μέγιστη τιμή 10%. Αλλά αφορούσε το αποτέλεσμα που εν τέλει καταγράφεται με βάση το πρότυπο και ούτως ειδικώς τη διαδικασία της δοκιμής κατά το ως άνω πρότυπο και τη διάγνωση εξ αυτού (στο πλαίσιο άλλωστε, των παρατηρούμενων κατά τους εργαστηριακούς ελέγχους διακυμάνσεων αποτελέσματος και πιθανότητας εργαστηριακού σφάλματος και άρα, των συναφώς προβλεπόμενων διαστημάτων εμπιστοσύνης, ως προς τις εκ των ελέγχων προκύπτουσες εργαστηριακές τιμές), της επιτυχούς πλήρωσής του, ήτοι της επίτευξης τιμής τουλάχιστον 50% που συγκροτεί το καταρχήν ζητούμενο για την επιτυχή

διεκπεραίωση του ελέγχου. Επιπλέον, το γεγονός πως η ίδια η προδιαγραφή παρέπεμπε στο πρότυπο, ευλόγως καθιστούσε κατανοητό ή κατέλειπε περιθώριο εύλογης πεποίθησης, πως η επιτυχής δοκιμή και πλήρωση των ορίων του προτύπου συνεπάγεται επίτευξη της προδιαγραφής και όχι ότι αντίστροφα, κάθε υλικό που θα επιτύγχανε στον εκ της διακήρυξης ορισθέντα έλεγχο και πρότυπο, ήτοι με τιμή μεγαλύτερη του 50%, θα ήταν συγχρόνως απορριπτέο, διότι τυχόν η διακήρυξη ζητούσε υλικά που αποτύγχαναν και δη, κατά μείζονα βαθμό, στον εργαστηριακό έλεγχο, στον οποίο η ίδια η διακήρυξη παρέπεμψε (με τιμή μικρότερη από 10%, ενώ το παραπεμπόμενο πρότυπο ορίζει αποδεκτή τιμή μεγαλύτερη από 50%). Συνεπώς, δεδομένου του ότι η προσφεύγουσα απέδειξε 65% τέτοια επιμήκυνση και ενόψει όλων όσων προαναφέρθηκαν και ότι βάσει αυτών, ουδόλως προέκυπτε με σαφήνεια ότι η αναφορά «>10%» ως «αποδεκτής» τιμής, δεν σήμαινε τυχόν ότι γίνονταν αποδεκτά και υλικά με τέτοια αντοχή, αλλά ότι τυχόν αποκλείονταν υλικά με μεγαλύτερη αντοχή (το οποίο θα σήμαινε πως η αναθέτουσα επιδίωκε την προμήθεια λιγότερο ανθεκτικών υλικών, αποκλείοντας ανθεκτικότερα, προκειμένου να προμηθευθεί πιο εύθραυστα υλικά και δεν θα δύνατο ευλόγως να γίνει κατανοητό ως απαιτούμενο και επί ποινή αποκλεισμού όρος), σε συνδυασμό με ότι η ίδια η απαίτηση παρέπεμπε σε πρότυπο που ορίζει διαφορετική και δη, πληρούμενη εκ της προσφεύγουσας τιμή και μάλιστα με κριτήριο την μεγαλύτερη από ένα όριο αντοχή και όχι τη μικρότερη από ένα όριο, αλλά και με βάση ότι το ίδιο το κεφ. 9.4 ΤΣΥ παρέπεμπε «κατά τα λοιπά» στις ως άνω Προσωρινές Προδιαγραφές της Εγκυκλίου, τις οποίες πληροί η προσφεύγουσα, με συνέπεια και κατά συνδυασμό των ανωτέρω να καθίσταται κατανοητό πως ναι μεν επιτρέπονται και γίνονται αποδεκτά υλικά με επιμήκυνση μικρότερη του 10%, ενώ συγχρόνως δεν θίγεται η αποδοχή των υλικών που πληρούν τις Προσωρινές Προδιαγραφές της εγκυκλίου και του κατά την ΤΣΥ συγκεκριμένα για την επιμήκυνση προδιαγραφής, παραπεμπόμενου προτύπου, εν τέλει προκύπτει πως τουλάχιστον ουδόλως προβλέφθηκε με σαφήνεια και χωρίς αμφισημίες, πως υλικό με επιμήκυνση άνω του 10% κατ' απόδειξη με το ως άνω (αντίθετο) πρότυπο είναι αποκλειστέα. Αλυσιτελώς, η

δεύτερη παρεμβαίνουσα προβάλλει ότι η ΤΣΥ εκτός των άλλων ζητά αντοχή εφελκυσμού μεγαλύτερη/ίση των 40 Κη/μ, ενώ η Προσωρινές Προδιαγραφές ορίζουν μεγαλύτερη από 10-20 κη/μ (αμφότερες όμως ορίζουν προδιαγραφή ίδιας φοράς ανισότητας, ήτοι ζητούν τιμή μεγαλύτερη από ένα όριο), καθώς η περί εφελκυσμού προδιαγραφή της ΤΣΥ μονοσήμαντα διατυπώθηκε με βάση ελάχιστο αποδεκτό όριο, καθώς αποτελεί μέθοδο, όπως και η επιμήκυνση, μέτρησης συγκεκριμένου τύπου αντοχής και επομένως, η αναθέτουσα απλώς έθεσε πιο περιοριστικές απαιτήσεις από τις Προσωρινές Προδιαγραφές. Αντίθετα όμως, στην περίπτωση της επιμήκυνσης και κατά την εκ της αναθέτουσας προβάλλόμενη ερμηνεία, δεν τέθηκε απλώς αυστηρότερο όριο από τις Προσωρινές Προδιαγραφές, αλλά αντίστροφο από την ίδια την έννοια της προδιαγραφής και άρα, αντιστράφηκε η ίδια η προδιαγραφή, η φύση και η έννοια της (όπως επιρρωνύεται και από την εσφαλμένη αιτιολογία που προβάλλεται με τις Απόψεις, βλ. ανωτέρω), όπως κατά το περιεχόμενο της μέτρησης, το παραπεμπόμενο πρότυπο, ως και από τις Προσωρινές Προδιαγραφές προκύπτει, με συνέπεια πρόδηλη ασάφεια και αντίφαση κατά τα ανωτέρω, που δεν δύναται να τύχει ερμηνείας εις βάρος των διαγωνιζομένων. Ούτως, ο αποκλεισμός της προσφεύγουσας, με την ανωτέρω αιτιολογία έλαβε χώρα εσφαλμένα και υπό εσφαλμένη ερμηνεία της διακήρυξης και πάντως, κατά εις βάρος της εφαρμογή αμφίσημου όρου. Άρα, η ως άνω 6^η βάση απόρριψης της προσφεύγουσας είναι μη νόμιμη και εσφαλμένη. Συνεπεία των ανωτέρω, το σύνολο των βάσεων άνευ ετέρου απόρριψης της προσφεύγουσας, ως και η απόρριψη αυτής είναι μη νόμιμες, ασχέτως αν η αναθέτουσα διατηρεί δυνατότητα να συνεχίσει την αξιολόγηση της προσφοράς της, ζητώντας τυχόν κατά περίπτωση διευκρινίσεις κατά την κρίση της επί επιμέρους σημείων της προσφοράς της. Άρα, ο αποκλεισμός της προσφεύγουσας, ως έλαβε χώρα δια της προσβαλλομένης, είναι μη νόμιμος και ακυρωτέος.

6. Επειδή, επομένως, πρέπει να γίνει δεκτή η Προδικαστική Προσφυγή. Να απορριφθούν οι Παρεμβάσεις. Να ακυρωθεί η προσβαλλομένη, καθ' ο μέρος απέκλεισε την προσφεύγουσα, ως και καθ' ο μέρος έκρινε

αποδεκτή τη δεύτερη παρεμβαίνουσα και παρέλειψε τις ανωτέρω, κατά την ως άνω σκ. 3, πρόσθετες βάσεις αποκλεισμού εις βάρος του πρώτου παρεμβαίνοντος.

7. Επειδή, ύστερα από την προηγούμενη σκέψη, πρέπει να επιστραφεί το παράβολο.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δέχεται την Προδικαστική Προσφυγή.

Απορρίπτει τις Παρεμβάσεις.

Ακυρώνει τη με αρ. απόφαση Οικονομικής Επιτροπής της αναθέτουσας, καθ' ο μέρος απέκλεισε την προσφεύγουσα, ως και καθ' ο μέρος έκρινε αποδεκτή τη δεύτερη παρεμβαίνουσα και παρέλειψε τις ανωτέρω πρόσθετες βάσεις αποκλεισμού εις βάρος του πρώτου παρεμβαίνοντος.

Ορίζει την επιστροφή του παραβόλου.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στις 10-6-2022 και εκδόθηκε αυθημερόν.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΜΙΧΑΗΛ ΔΙΑΘΕΣΟΠΟΥΛΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΩΣΤΗ